

În Sfânta Evanghelie după Luca aflăm că la vârsta de doisprezece ani, Iisus a petrecut trei zile în Templu, în mijlocul învățaților Templului, ascultându-i și răspunzând cu o mare ușurință la întrebările lor. Și toți care Îl auzeau se minunau de priceperea și de răspunsurile Lui pline de adevăr care îi era inspirat de DUMNEZEU (2.47). Ce a discutat atunci Iisus, nu aflăm. Dar de atunci gândurile oamenilor revin tot mereu la întrebarea: oare ce s-a putut întâmpla în acele zile? Astfel se întreabă și pastorul evanghelic Hermann Luger (mort în 1947), într-o mică lucrare (Biblia și Noua Revelație): "Ce a putut spune Iisus cel de doisprezece ani învățaților din Templu, încât a stat cu ei de vorba timp de trei zile?" Pentru toți cei care îl iubesc pe Iisus și vor să afle amănunte despre copilăria și tinerețea Lui, a fost oferită această revelație. Ea a luat naștere într-o vreme când materialismul dialectic își serba primele triumfuri. În timp ce inimile se uscau sub arșița pustiitoare a ideilor care-l negau pe Cristos, într-un loc retras și liniștit, un suflet simplu și iubitor de DUMNEZEU l-a întâlnit în focarul cel viu al inimii sale pe Iisus. Binecuvântatul era misticul Jakob Lorber din Graz. Ca și în cazul profeților Vechiului Testament, prin el a vorbit Spiritul atotputernic al lui DUMNEZEU pe care el l-a simțit și l-a auzit ca pe o tainică voce interioară.

Obiceiul examinării atente a copiilor în Templul din Ierusalim

Era un vechi obicei și o datină de necontestat în întreaga împărăție a iudeilor ca ei să-și aducă copiii la Ierusalim, la Templu, dacă aceștia împliniseră deja doisprezece ani, unde ei erau atent întrebați de bătrânii farisei și de către învățați despre tot ce-și însușiseră până la această vârstă, în special cu privire la învățătura despre DUMNEZEU și profeți.

Atunci pentru o asemenea examinare trebuia să fie achitată și o anumită taxă, după care cei examinați, în măsura în care o doreau și dacă în plus mai plăteau încă o mică taxă, puteau obține în final un fel de certificat de capacitate. Dacă copiii astfel examinați se dovedeau excepționali în toate privințele, ei puteau fi primiți după aceea și în școlile Templului, având astfel perspectiva de a deveni cândva slujitori aleși ai Templului.

Dacă părinții puteau într-un anume fel dovedi că ei și copiii lor proveneau din seminția lui Levi, atunci primirea în școlile Templului se făcea fără dificultăți. Dar dacă ei nu puteau dovedi acest lucru, atunci primirea se făcea mai greu, ei trebuind în mod formal să-și plătească cu o anumită sumă de bani admiterea în seminția Levi și totodată să aducă Templului o jertfă însemnată.

Fetele erau excluse de la acest examen - cu excepția cazurilor în care ele, fiind îndemnate de părinți, doreau să fie examinate, pentru a fi cât mai plăcute lui DUMNEZEU. În acest caz ele erau examinate foarte minuțios de bătrânele Templului, într-o clădire specială și în final primeau la rândul lor un certificat care atesta astfel toate cunoștințele și deprinderile care au fost dobândite de ele până atunci. Asemenea

fete excepțional dotate ca inteligență și foarte frumoase puteau apoi să devină soțiile respectate ale preoților și leviților.

Examinarea băieților, dar mai ales aceea a fetelor, dura puțin. Erau atunci puse câteva întrebări principale care erau folosite aproape întotdeauna și pe care orice iudeu le învăța și le știa pe de rost cu mult înainte.

Răspunsurile respective la întrebările care erau bine cunoscute erau băgate dinainte în capul copiilor, astfel că nici nu apuca examinatorul să-și termine bine întrebarea, că examinatul era deja gata cu răspunsul.

În asemenea situații mai mult de zece întrebări nu primea nici un examinat, de aceea este ușor de înțeles că examinarea unui băiat abia dacă dura câteva minute. Mai ales că, dacă el răspundea foarte bine și rapid la primele întrebări, celelalte nu i se mai puneau.

După acest examen sumar băiatul respectiv primea un mic bilet cu care el și părinții lui se prezentau la aceeași casă la care se achitase taxa de examinare; după prezentarea bilețelului el și familia sa trebuiau să mai achite suplimentar o mică taxă, dacă doreau cumva ca în schimbul bilețelului să primească un certificat al Templului. Copiii cu părinți săraci trebuiau să prezinte într-o asemenea situație, un Signum paupertatis (certificat de sărăcie) căci altfel nu erau admiși la examen. Perioada examenelor respective era fie de Paști, fie de sărbătoarea Tabernacolelor și ea dura de obicei cinci până la șase zile. Dar înainte de a începe examinările în Templu, chiar cu câteva zile înainte, anumiți slujitori ai Templului erau trimiși prin hanuri ca să afle cam câți candidați s-au adunat.

Cei care doreau atunci să fie remarcați puteau să o facă, contra unei taxe, pentru că în acest fel le venea mai repede rândul la examen. Cei fără taxă rămâneau de obicei ultimii, iar pentru examinarea lor examinatorii nu-și dădeau prea multă osteneală și de obicei aceștia nici certificate nu primeau. Este drept că lor li se promitea în final că le va fi trimis un asemenea certificat, dar în realitate totul rămânea doar o simplă promisiune.

Uneori se întâmpla însă și ca unii băieți de foarte mare spirit, înzestrare și talent să pună la rândul lor întrebări examinatorilor și să ceară felurite explicații despre un anumit aspect sau despre altul care fusese revelat în scrierile inspirate ale profeților. În asemenea împrejurări unii examinatori plini de orgolie și ifose deveneau de obicei arțăgoși și supărăcioși; căci la rândul lor examinatorii de atunci erau rareori mai buni cunoscători ai Scripturii și profeților decât deplorabilii noștri învățători de azi (această afirmație a fost făcută (scrisă) în anul 1859). Ei știau de multe ori foarte puțin, cunoscând doar atât cât să răspundă acceptabil la acele clasice întrebări. Dincolo de aceasta întunericul ignoranței se întindea chiar și în cazul examinatorilor.

Desigur că atunci asistau la examen, ca un fel de comisari de examen, și unii bătrâni și învățați. Ei însă cel mai adesea nu examinau, ci doar

ascultau ceea ce se examina. Numai în cazuri cu totul deosebite, ca cel amintit mai înainte, dacă merita cu adevărat osteneala, începeau și ei să se agite și mustrau mai întâi pe un astfel de băiat care puneă întrebări dificile, pentru îndrăzneala lui nechibzuită, de a se fi încumetat să-și pună examinatorii într-o situație delicată (în care ignoranța lor cu privire la acele subiecte ieșea și mai mult în evidență), răpindu-le pe deasupra și timpul.

Dacă un asemenea băiat excepțional ca pregătire și inteligență nu se lăsa astfel intimidat și insista cu hotărâre asupra a ceea ce-și propusese și dorea să cunoască, atunci mai mult pentru a salva aparențele față de popor decât de dragul adevărului, el era trecut în grupa celor care așteptau și atunci el trebuia să aștepte pentru a afla ulterior răspunsul la asemenea întrebări critice, până la o anumită oră din seară, și abia atunci era din nou chemat și audiat.

În final, atunci când venea ora stabilită, acești băieți care puneau întrebări dificile erau chemați, cu o oarecare stare de nemulțumire, din colțul lor și atunci fiecare trebuia să-și repete din nou întrebările puse de el mai înainte, iar unul dintre bătrânii sau învățații care se simțea cât de cât capabil îi dădea de obicei un răspuns cât mai abscons și foarte încâlcit, din care băiatul respectiv clar că nu devenea cu ajutorul lui mai deștept - iar poporul care asista și el, în timpul acesta, se bătea cu palma în piept și se minuna adânc cât este el de prost, mut, surd și orb, față de profunzimea necercetată a Spiritului lui DUMNEZEU, care era atunci exprimată prin gura unui bătrân sau a unui învățat și în cele din urmă unii dintre acești oameni simpli și neștiutori chiar îl dojeneau pe acel băiat pentru obrăznicia lui.

Spiritualitatea cu totul excepțională a lui Iisus - copil venit la Templu.

Dania bătrânului Simon. Problema dificilă ridicată de Iisus. Cuvântarea învățatului mai tânăr.

Dar un astfel de băiat cu adevărat spiritual nu a lăsat capul în jos în asemenea situație și a zis: Tot ceea ce există în marea și bogata lume a lui DUMNEZEU este luminat în timpul zilei de cea mai clară lumină solară și chiar și noaptea nu este niciodată așa de întuneric, încât să nu vezi nimic: de ce oare trebuie ca tocmai această importantă învățătură, care în esență are menirea de a arăta oamenilor cât mai clar și cât mai limpede calea cea dreaptă spre adevărata tămăduire și mântuire, ajunge să le fie dată acestora într-un mod atât de greoi și încâlcit, încât aproape că nu mai este cu putință să o înțeleagă nici un suflet?

Trebuie să știți că băiatul care tocmai reproșase bătrânilor învățați ai Templului acest lucru, eram Eu însumi (Iisus) și prin întrebarea mea simplă și precisă i-am pus astfel într-o mare încurcătură, mai ales că la

unison cu Mine tot poporul aflat de față a început să-Mi dea dreptate spunând: "Pe DUMNEZEUL lui Abraham, Isaac și Iacob - iată că acest băiat este uimitor de deștept și fără îndoială că el trebuie să discute mai mult cu bătrânii și învățații! Vrem tocmai de aceea să depunem pentru el o danie însemnată în cutia milelor."

Un israelit foarte bogat din Bretania (și anume tatăl, pe atunci încă în viață, al lui Lazăr, Martha și Maria) a pășit atunci cu curaj înainte și pentru că Mă admira a depus pentru Mine o danie de 30 de pfunzi de argint și ceva aur pur și simplu pentru ca eu să pot discuta mai departe cu bătrânii și învățații Templului.

Bătrânii și învățații au acceptat, bineînțeles, cu o foarte multă plăcere această danie mare, iar Eu am căpătat astfel dreptul de a angaja cu bătrânii Templului o discuție cu totul extraordinară și care cu siguranță că era nemaipomenită până atunci.

Această problemă și primă întrebare deja amintită era însă din Isaia, iar răspunsul oferit la ea era extrem de mistic - fiind foarte abscons modul în care se răspundea la ea. După cum vom vedea, această întrebare a constituit motivul dezbaterii detaliate următoare, pe care o vom urmări și noi. Cine o va citi cu o mare atenție și cu inima bună și plină de o dragoste curată pentru DUMNEZEU, acela va obține fără îndoială din ea multe lucruri foarte valoroase pentru sufletul și mintea sa.

Înainte însă de a fi ajuns la dezbaterea care a avut loc după aceea mai pe larg, pentru că acum aveam plătită libertatea de a vorbi, am revenit la prima problemă pe care o ridicasem și am început să-i chestionez pe bătrâni și pe înțelepții de la Templu, punct cu punct.

Problema pe care Eu o ridicasem era însă luată din Isaia, cap.7, versetele 14, 15 și 16 și versetele respective sună astfel: "Domnul DUMNEZEU însuși vă va da un semn: priviți și veți vedea că o fecioară va fi însărcinată și în final ea va naște un prunc pe care îl va numi Emanuel. El va mânca lapte și miere, până când va ajunge să știe să respingă răul și să aleagă numai binele. Dar luați aminte căci mai înainte ca băiatul să învețe să respingă răul și să aleagă numai binele, țara, pentru care vă temeți, va fi părăsită de doi regi ai săi."

Prima parte a problemei este: cine este fecioara și cine este fiul ei Emanuel și când va fi necesar ca un asemenea fiu să vină pe lume.

Timpul indicat ar trebui să fi sosit deja, de vreme ce iată că țara lui Iacob a rămas de mai mulți ani fără cei doi regi ai săi și este stăpânită de păgâni. Oare nu cumva acel băiat născut acum doisprezece ani la Betleem într-un staul de oi de către Fecioara Maria, cea care a fost încredințată tâmplarului Iosif - însă nu ca soție, ci ca pupilă, după vechea datină a Templului - băiat pentru care au venit magii de la răsărit, spre a-l saluta ca pe Marele Rege promis iudeilor și căruia, Ana și Simon i-au obținut de la Templu un certificat mare, cu ocazia tăierii împrejur - oare nu cumva El este tocmai acel Emanuel, despre care a prorocit Isaia?

Ei bine, la această întrebare, nu lipsită de importanță, un bătrân care în

realitate era un amărât dornic de mărire deșartă, a început să pălăvrăgească niște lucruri cât se poate de încâlcite, pe care nu vreau să le fac cunoscute, pentru că, printre altele, M-a numit un băiat prost crescut, deoarece știam doar câte ceva despre ce înseamnă a fi născut dintr-o femeie. Atunci un învățat mai tânăr și cu-o înfățișare ceva mai omenoasă s-a ridicat împotriva și a spus că asemenea cunoștințe nu indică nici pe departe o proastă educație, deoarece, în special în Galileea, băieții se maturizează mai devreme decât în acest Ierusalim degenerat, unde nu întâlnești altceva decât lux, iar copiii sunt extrem de răsfățați. El a mai spus că s-ar putea să Mi se dea un răspuns mai bun și a adăugat că el garantează pentru Mine, deoarece consideră că Eu sunt bine familiarizat cu toate raporturile dintre oameni. Apoi a cerut ca ceilalți băieți să fie îndepărtați și să se discute cu Mine ca de la bărbat la bărbat.

Dar atunci bătrânul a bombănit ceva în barbă, iar Eu am întrebat apoi pe învățatul cu înfățișare ceva mai omenoasă despre situația cu nașterea din Betleem. Dar am remarcat că și acesta a spus cu privire la aceasta ceva destul de complicat:

(Învățatul mai tânăr a spus:) "Da, copil drag și binecuvântat, de acea poveste aproape cu totul uitată, despre care s-a vorbit atât de mult la vremea aceea, nu s-a ales nimic, mai ales în ceea ce privește prezicerea absconsă a profetului Isaia, care prevestea doar pentru timpul său, în imagini întotdeauna sumbre, căci din câte am auzit, după uciderea pruncilor din Betleem de către Irod - cu care prilej cu siguranță că a fost tăiat și cel care a fost salutat de Magii din Orient ca fiind Marele Rege al iudeilor - bătrânii respectivi au fugit din Iudeea și probabil nici nu mai sunt în viață; căci de atunci nu s-a mai auzit nimic de existența lor.

Trebuie însă să fi fost ceva adevărat cu toată povestea asta, pentru că ea a făcut foarte multă vâlvă atunci; dar, în mod ciudat, doar câțiva ani după aceea, ea s-a pierdut în oceanul uitării totale aproape complet, încât acum, iată că nici un om nu mai pomenește nici o iotă despre ceea ce a fost și, de fapt, nici nu merită să te ostenești să mai spui vreun cuvânt despre aceasta: Simeon și Ana sunt cunoscuți ca fiind doi bătrâni exaltați ai Templului, care au făcut mai multor copii prevestri mesianice pe un ton hermetic, de au înnebunit destul de mulți părinți slabi din fire.

Când Domnul DUMNEZEU i-a dat lui Moise Legile Sale pe Muntele Sinai, s-a cutremurat aproape întreg pământul, iar despre acea apariție miraculoasă din pustiu s-a tot vorbit după aceea aproape patruzeci de ani încheiați și tocmai de aceea aproape întreaga lume a trebuit să recunoască atotputernicia lui Iehova. Cu atât mai mult, eu cred că își va face apariția, zguduind întreaga lume, acel Mesia care va veni, despre care David cânta: "Deschideți larg porțile și ușile lumii înălțați, să intre Împăratul slavei ! Cine este acest împărat al slavei ? EL este Domnul cel tare și puternic, Domnul cel mereu puternic în luptă!

Deschideți larg porțile și ușile lumii înălțați, să intre Împăratul slavei !
Cine este acest Împărat al slavei ? El este Domnul Savaot, El este
Împăratul slavei ! (David, 23, n.tr.)

Si tu, copil bine-cuvântat, vei recunoaște, desigur, că povestea cu
nașterea din Betleem s-a pierdut fără urmă, iar în ceea ce privește
sosirea mult așteptată a lui Mesia, ea se va face pe căi bine stabilite!
Gândește-te, numai, cum L-a prevestit David, și ce trebuie făcut mai
înainte, când marele Împărat al slavei va coborî din cer la iudei: și mai
gândește-te că, desigur, toți iudeii vor fi chemați cu câțiva ani mai
înainte de mari profeți - de exemplu de Ilie, care va precede pe Domnul
slavei - să pună cu toții în practică ceea ce a ordonat marele rege
David, pentru a se pregăti în vederea sosirii atât de mărețe a Trimisului
Lui DUMNEZEU Cel Atotputernic!

Gândește-te, copil binecuvântat, la tot ce ți-am spus, și vei înțelege că
un Iehova Savaot, nu vine chiar așa de ușor pe lume. De aceea acum,
că știi tot ceea ce ți-am spus, du-te și nu mai întreba de așa ceva!
Abia după asta am rostit Eu remarcă amintită mai înainte, care a
determinat pe omul bogat din Bretania să plătească pentru Mine acea
taxă mare, spre a-Mi da posibilitatea de a aduce noi obiecții la
problema pusă de Mine și de a Mă pronunța în continuare cu privire la
textele din Isaia referitoare la Mesia; căci el era unul din puținii care
așteptau sosirea Împăratului slavei după Ilie, nu cu furtună și foc, ci în
vârtejuri ușoare de vânt.

***Întrebarea înțeleaptă a băiatului - Iisus către învățați:
Cine este atunci Fecioara și cine este Fiul Ei?
Răspunsul corect al învățatului înțelept.***

După ce am căpătat astfel dreptul de a vorbi, M-am adresat Bătrânilor
și înțelepților, care Mi-au dat de înțeles că acum pot să vorbesc și să
întreb ce vreau, iar ei îmi vor răspunde cum se cuvine. Și astfel Eu am
reluat problema pusă mai înainte și am spus: Cuvintele voastre, care
aparent sunt atât de sigure, nu pot liniști marea și nu pot opri foșnetul
vântului. Doar un orb nu observă nimic din semnele acestui timp și
doar un surd nu este capabil să audă tunetele puternice ale istoriei
acestui timp cu totul memorabil pentru întreg pământul. În timp ce
Karmel și Sion și-au plecat capetele în fața Împăratului slavei, care
sosește, iar Muntele Horeb deja face să curgă lapte și miere pe
versantele sale, voi, care cei mai degrabă ar trebui să știți și să vestiți
și poporul care așteaptă, voi iată că nu știți nici măcar o iotă!
În acel moment toți au făcut ochii mari, uitându-se când la Mine, când
unii la alții, neștiind ce să-Mi răspundă.

După un timp unul dintre ei a spus: "Atunci vorbește tu mai departe
despre ceea ce știi!"

Eu am spus: "Ceea ce Eu știu, știu foarte precis; și să știți că nu vă
întreb ca să vă pun să-Mi explicați ceea ce Eu și așa știu, ci vă întreb

numai ca voi să-Mi arătați cine este fecioara însărcinată despre care vorbește profetul Isaia, care va naște pe Fiul Atotputernicului DUMNEZEU! De ce ea îi va da numele Emanuel? (DUMNEZEU este cu noi!) - De ce va mânca El lapte și miere, ca să respingă răul și să aleagă numai binele? Voi, ca învățați, ar trebui totuși să știți ce a înțeles profetul prin fecioara care rămâne însărcinată și care va naște pe Fiul amintit!

Eu sunt de părere că în acea poveste cu nașterea din Betleem se ascunde ceva mai mult decât credeți voi, iar perechea aceea, cunoscutul tâmplar Iosif din Nazaret și fecioara, devenită mai târziu soția lui, inclusiv pruncul născut la Betleem, sunt încă în viață; căci, prin mijlocirea, cu adevărat înțeleaptă, a căpitanului roman Cornelius, ei au scăpat de grozăvia dezlănțuită de bătrânul Irod, iar acum ei trăiesc liniștiți la Nazaret, în Galileea.

Asemenea lucruri știu foarte bine Eu, un băiat de doisprezece ani, și vouă, care le știți pe toate, cum este cu putință să vă fie necunoscute? Mai ales că Iosif, care este unul dintre cei mai capabili tâmplari, a primit în toți acești ani câte ceva de lucru pentru Ierusalim, iar voi îl cunoașteți destul de bine atât pe el, cât și pe femeia lui, care este din Ierusalim și a fost crescută la Templu până la vârsta de paisprezece ani. Nu este ea o fiică a Anei și a lui Ioachim care, conform consemnărilor din cronicile voastre, a venit pe lume într-un mod ciudat? Ana era după cum se știe, la o vârstă destul de înaintată, iar sarcina ei ar fi fost de neimaginat fără o minune Dumnezeiască! Ei, acești soți, împreună cu pruncul lor nou-născut, au trăit după fuga lor din Betleem vreo trei ani în Egipt, anume în apropierea orașelului Ostrazine, în limba veche egipteană Austrazhina, care echivalează în traducere cu lucru de groază, deci cu o fortăreață în care și-au găsit moartea toți dușmarii din epoca faraonilor. Mai târziu, dușmanii mai puternici ai vechiului Egipt au cucerit acest loc de groază, ca și multe altele, de aceea, în zilele noastre, n-a mai rămas din locul și lucrul de groază de odinioară nimic altceva decât vechiul nume, degenerat, căruia romanii i-au dat, firește, un alt înțeles decât vechii egipteni. Asta n-are nici o legătură, dar să știți că am vorbit despre aceste lucruri care sunt cunoscute Mie, doar ca să vă numesc cât mai exact locul unde a stat timp de trei ani familia despre care vorbim. Se pare că de acolo s-au întors acasă la Nazaret, ca urmare a unei dispoziții secrete de ordin superior, iar acum ei trăiesc cuvioși și foarte retrași, deși despre băiat, pe care și Eu am cinstea să-L cunosc, se povestesc o mulțime de minuni. Căci iată, chiar elementele naturii ascultă de El, iar cele mai sălbătice animale ale pădurilor și pustiurilor fug, dacă El vrea aceasta, din fața privirii lui, mai speriate decât din fața a mii de vânători. Căci, în această privință, El este de mii de ori mai tare decât cel mai iscusit vânător! - Și cum este cu putință că despre toate acestea voi chiar nu știți nimic?! Spuneți-Mi însă absolut sincer și corect, dacă, într-adevăr, chiar n-ați auzit nimic despre toate acestea!"

Atunci a spus un alt bătrân, care era animat de gânduri ceva mai bune: "Da, recunosc că despre toate acestea am auzit deja câte ceva, ca și despre faptul că tâmplarul, pe care-l cunoaștem destul de bine, și tânăra lui soție Maria, s-ar fi stabilit la Nazaret. Dar că băiatul care face asemenea minuni ar fi același cu cel născut acum doisprezece ani la Betleem, nu știm și chiar ne îndoim că ar fi același! Și oare cum s-ar putea ști dacă acel băiat este chiar "Emanuel", despre care vorbește profetul?"

Eu am spus: "Dacă nu este El acela, de unde îi vine atunci toată puterea Sa nemaipomenită pe care o are asupra tuturor forțelor naturii? Și atunci cine este fecioara de care vorbește profetul și cine este Emanuel?"

Bogatul din Betania a spus: "Ascultați și luați aminte că acest băiat posedă o inteligență uriașă! Îmi vine să cred că el ar fi un Ilie tânăr, pe care acel copil-minune din Nazaret îl trimite la noi, pentru a ne pregăti că de fapt acel Emanuel prezis de profet există acolo! Căci, când i s-a mai întâmpnat vreodată unuia dintre noi să audă vorbind într-un mod atât de înțelept pe un băiat de doisprezece ani, afară doar de Samuel?! De aceea eu consider că trebuie să purtați cu acest băiat o discuție cât mai convingătoare, altfel nu scăpați de el! Va trebui prin urmare să i-l explicați cât mai limpede pe profet și, în același timp, trebuie și voi să aflați ce știe el despre Fecioara Maria, fiica miraculoasă a lui Ioachim și Ana, care, când au murit, au încredințat Templului toate bunurile lor mai importante. De fapt, eu știu că Templul le-a luat cu forța, drept plată pentru creșterea fiicei Maria la Templu și le-a confiscat ca pe niște bunuri fără stăpân.

Ce credeți voi, absolut sincer și drept, despre acea fecioară? Dacă e să ne luăm după profet, atunci ar însemna că timpul, descris de el cu precizie, a sosit, iar miracolul Dumnezeiesc privind fecioara în discuție nu mai poate fi contestat! Și dacă, în ciuda evidenței, ar mai fi ceva de contestat, atunci aceasta ar însemna un sacrilegiu din partea noastră a tuturor, dacă aflând toate acestea nu ne-am interesa mai în amănunt și mai îndeaproape!

Atunci, bătrânul supărat a spus: "Tu nu înțelegi nimic, dar cu toate acestea vorbești precum orbul care laudă splendoarea culorilor și dai astfel băiatului apă la moară!"

La aceste cuvinte Eu am spus: "Este într-adevăr un lucru foarte ciudat, că un sărman flămând își închipuie că toți cei care sălășluiesc împreună cu el sunt la fel de flămânzi ca și el! Întotdeauna un prost îi consideră, fără să ezite, pe ceilalți mai proști decât el. Pentru un orb este orb chiar și omul cu vederea cea mai bună, iar pentru surd toți ceilalți sunt niște surzi!"

Crezi tu, bătrân furios, că în afară de tine nimeni nu mai știe nimic? O, aici află că te înșeli foarte tare! Privește, Eu sunt doar un băiat, dar cu toate acestea aș putea să-ți povestesc și să-ți fac cunoscute multe lucruri, pe care înțelepciunea ta ursuză nici nu le-a visat!

De ce crezi tu că bogatul Meu Simeon din Betania, care a străbătut India, Persia, Arabia, Egiptul, Spania, Roma și Atena, n-ar putea ști ceva, ceea ce tu nici în vis n-ai visat?! Atunci, cu ce drept vrei să-l acuzi de neștiință?! - Eu însă îți spun, că el judecă absolut corect, iar voi trebuie, de aceea, să faceți ceea ce el vă cere pentru banii plătiți! Dacă cineva tocmește o slugă pentru o treabă, atunci sluga trebuie să facă acea treabă pentru care este plătită. Dacă nu vrea, sau nu poate, atunci stăpânul are, desigur, dreptul să ceară, de la sluga leneșă sau nepricepută, banii înapoi! -Voi iată că ați acceptat o plată bună - dar nu vreți să faceți nimic în schimb, sau nu puteți! Nu are acum Simon dreptul să-și ceară înapoi banii pe care vi i-a dat?"

A spus atunci un comisar și judecător roman, care era un bun cunoscător al dreptului: "Priviți-l pe acest băiat! Este un jurist desăvârșit, el ar putea chiar acum să fie judecător pentru orice neînțelegere. Depoziția sa se întemeiază cu totul pe principiile noastre de drept și, dacă Simon din Betania îmi cere acest lucru, eu trebuie în final să declar deschis Exequatur! (să fie adus la îndeplinire!)"

După aceasta el s-a apropiat de Mine, M-a mângâiat, M-a alintat și apoi mi-a spus: "Tu ești un copil atât de drăgălaș și cu buclele acestea atât de frumoase și bogate, să știi că sunt fermecat de Tine și simt că Te iubesc nespuse de mult. Pentru tine vreau să folosesc de acum înainte toate bunurile mele și să-ți port de grijă, ca să ajungi cineva mare!"

Eu am spus: "Că Mă iubești, știu și simt aceasta foarte bine, căci în pieptul tău bate o inimă bună și credincioasă, și poți fi sigur că și Eu te iubesc foarte mult! Dar de creșterea Mea nu este nevoie să te îngrijești, căci deja există Cineva (DUMNEZEU), care are permanent grijă de asta!"

Atunci a venit însă și Simon din Betania la Mine și M-a întrebat foarte uimit: "Spune-mi, copile, care ești dintre toți copiii cel mai frumos, cel mai drag și cel mai drăgălaș, de unde ai aflat Tu cum mă numesc și pe unde am umblat?"

Eu am spus: "O, nu trebuie să te miri deloc, căci dacă vreau să știu ceva, atunci află că stă în firea Mea să știu acel lucru! În ce fel, nu are rost să-ți explic căci n-ai putea înțelege acum! - Dar să ne întoarcem acum la problema noastră și să vorbim despre acea "fecioară"! Voi, preoți și învățați, vreți să lămuriți mai îndeaproape această problemă sau nu?!"

Atunci unul dintre capetele mai luminate care se afla printre bătrânii de la Templu a spus: "Da, da, da, nu este altceva cu putință, decât să-i spunem băiatului acestuia adevărul curat, așa că trebuie să i-l explicați pe Isaia în conformitate cu teoria corespondențelor oculte din Kabbala și atunci el nu va mai găsi nici o porțiță prin care să strecoare o nouă întrebare!"

După aceasta a pășit în față un învățat care părea a fi foarte înțelept și a spus: "Acum, tinere însetat de învățătură, adună-ți bine gândurile, ascultă cu atenție și pricepe: Prin fecioară trebuie să știi că profetul nu

a înțeles o fată din carne și oase, ci s-a referit numai la învățătura pe care DUMNEZEU a dat-o prin Moise copiilor acestei lumi. În sens restrâns, noi, preoții, menținem vie această învățătură și legea. Iar noi, în calitate de reprezentanți ai cuvântului viu al lui DUMNEZEU, nutrim cea mai adâncă speranță că vom face astfel ca această învățătură să se nască și să se răspândească în întreaga lume, ca să-i aline pe păgâni. Și această speranță vie și adevărată este ceea ce profetul a înțeles prin sarcina fecioarei; iar fiul, pe care ea urmează să-l nască și îl va naște, sunt tocmai păgânii care vor accepta învățătura noastră, aceștia vor spune atunci și, deci, vor fi numiți: Emanuel, adică DUMNEZEU este și cu noi! Și mai trebuie să afli că asemenea lucruri s-au întâmplat și înainte de noi și se întâmplă și acum, chiar mai puternic și cu mai multă ardoare!

Și acest fiu va mânca miere și lapte, va respinge răul și va alege numai binele. Prin miere profetul a simbolizat acolo dragostea curată și tot ceea ce este cu adevărat bun în ea, iar prin lapte el a simbolizat înțelepciunea lui DUMNEZEU, de care au parte oamenii care urmează neabătut învățătura și legea; căci cine și-a însușit cu adevărat și într-un mod viu iubirea și înțelepciunea lui DUMNEZEU, acela aruncă singur de la sine tot ce este rău și vrea și alege numai binele!

Vezi, deci, dragă copile, că în vorbele tainice pline de Spirit, în maximele și spusele profetului se ascund cea mai profundă înțelepciune și purul adevăr! Ele au toate doar un sens ascuns, spiritual, care însă se descoperă doar pentru acela care este cu adevărat un învățat și i se dezvăluie prin simboluri și imagini materiale, prin învățătura fidelă și adevărată a analogiilor. Un profan nu poate întui așa ceva căci dacă oricine ar putea aceasta, atunci toate școlile înalte ar fi absolut de prisos, iar Moise n-ar fi avut nevoie să-și numească proprii preoți și învățați pentru administrarea învățăturilor și legilor Domnului! - Înțelegeți tu acum această singură interpretare adevărată și corectă a profetului tău, care până acum a fost neînțeles de tine!"

Copilul Iisus cere din nou să i se răspundă la întrebarea sa referitoare la Isaia 9, 5-6

Eu am spus: "O, da, află că ceea ce ai prezentat tu atât de bine, Eu am știut de mult, și consider că ai fi putut să nu te mai ostenești atâta să-Mi explici. Eu însă rămân pe poziția mea și nu scap din vedere pe Fecioara Maria!"

De ce oare a spus profetul (Is. 9, 5-6:) "Ni s-a născut un prunc, un fiu ne-a fost dat, a cărui stăpânire este pe umerii Lui și El se numește: Minune, Sfetnic, Putere, Erou, Trimisul Tatălui-cel-veșnic (DUMNEZEU), Domn-al-păcii; pentru că stăpânirea lui să fie mare, iar pacea pe care El o va instaura să fie fără de sfârșit pe scaunul lui David și în împărăția lui, pentru ca astfel s-o întemeieze și s-o întărească cu

înțelepciune și dreptate, de-acum în vecii vecilor! - Asemenea lucruri va face râvna Domnului Savaot.

Ce fel de prunc și ce fel de fiu este acela, care ne este dat? N-o fi totuși chiar acel copil născut la Betleem într-o iesle? Căci ni se mai spune de asemenea: La Betleem într-o iesle și se va naște un rege iudeilor: acesta va întemeia o nouă împărăție, care nu va avea sfârșit în vecii vecilor! - Cum înțelegi tu, kabbalstule, toate acestea?

Toți s-au privit atunci încurcați unii pe alții și au spus:

Dar de unde și-a însușit băiatul acesta astfel Scriptura? Noi știm că în total există foarte puține copii, dintre care sunt complete doar vreo zece, iar acestea doar noi știm unde se află și nici un profan nu poate ajunge în apropierea lor. Ce-i drept, trebuie să adaugăm că samaritenii mai au un al unsprezecelea exemplar, care însă este fals și conține o serie de adaosuri, ce nu sunt altceva decât curată poezie orientală.

După aceea unul mai răutăcios M-a întrebat: Acum să-mi spui tu mie ceea ce am să te întreb: de unde și când ți-ai însușit tu cunoașterea atât de desăvârșită a Scripturii și, mai ales, a profețiilor?

Eu am spus: Tu ai la fel de puțin dreptul să Mă întrebi pe Mine așa ceva, pe cât am Eu să te întreb pe tine cum se face că tu, ca preot, nu ți-ai însușit încă deloc Scriptura - nici în cuvinte și, cu atât mai puțin, în fapte! Dă-mi acum un răspuns la ceea ce te întreb și pentru ceea ce ți s-a plătit! De toate celelalte fă-ți griji mai puțin sau deloc, căci pe tine toate acestea nu te-au costat nimic, nici osteneală, nici timp, nici vreo grijă cât de mică sau vreo altă jertfă. De altfel, voi nu faceți nici o cinste deosebită învățământului vostru de aici, din Ierusalim, dacă instruirea evident foarte bună a unui băiat din Galileea vă provoacă atâta admirație, căci reacționând în acest fel dovediți că băieții voștri de aici abia se ridică deasupra animalelor în ceea ce privește instruirea!

La această observație a Mea, puțin cam dură, comisarul roman a început să râdă tare și chiar Simon abia își putea ține râsul.

Comentatorul cel tăios s-a retras însă și s-a așezat foarte oțărât în spate, pe o bancă.

A urmat apoi un superior al sinagogii din Betleem, care era, de asemenea, prezent la examinarea băieților în Templu: Văd deja, că trebuie să încerc să găsesc o soluție, altfel nu mai terminăm cu acest băiat! El are dreptul, obținut prin plată, de a ne întreba o săptămână întreagă; trebuie să-i stăm la dispoziție, fie că vrem sau nu! Dacă ne dă atâta bătaie de cap cu prima întrebare, atunci să încercăm să răspundem mai întâi la întrebările sale ulterioare!

Minte, observăm cu toții că are destulă și o inteligență scilicet naturală din belșug așa că eu consider că nu o vom scoate cu el la capăt, până n-o să vrem și noi, ceea ce vrea el. El dorește o relatare obiectivă despre nașterea unui prunc, acum doisprezece ani, într-o iesle la Betleem, și aceasta pot să i-o ofer eu, deoarece eram atunci, ca și acum, superiorul sinagogii de acolo!

Cuvântul superiorului sinagogii din Betleem și răspunsul băiatului - Iisus. Tentativa nereușită a bătrânului fariseu de a întrerupe discuția

Zicând acestea Superiorul sinagogii s-a întors către mine și Mi-a spus: Nu-i așa că tu vrei să afli de la noi toate amănuntele despre acea naștere memorabilă din Betleem?

Eu am zis: O, în privința asta poți să stai liniștit, căci referitor la aceasta mie totul îmi este cu mult mai familiar și mai cunoscut decât oricărui dintre voi! De la voi eu nu doresc acum să aflu decât dacă și în ce măsură întâmplările de atunci din Betleem au vreo legătură cu prezicerile profeților și în special cu prezicerile lui Isaia. Despre asta este vorba înțelepților și nu despre altceva!

Superiorul sinagogii din Betleem a spus atunci: Ei bine, dragul meu copil, vezi, tu ceri de la noi niște lucruri pe care noi nu suntem în stare să ți le dăm decât cu greu, sau chiar deloc! Este adevărat că între prorocirile profetului Isaia și acea naștere, petrecută acum doisprezece ani într-o iesle din Betleem - deci într-un loc care a fost desemnat de un profet - putem căuta, și chiar găsi cu oarecare ușurință, o anumită legătură: dar, dragul meu, câte asemenea lucruri nu s-or fi petrecut, din vremea lui Isaia până azi, și totuși, iată că nici urmă de vreun Emanuel!

Iudeea a rămas deja în mai multe rânduri fără rege, iar unele fete din Betleem au mai născut câte un copil în câte o iesle, uneori chiar cu mare ceremonie - deși arareori - dar totul a fost considerat atunci ca o întâmplare naturală.

Oamenii slabi și superstițioși, influențați și de magicieni din India și din Persia, dornici de câștig, și de ghicitori în stele - de care nu am dus niciodată lipsă - au știut să profite de o asemenea situație. Cunoscând prezicerile profeților, ei au folosit aceste situații speciale, și, cu o mână de profeți serioși au prezis evreilor orbi cum că, iată, s-a născut acel Mesia pe care îl așteptau. Ar timpul, această putere implacabilă care distruge tot ce creează omul - opere, legende și poezii, a demonstrat până la urmă cu totul altceva și astfel totul s-a prăbușit în prăpastia fără fund a uitării, iar nouă ne-a parvenit doar o poveste trecătoare, vanitoasă și încâlcită peste poate. Prezicerile profeților sunt niște tablouri mistice, la care omenirea va mai rumega fără îndoială, sute de ani; și cu greu va putea vreun popor să găsească o soluție pe acest pământ.

Vezi, deci, copile drag, așa stau lucrurile și cu povestea de acum 12 ani din Betleem, căci toți magicienii, povestitorii și cititorii în stele se tot învârt în jurul acestui loc, tocmai pentru că a fost descris de profeți, iscodind dacă nu se întâmplă cumva ceva, ce ar putea fi exploatat în folosul lor. Nașterea de acum 12 ani a fost pentru ei ca o ploaie mare pentru ogoarele lor uscate.

Pentru darurile oferite Fecioarei, cei trei magi din Persia, au fost

recompensați de păstori cu o mulțime de oi, viței, vaci și boi. Și n-au făcut zadarnic călătoria lor. Dar iată că s-au scurs abia 12 ani de atunci și deja nimeni nu se mai gândește la această poveste!

Nu mă minunez câtuși de puțin că tu, care vii din Galileea, aduci cu tine această istorie, căci Galileea a fost întotdeauna o țară plină de exaltare, din care motiv a și fost numită de cei bătrâni țară din care niciodată nu va ieși un profet adevărat.

Cu asta, dragul meu copil, sper să-ți fi răspuns complet la așa zisa ta întrebare-cheie! Se prea poate ca Iehova să fi promis cândva evreilor năpăstuiți un erou, care să-i ridice din nou la rangul de popor liber: dar așa cum se prezintă acum situația, nu există nici cea mai mică perspectivă.

Cum ar trebui să arate un asemenea erou și de unde ar putea veni el, ca să se poată măsura cu forța uriașă a romanilor?!

Asta s-ar putea întâmpla poate peste vreo mie de ani, dacă toate celelalte mari puteri ale lumii, inclusiv Roma, ar slăbi, dar acum nu se întrevede nici o speranță, iar problema ridicată de tine se risipește în van, adică nouă nu ne vorbește despre nimic și se pierde într-un nimic absolut. Ei, acum te-ai lămurit?

Eu am răspuns: Da, da, așa cum judeci tu îngust totul, cu **măsura acestei lumi**, ai putea avea dreptate. Dar aici trebuie să fie folosită o **măsură spirituală**, de care tu pari să nu ai habar, așa că, până la urmă, cu toată vorbăria ta, aparent plină de experiență, despre problema care Mă interesează pe Mine, n-ai spus aproape nimic. Căci Mesia, când va veni, **nu va întemeia pe pământ o împărăție materială**, ci una **spirituală**, iar această împărăție **nu va avea sfârșit**, așa cum și profetul Isaia a prorocit despre venirea lui Mesia. Ce înseamnă o împărăție spirituală pe pământ? Aceasta nu este o împărăție cu aspect exterior, căci în realitate **ea se va revela în oameni**, iar omul care va ajunge cu adevărat în această împărăție când încă este pe pământ, va fi cu adevărat viu în veșnicie, și nu va mai vedea, nici simți moartea în veci, așa cum au prezis David, Daniel și Isaia.

Dacă voi spuneți că așa se pune problema cu făgăduitul Mesia, din care motiv acea naștere minunată din Betleem vă apare atât de lipsită de importanță? DUMNEZEU a ferit cu puterea Sa pe acel copil minunat de mâna ucigașă a lui Irod, și iată că el trăiește și azi, desigur foarte retras, și are o putere imensă asupra elementelor din jur, așa cum numai DUMNEZEU mai are. Nimeni nu se poate ascunde niciodată de El; dar dacă El vrea să se ascundă de ceilalți oameni, apoi atunci, nimeni nu mai este în stare să-L găsească, până când El însuși nu se lasă găsit.

El nu a învățat niciodată să scrie și să citească, dar cu toate acestea nu există nici o scriere pe lume pe care El să n-o poată citi, și în plus el poate scrie în toate limbile și este extraordinar de priceput în toate formele de artă existente pe pământ, și are o putere uriașă, în fața

căreia se cutremură munții, iar cedrii cei puternici își pleacă vârfurile până la pământ și chiar soarele, luna și stelele pot să asculte de voința Lui. Ceea ce vă spun Eu aici nu-i nici o exagerare ci adevărul curat. Dacă este așa și nu altfel, atunci cred că merită din plin osteneala voastră, să vă interesați mai îndeaproape și să cercetați dacă nu cumva prezicerile profetului Isaia nu corespund cu datele despre părinții copilului și despre acest copil, cu nașterea sa și locul unde s-a născut, cu epoca, cu locul șederii sale acum și cu unele semne care s-au arătat deja!

Acest fapt, de o mare importanță, n-ar trebui să fie neglijat de voi, preoți, înțelepți, învățați și bătrâni, deoarece voi ocupați funcții însemnate, de la care poporul așteaptă anunțarea venirii lui Mesia. Eu vorbesc acum în baza dreptului meu, obținut prin plată și nimeni nu poate să mă facă să tac! Iată-l pe judecătorul roman, singurul care ar avea acest drept!

Eu nu l-aș fi invocat pe judecător, dacă în cursul cuvântării mele un fariseu bătrân și mândru nu mi-ar fi spus să tac, pentru că vorbesc despre lucruri pe care un mucos de porcar din Galileea nu are cum să le înțeleagă.

Dar judecătorul, care era cu totul de partea mea, a reproșat fariseului grosolănia sa și i-a interzis să se mai manifeste cu un asemenea limbaj în fața sa. Căci știrea Mea despre copilul minune ce locuiește în Nazaret este chiar și pentru romani mai importantă decât încâlceala cea evreiască, învechită și cusută cu ață albă. El le-a spus apoi fariseilor pe șleau: Învățătura voastră, mai mult decât oricare alta de pe acest pământ, necesită o reformă totală, căci altfel n-o să mai reziste nici cincizeci de ani de acum încolo! Mie îmi este clar că, față de cum se prezintă acum, credința voastră și slujbele voastre religioase, bacanalele Romei sunt ca un soare pârjolitor, deși, în ceea ce privește slăvirea unei divinități, ele sunt un adevărat eșec al minții omenești. Iar tu, băiat minunat, vorbește liniștit mai departe! Nimic rău nu poate să ți se întâmple, căci în tine pare să fie mai multă minte decât în întreg Templul. Așa că te rog să vorbești mai departe, copil minunat!

Confirmarea tânărului levit.

Cuvântul disprețuitor al Înaltului Preot despre fiul tâmplarului din Nazaret;

Dar iată că a ieșit atunci în față un tânăr fariseu, care, de fapt, era încă levit și a cerut permisiunea de a spune câteva cuvinte. Judecătorul i-a dat voie, cu condiția să vorbească fără patimă și pe înțelesul tuturor. Atunci levitul a luat cuvântul și a început să vorbească, spunând: Eu provin din Galileea și anume din apropiere de Nazaret, și pot să-mi amintesc că am auzit câte ceva despre acel copil-minune, despre care băiatul din fața noastră face o mărturisire nu tocmai de neluat în seamă. Nu susțin că l-as fi cunoscut personal, dar am auzit de multe

ori vorbindu-se despre el.

M-am interesat, atât cât am putut, de părinții lui și am aflat că tatăl lui este un tâmplar pe nume Iosif, iar a doua lui soție se numește Maria și că amândoi se trag direct din David. Acest lucru se potrivește cu prezicerile profeților.

Așa că eu sunt de părere că merită osteneala de a cerceta mai îndeaproape această problemă, care, cred eu, ne privește direct pe toți. Eu însă nu pot să vă ordon, ci doar să-mi exprim cu smerenie părerea, deoarece consider aceasta de datoria mea; toate celelalte aspecte sunt de competența consiliului Templului. -Am vorbit cu toată smerenia.

Atunci se ridică un Înalt Preot (se pare același de mai înainte) și a spus: Ce să faci Templul cu mărturia unui băiat smintit?! Templul are nevoie de indicii superioare! Asemenea discuții au existat adesea printre evrei, ba, uneori, s-au mai întâmplat chiar unele minuni, dar-nici urmă n-a fost de Mesia!

Cât timp a trecut de când Zaharia era preotul șef al Templului?! Femeia lui, Elisabeta, i-a născut un fiu, la o vârstă foarte înaintată, și acest lucru i-a fost prezis de un înger, ce i s-a arătat în Templu în timp ce aducea jertfe. Zaharia nu a crezut această prevestire, pentru că femeia lui era prea bătrână. De aceea el a fost lovit de muțenie și a rămas așa până când femeia lui a născut, în ziua când i-a parvenit vestea la Templu, anume că femeia lui îi născuse un fecior, și a fost întrebat ce nume să-i pună, abia atunci i s-a dezlegat limba și a grăit: Ioan. Și - fiți atenți - acesta era exact numele pe care i-l spusese cu zece luni mai înainte îngerul Domnului!

Zaharia însă l-a întrebat pe înger: Ce se va alege de acest băiat? Ajută-mă să cunosc voia Domnului!

Îngerul însă a zis: Acesta este acela despre care Isaia a spus: Va fi vocea unui predicator în pustiu; pregățiți Domnului calea și neteziți-i cărările! Să fie umplute toate văile, și toți munții și toate dealurile să fie netezite; ceea ce este strâmb să fie îndreptat, iar ceea ce este denivelat să devină drum neted! Căci toată suflarea îl va vedea pe Mântuitor!

S-au făcut atunci cercetări mai amănunțite și s-a descoperit că, de fapt, Zaharia, setos de putere, a vrut să întemeieze o dinastie spirituală, cu ajutor secret din partea esenienilor. Dar dreptatea l-a prins până la urmă în brațele ei și l-a făcut să plătească cu viața o asemenea nesăbuiță.

Ce s-a întâmplat acum cu speranța venirii unui Mesia? Nici un om nu se mai gândește la ea! Totul a dispărut în fața Templului sfințit de DUMNEZEU pentru toate timpurile viitoare, asemenea unei perdele de ceață în fața puterii soarelui! Și totuși, acea întâmplare a pornit chiar de la Înaltul Preot. Deoarece, însă, era un lucru necurat și amenința să profaneze împărăția lui DUMNEZEU, Domnul nu a întârziat să împiedice la timp nelegiuirea.

Chiar dacă întâmplarea aceea a avut un asemenea sfârșit, acum iată că ne apare povestea despre Mesia cunoscut ca fiu al tâmplarului Iosif, în spatele căreia nu este altceva decât înșelăciune eseniană sau magie indiană! Băiatul să-și facă deci minunile sale în fața privirilor noastre clarvăzătoare și noi vom ști apoi să explicăm prostimii, arătându-i-l pe presupusul Mesia.

Când acesta va veni, vor apărea mai întâi pe firmament semne mari, care să poată fi văzute de lumea întreagă. Abia atunci va apare Cel-mult-așteptat, cu toată slava cerului, să-și izbăvească poporul de sub domnia păgânilor, și va fi pentru ei domn și rege peste toate țările pământului, iar copiii lui Abraham vor fi poporul său și așa va rămâne în vecii vecilor!!!

Cine cunoaște toate acestea din cărțile ce cuprind vechile profeții despre venirea lui Mesia, nu poate să creadă că DUMNEZEU, care și-a anunțat venirea într-un mod atât de măreț în fața oamenilor și a tuturor creaturilor, poate să apară într-un mod atât de nespectaculos, ca un copil nelegitim și ca un om oarecare, supus morții ca noi toți!

Căci noi știm cu toții că Maria, fiica lui Ioachim, a rămas însărcinată înainte de a-i fi încredințată lui Iosif de soție la Templu. Fata a fost încredințată cunoscutului constructor din neamul lui David mai întâi spre îngrijire, iar acum, pentru a nu fi condamnat, a fost sfătuit prietenește să ia fata de soție, înainte ca lumea să afle toată povestea, ștergând astfel toată rușinea.

Băiatul acela, însă, este și rămâne un copil nelegitim, așa că este prea puțin probabil să ajungă vreodată acel Mesia făgăduit, chiar de ar fi el în stare să mute și munții din loc cu vrăjitoriile lui!

Din toate acestea oricine poate să-și dea seama ce este posibil și ce este și trebuie să rămână imposibil, după starea lucrurilor.

***Răspunsul copilului - Iisus la cuvântul Înaltului Preot
Relatări despre misiunea fiului lui Zaharia și despre puterea
fiului tâmplarului de a face minuni.***

Judecătorul Mi-a spus: Ei, tu ce spui, copil minunat, referitor la această cuvântare atât de plauzibilă a Înaltului Preot?

Eu am răspuns: Ce altceva aș putea spune decât: ori el are dreptate, iar atunci profetul este un mincinos și n-are dreptate, ori Înaltul Preot nu are dreptate și atunci are dreptate profetul! Dar este cu totul imposibil ca amândoi să aibă dreptate, de vreme ce Înaltul Preot susține exact contrariul față de ceea ce a prorocit profetul despre venirea lui Mesia!

Profetul vorbește astfel: Privește, o fecioară - deci nu o nevastă - este însărcinată și va naște un copil, pe care îl va numi Emanuel (ceea ce înseamnă, DUMNEZEU este cu noi!). Atunci cum susține Înaltul Preot că Mesia va apare sub niște semne mărețe pe firmament, ca un războinic atotputernic, că va coborî din cer, ca un rege gata făcut pentru toate

popoarele pământului, cu mare pompă cerească?! Dacă ar fi așa, ce ar avea de câștigat oamenii sărmani și slabi, care s-ar tulbura foarte tare, mai mult de jumătate de teama evenimentelor ce vor veni?!

Aș vrea de aceea să afirm cu convingere că o asemenea sosire a lui Mesia nu le-ar conveni nici măcar domnilor din Templu, care ar prefera ca Mesia să sosească în acel fel modest și fără pretenții, cum tocmai l-a descris profetul Isaia.

Preotul Superior a spus însă adineauri că povestea neobișnuită cu fiul lui Zaharia, care a fost sugrumat chiar de preoți, odată cu realizarea altor jertfe în fața altarului și a Atotputernicului, este de domeniul trecutului și nimeni nu se mai gândește la ea.

Eu însă spun că ea nici pe departe nu s-a terminat, așa cum consideră acești domni, și va veni odată vremea când același Ioan va trece ca un fulger printre ei și îi va chema pe ei, la o mare judecată. Cuvintele lui vor fi atunci pentru voi mai ascuțite decât cele mai ascuțite săgeți! Și, asemenea lui Ioan, despre care tocmai am vorbit, și acel copil minune din Nazaret, vă va chema mai târziu la o judecată și mai aspră și atunci vi se va arăta în toată slava lui cerească, însă, luați aminte, nu pentru înălțarea voastră, ci pentru căderea voastră!

La aceste cuvinte Înalțul Preot s-a mâniat și a spus: De unde știi tu toate acestea, băiat smintit? Cine ți-a zăpăcit capul cu asemenea lucruri și cine ești tu, de fapt, de îți permiti să ne spui nouă asemenea obrăznicii?!

Eu sunt Cel care sunt, și de unde vin, este deja consemnat în scrierile voastre. Atunci de ce Mă mai întrebați iar cine sunt și de unde vin?

Tocmai v-am spus că vin din Galileea, din Nazaret și că de aceea cunosc bine pe băiatul despre care este vorba, și nu sunt deloc prost, încât să nu deosebesc faptele unui magician, fie el chiar din India, de acelea ale copilului minune.

Dacă poate, atunci să-mi facă unul din voi zece vrăbii din lut și apoi să le dea viață doar prin puterea tainică a cuvântului, încât să înceapă imediat să zboare și să-și caute hrană, ca toate celelalte păsări!

Care dintre voi este în stare, printr-un singur cuvânt, să readucă din nou la viață un copil care a căzut și era mort, și cu oasele sfărâmate, și să-l facă din nou întreg, nevătămat și sănătos?!

Care dintre voi este în stare să ordone trăsnetului să se deplaseze conform voinței sale și să lovească o hienă, care tocmai îi răpise mamei pe singurul ei copil, îndreptându-se cu el spre pădure?!

Care dintre voi poate - asemeni aceluia băiat - să comande să se iște brusc o furtună într-o noapte fără pic de vânt, pentru a feri de pericol câteva orașe care erau amenințate de o ceată de bandiți de pe o corabie, care se apropia de Capernaum având la bord 200 de oameni puternici, înarmați până-n dinți?!

Băiatul acela, care tocmai se afla cu tatăl său în Capernaum, a salvat astfel întreaga regiune! Căci, la cuvântul și la voința sa, s-a iscat o îngrozitoare furtună pe mare, care după aceea a mânat corabia ca pe o

săgeată, departe de țărm, până în largul mării, unde ea a fost distrusă de valurile uriașe ale mării, care au înghițit-o cu cele două sute de răufăcători cu tot...

Așa și multe asemenea lucruri a făcut băiatul acela, întotdeauna numai pentru binele oamenilor năpăstuiți, și nimeni vreodată n-a trebuit să plătească în vreun fel pentru aceste fapte ale sale. Și trebuie să știți că aceste întâmplări nu sunt deloc închipuiri ale Mele, ci corespund adevărului curat și spre confirmarea lor stau oricând mărturie întreg Nazaretul și Capernaumul.

Prin urmare, este acel băiat doar un vrăjitor profund instruit, sau el face totul datorită unei forțe Dumnezeiești aflată în el? Sau dacă este altfel, atunci explicați-Mi voi după părerea și înțelepciunea voastră, cum și pe ce căi reușește El toate acestea!

Voi ați răspuns prost la întrebarea inițială, pusă de mine. Să vedem acum ce răspuns veți da la întrebarea aceasta și apoi vom reveni la întrebarea inițială, să o discutăm. Vorbiți însă concis și mai repede, căci ziua este pe sfârșite și trebuie să ne îngrijim și de cină!

Amenințarea Înaltului Preot și atenționarea severă din partea judecătorului

Înaltul Preot a spus: Dacă băiatul acela face asemenea lucruri fără știrea noastră, deci, cu de la sine putere, atunci pentru noi este limpede ca lumina zilei că el este stăpânit și inspirat de Belzebut, cel mai mare dintre diavoli! Puterea Dumnezeiască noi știm cu toții că nu poate exista în afara Templului! Fiecare dintre noi știm de câtă puritate este atunci nevoie pentru a dobândi o părticică din puterea divină, iar acest lucru nu este posibil decât în cel mai sfânt dintre temple, așa ne arată învățătura lui Moise și a altor profeți!

Cine cunoaște bine acest lucru din Sfânta Scriptură, își dă imediat seama ce înseamnă asemenea minune în afara Templului! Așa că este de datoria Templului, să stârpească de pe fața pământului asemenea copii și oamenii și dacă cercetările noastre vor adevăra ceea ce ne povestești despre băiatul acela, atunci și el va fi stârpit, ca fiind doar aliat al lui Belzebut!

Judecătorul a spus: Acela este un obicei care a fost creat de voi, dar, câtă vreme noi, romanii, suntem stăpânii și conducătorii voștri, așa ceva nu se va mai întâmpla, căci, sabia dreptății este acum în mâna noastră și cine vrea s-o ridice fără știrea și consimțământul nostru va fi tratat ca instigator și criminal, fără să ținem deloc seama de clasa din care provine!

Eu însă am aflat de la acest băiat, ca și de la tine însuși, că voi, în fanatismul vostru, ați omorât până și pe un Preot Superior, chiar în Templu., numai pentru că el a îndrăznit să aibă un alt punct de vedere decât al vostru. Mai mult ca sigur că el v-a trezit o mare invidie, ceea ce vouă v-a fost de ajuns ca să decideți să-l scoateți din această lume.

Acest lucru nu uitați însă că s-a întâmplat acum doisprezece ani, deci în timpul stăpânirii noastre. Acest caz va fi cercetat mai îndeaproape și nu este exclus ca, înainte ca acel băiat minune să cunoască răzburarea voastră, să faceți chiar voi cunoștință cu sabia dreptății romane! Eu vă avertizez, în virtutea funcției pe care o dețin, că, oricine va îndrăzni să facă vreun rău acelui băiat, va fi pedepsit cu sabia! - Mai mult nu este nevoie să vă spun!

Preotul Superior a spus: Noi avem însă promisiunea fermă a împăratului, care ne-a asigurat libertatea justiției la Templu, de care nu trebuie să se atingă nici un judecător laic!

Judecătorul a spus: Eu știu exact cât se întinde libertatea voastră.

Puteți să practicați liberi o disciplină înțeleaptă, dar de aici până la ius gladii (dreptul sabiei, dreptul de a înfăptui o execuție) este o prăpastie mare și adâncă! Și vai de acela dintre voi care îndrăznește să o treacă!

Preotul Superior a spus: Ce se întâmplă atunci cu puterea lui Irod, care este și tetrarh în Galileea, nu deține el și ius gladii (dreptul sabiei, dreptul de a înfăptui o execuție)?

Judecătorul a spus: Irod și toți ceilalți principii din provinciile iudeilor sunt doar niște vasali și ei dețin ius gladii (dreptul sabiei), doar pentru servitorii, slugile și sclavii lor. Ei își cumpără acest drept la fiecare zece ani și dacă se poartă rău cu aceștia, pot chiar să rămână fără servitori, pentru că noi nu obligăm pe nimeni să intre în serviciul lor, așa că ei nu pot să abuzeze de un drept cumpărat atât de scump, cu atât mai mult cu cât, oricare dintre slujitorii lor - cu excepția câtorva sclavi - poate părăsi slujba oricând dorește și, din acel moment, nu se mai află sub jurisdicția acelui principe, ci sub aceea a noastră.

Apoi ei mai au dreptul de a ridica impozitele ce li se cuvin, la nevoie cu forța, dar fără ius gladii! Pentru execuții ei trebuie să ni se adreseze nouă și trebuie să plătească pentru asta.

Acestea sunt de fapt drepturile lui Irod, ca și ale celorlalți vasali; tot ce depășește aceste drepturi este pasibil de pedeapsă și se pedepsește de la prima încălcare cu pierderea dreptului de vasalitate.

Așa că, dacă tu crezi că poți să te pornești în urmărirea acelui copil-minune folosind puterea lui Irod, te înșeli amamic, pentru că trebuie să știți că Irod se va feri să-și depășească atribuțiile!

Acest băiat se află însă și sub protecția mea și, pentru că mi-am dat seama că el are dreptate, eu îi dau tot dreptul să vă sâcâie cu întrebările lui și am să rămân și eu de partea lui, căci am constatat că în capul și în sufletul lui se află mai multă înțelepciune sănătoasă decât în voi toți și în tot lăcașul vostru sfânt.

Acum, dragul meu copil, poți să vorbești din nou, căci am curățat terenul pentru tine.

Făgăduiala făcută de copilul Iisus judecătorului roman și mânia Preotului Superior.

Cum poate în realitate omul însuși să devină cuvântul cel viu al

***lui DUMNEZEU și astfel să ajungă a fi una chiar cu DUMNEZEU.
Combaterea argumentelor Preotului Superior de către copilul
Iisus cu ajutorul catehismului popular.***

Eu însă am privit cu prietenie la judecătorul roman și apoi am spus: Tu, deși ești un păgân, cu toate acestea ești un om drept și ai un suflet bun, care îți permite să înțelegi ceea ce este adevărat; trebuie să știi că atunci când va veni adevărata împărăție a lui DUMNEZEU pe pământ, tu și toată familia ta veți fi primiți în ea, și nu veți mai vedea niciodată moartea, în veci!

Judecătorul a spus: Cum poți tu să-mi faci mie o asemenea făgăduială? Eu am spus: Nimic mai simplu! Căci, așa cum am arătat, Eu susțin că-l cunosc foarte bine pe acel copil-minune și sunt cel mai apropiat prieten al său. De aceea atunci când voi ajunge la El n-am să te uit, iar El te va binecuvânta, și binecuvântarea Lui nu va rămâne pentru tine fără urmări! .

La aceste cuvinte Preotul Superior s-a ridicat mânios și a spus: Este băiatul acela cumva un DUMNEZEU, ca să poată el binecuvânta, ca și cum ar fi el însuși DUMNEZEU? Oare tu nu știi că numai DUMNEZEU poate binecuvânta și înaltul Preot, după legământul făcut lui de către DUMNEZEU, de trei ori pe an?! Cum poți spune despre acel băiat, că poate binecuvânta un om, ba chiar toată casa sa?! Ce dascăli sunt prin părțile voastre, de vorbesc asemenea absurdități în fața școlarilor?

Eu am grăit: Mai întâi nu trebuie să uitați că voi ne-ați trimis asemenea dascăli, și dacă ei vorbesc absurdități, vina lor se întoarce atunci împotriva voastră, o absurditate produce o altă absurditate! Dar dacă este o absurditate ceea ce am spus despre copilul-minune, anume că el binecuvântează, pe oamenii care merită aceasta și care-i sunt prieteni adevărați, atunci voi de ce predicați ca părinții să-și binecuvânteze copiii și copiii să-și binecuvânteze părinții?

Voi știți că Noe nu a fost un DUMNEZEU, dar totuși a binecuvântat cu foarte bune rezultate pe cei doi fii ai săi, care i-au acoperit rușinea! Tot așa și bătrânul orb Isaac n-a fost DUMNEZEU, când l-a binecuvântat pe Iacob și i-a adăugat numele de Israel, ceea ce înseamnă: din tine să porceadă poporul lui DUMNEZEU! A rămas oare această binecuvântare a sa fără rezultat?!

Iar tu care spui și întrebi, în înfumurarea ta de slujitor al Templului, dacă acel băiat este una cu DUMNEZEU, ce zici, dacă-ți răspund: da, este, ba chiar mai degrabă merită să-ți amintești ceea ce este scris de voi: Domnul DUMNEZEU Savaot a vorbit dumnezeilor Lui (de fapt FIILOR Lui care erau UNA (pe deplin UNIȚI (FUZIONAȚI)) cu EL)! Așa că dacă voi sunteți dumnezei (în realitate aceasta înseamnă FIII lui DUMNEZEU care sunt INDUMNEZEIȚI, de ce atunci nu ar fi și acel băiat dotat cu o mulțime de calități dumnezeiești, mai ales că El se trage direct din David?!

Să nu uitați însă că cine aude cuvântul lui DUMNEZEU și ascultă

totdeauna de el, în acela sălășluiește mereu viu și puternic cuvântul lui DUMNEZEU și astfel el devine, oricine ar fi el, în întreaga sa ființă, cuvântul lui DUMNEZEU, și atunci mintea și sufletul lui sunt inspirate și hrănite din DUMNEZEU!

Si, acolo unde se petrec cu adevărat asemenea lucruri, cine mai poate spune că întreaga ființă a acelui om nu este UNA (unită intim, FUZIONATĂ) cu DUMNEZEU? Și dacă atunci un om este pătruns în totalitate în ființa sa de Cuvântul cel viu al lui DUMNEZEU, de Mintea și Sufletul lui DUMNEZEU, atunci el fiind UNA cu DUMNEZEU nu, este chiar și el un FIU al lui DUMNEZEU, rămânând astfel un purtător al Dumnezeirii pe unde trece, așa încât să poată fi considerat Trimisul lui DUMNEZEU? Fiind UNA cu DUMNEZEU un asemenea om INDUMNEZEIT devine astfel un FIU IUBIT al lui DUMNEZEU.

Preotul Superior a spus: Ceea ce spui tu aici este nu numai o absurditate ci și o mare blasfemie. Numai un nebun poate spune așa ceva! Pentru mine toate acestea sunt o vorbărie fără sens, de care un om cu mintea la cap nu poate decât să râdă! - Și zicând aceasta Preotul Superior a râs cu poftă.

Atunci Eu am spus: Ce numești tu de fapt absurditate? Dacă aceasta este o absurditate, atunci voi toți, preoți, înțelepți și învățați, creați și răspândiți așa ceva, și o să vă dovedesc imediat aceasta cât se poate de clar!

Preotul Superior a spus: Cum poți tu, porcar obraznic din Galileea, să ne dovedești nouă ceva?

Eu am spus: Aduceți-mi imediat aici catehismul popular!

Preotul Superior a întrebat: și ce vrei să faci cu el?

Eu am zis: Asta vei vedea! Deocamdată aduceți-Mi cartea!

Mi-a fost adusă cartea și apoi Preotul Superior a spus: Iat-o! Să vedem acum ce vei face cu ea?

Eu am spus: Vei vedea imediat! - Am deschis apoi cartea și am rugat pe judecătorul roman să citească cu voce tare pasajul indicat de Mine. El a făcut aceasta cu o bucurie vizibilă.

(Judecătorului roman a citit:) Cine aude cuvântul lui DUMNEZEU și îl urmează întru totul, aceia are atunci în sine (în FIINȚA SA) cuvântul cel viu al lui DUMNEZEU și prin aceasta a devenit el însuși, în întreaga sa ființă, cuvântul cel viu al Domnului, prin urmare, atunci, mintea (conștiința) sa este hrănită și inspirată de la DUMNEZEU! Și, acolo unde se petrec cu adevărat asemenea lucruri, cine mai poate spune, că omul respectiv nu este în întregime din DUMNEZEU? Și dacă atunci un om este pătruns în întregime în ființa sa de cuvântul cel viu al lui DUMNEZEU, de Mintea (Conștiința) lui DUMNEZEU, atunci nu devine chiar el un Fiu al lui DUMNEZEU, fiind totdeauna un purtător al Dumnezeirii pe unde trece, așa încât el poate să fie considerat UNA cu DUMNEZEU?!

Judecătorul roman a spus apoi: Da, iată că acestea sunt chiar vorbele pe care cu puțin timp mai înainte respectabilul preot le-a declarat

absurdități care sunt rostite de un porcar! După cum văd, această poveste începe să devină veselă! Chiar sunt curios acum să aflu, ce poate să iasă de-aici!

Încercarea nereușită a unui cărturar și a unui bătrân de a justifica și de a face credibile afirmațiile Preotului Superior. Amânarea discuției pentru ziua următoare. Copilul Iisus și Simon sunt invitați la han, ca oaspeți ai judecătorului roman.

Auzind acestea Preotul Superior s-a supărat foarte tare.

Eu însă am spus: Ei bine, domnule superior al Templului, iată că acum v-am oferit dovada că, dacă tocmai ceea ce am susținut eu este o aberație - dar v-ați putut convinge cu toții că nu este - chiar voi sunteți cei care o alimentați și o răspândiți?! Dacă eu am spus cumva un neadevăr, poți să dispui să-mi pună lacăt la gură pentru îndrăzneala mea! Dar va fi foarte greu să faci acest lucru, fără să fii obligat să declari aberații ceea ce se află scris în catehismul nostru popular! Eu aș vrea acum să aud chiar de la tine motivul pentru care ai făcut acest lucru! Eu am spus ceea ce am avut de spus, acum este rândul tău ca să-mi răspunzi!

Preotul Superior avea o mină ridicolă și el era foarte jenat ca să mai poată da un răspuns.

S-a ridicat însă imediat un alt cărturar și a spus: Înalt prea cinstita Domnia sa a vrut să te pună la încercare, pentru a vedea cât de bine cunoști catehismul popular, pe care tu te-ai priceput atât de bine să-l folosești pentru a-ți susține cauza ta! Hai să lăsăm această controversă acum și să vorbim mai bine amândoi despre cu totul altceva! Căci în cazul unor asemenea discuții în contradictoriu nu ieșim niciodată la capăt!

Eu am spus: Ia te uită ce deștept ai vrea tu să fii, dacă ai putea! Tu ai vrea cumva acum să-l ajuți pe preot să iasă din cloaca în care singur s-a vârât până peste cap; dar iată că nu se mai poate! Eu îmi dau foarte bine seama, că el nu-mi poate indica motivul pentru care el a numit aberație ceea ce am susținut eu și ceea ce el în calitate de Preot Superior ar fi trebuit de mult să știe, printre cei dintâi, și anume că toate aceste lucruri sunt scrise în catehism pentru oricine vrea să le citească; dar pentru că el nu le-a cunoscut, le-a numit aberații, și asta în condițiile în care el este Preot Superior, cărturar și bătrân al Templului!

Ceea ce ar trebui să dea oricui de gândit este situația în sine și anume, cum poate cineva în zilele noastre să ajungă să fie Preot Superior, fără să fie pătruns de Mintea (Conștiința) lui DUMNEZEU și fără să cunoască așa cum trebuie cuvântul lui DUMNEZEU! Nu este în această privință poruncă și în același timp datină, ca orice Preot Superior, care se află pe scaunul lui Moise și al lui Aaron, să cunoască foarte bine Scriptura în

toate amănuntele ei, ca să poată lămuri prompt, așa cum se cuvine, pe oricine are vreo neînțelegere sau îndoială?!

Ce lămuriri și explicații poate însă să dea acest Preot Superior, care nu cunoaște nici măcar varianta prescurtată a catehismului popular, făcându-se astfel de răs și supărând pe un evreu adevărat și zelos, când datorită neștiinței sale totale numește aberație ceea ce orice copil evreu are datoria să afle citind catehismul, căci altfel nici un meșter cinstit nu-l acceptă ca ucenic în atelierul său!

Atunci un alt bătrân m-a apostrofat să fiu mai atent la cine este și ce este un Preot Superior.

Eu însă am spus: Atâta vreme cât spun doar adevărul curat, pot să jignesc pe vreun om adevărat?! Spuneți voi singuri dacă ceea ce eu vorbesc aici nu se află scris în cartea lui Moise, și dacă lucrurile nu se prezintă așa cum sunt ele în realitate. Din păcate, trebuie să recunoașteți că astăzi nu înzestrarea spirituală, ci averea acumulată primează în numirea unui om într-un post de conducere, unde de obicei, el devine în urma acestei avansări mai sărac spiritual, dar mai bogat material. Acum spuneți-mi singuri, dacă aceasta este cumva drept în fața lui DUMNEZEU?

Este de la sine înțeles că în asemenea condiții este greu de aflat o informație despre sosirea făgăduirii Mesia, de la cei care ar trebui să știe câte ceva, dacă tocmai aceștia sunt prea puțini cunoscători ai Scripturii sau chiar nu știu nimic despre existența unei scrieri emenate din Duhul Sfânt prin Moise sau prin alți profeți, dar care, cu toate acestea, stau cu mare emfază în scaunul lui Moise sau al altor profeți! Ei știu prea puțin sau nimic despre DUMNEZEU și despre cuvintele Sale și încă mai puțin despre cuvântul cel viu al lui Iehova (DUMNEZEU) în om, prin care acesta poate deveni el însuși un Fiu al lui DUMNEZEU, după cum susțin foarte clar principiile pe care chiar ei le-au elaborat pentru instruirea poporului! - Ce spui tu, judecătorule roman, ca păgân, despre astfel de lucruri și situații?

Judecătorul a spus: Eu nu pot decât. să-ți dau dreptate în toate. Aici, între aceste ziduri și în această sală închisă tu poți vorbi orice dorești, dar ia aminte că în fața poporului n-ar fi cuvincios, ba chiar ar fi rău și eu sper că nu vei face așa ceva pentru că ești mult prea înțelept și îți dai seama ce urmări nefaste ar avea pentru zilele noastre toate acestea! Dar acum consider că este cazul să ne oprim și să mergem la cină.! Tu și Simon sunteți astăzi și mâine oaspeții mei! Și spunând aceasta, judecătorul suspendă astfel discuția, amânând-o pentru ziua următoare.

În apropierea Templului era un han mare și acolo am servit cu toții o cină zdravănă, după care ne-am dus la culcare.

Acest han aparținea însă Templului și era întreținut de slujitori ai Templului.

Călătorii care rămâneau aici erau taxați, ca și cum ar fi rămas chiar în Templu. Adică se putea rămâne și la Templu, dar trebuia plătit dublu și

nu primeai altceva decât pâine și apă.
Deci, când se spune că am rămas trei zile la Templu, trebuie luat în considerație și acest han al Templului.
Noi trei am dus-o bine la han și acolo fiecare dintre noi a putut dormi liniștiți.

Consfătuirea secretă din timpul nopții

Dar domnii de la Templu n-au avut o noapte la fel de liniștită, căci Eu am considerat că asemenea soi de oameni plini de ei și dornici de mărire trebuie să fie speriați pentru a se îndrepta. Preotul Superior n-a putut să doarmă de răutate, supărare și teamă, căci îl deranja cumplit faptul că judecătorul roman mă luase împreună cu el ca pe un oaspete de seamă. Și de aceea el și-a pus imediat iscoadele pe urmele mele, să afle ce discutăm, numai că noi atunci n-am vorbit nimic.

În schimb membrii Templului au pălăvrăgit din plin și s-au consultat, cum ar putea în ziua următoare să mă prindă în capcană cu întrebările lor și să mă zăpăcească. Doar tânărul levit, care era pe punctul de a deveni fariseu și șef al unei sinagogi, care făcuse numeroase călătorii ca misionar, cu care ocazie văzuse și aflate multe, spuse celor adunați de-a dreptul în față:

Voi toți câți sunteți aici n-o s-o scoateți la capăt cu acest băiat! În Nazaret eu am auzit multe minuni referitoare la felul lui de a vorbi, și am aflat că până acum nu există nici un învățat care să fi câștigat înaintea lui! Vă spun deschis: cuvântul acestui băiat și puterea inexplicabilă a prietenului său sunt destul de mari, încât eu cred că poate să subjuge întreaga lume! Iar noi ne-am cam bătut singuri cuie-n talpă cu acest băiat, pe care acum n-o să le putem scoate fără a lăsa urme!

Dacă vreți să mă ascultați, părerea mea ar fi următoarea: să-l lăsăm să rămână cu convingerea lui, cum că acel băiat-minune ar putea fi sau ar putea să devină făgăduitul Mesia, pentru că, dacă privim așa cum trebuie, să recunoaștem totuși că prezicerile profeților trimit la el și la vremurile noastre!

Dacă o să-l tot contrazicem, nu vom ajunge prea departe, iar a-l supăra cu o amenințare mi se pare și mai puțin indicat, căci el cunoaște totul foarte precis, și chiar cele mai ascunse secrete ale noastre de la Templu nu par să-i fie deloc străine!

Ar fi pentru noi chiar foarte rău dacă va începe să dezvăluie secretele noastre mai deosebite lui Simon - care pare să-i fie foarte devotat - sau judecătorului roman. De aceea eu cred că ar fi mai înțelept să-l lăsăm să rămână cu părerea lui, ba chiar să i-o întărim, decât să încercăm să-i abatem de la ea.

În fond, ce ne afectează pe noi, care am aruncat de mult timp în marea uitării asemenea probleme de credință aflate în cărți, dacă există sau nu un Mesia?! Este mai bine să fim abili, să trăim și să profităm pe

seama mulțimii celor proști și orbi, decât să urmărim să facem uz de o putere, pe care de fapt nu o avem, să ne umplem de griji, de care nu avem nevoie, sau de o teamă care apoi o să ne macine! Chiar ieri am acționat greșit, apărând plini de o înfumurare rigidă în fața romanului, iar întâmplarea cu Zaharia ne-a pus într-o mare încurcătură! Căci cu păgânii nu este deloc de glumit! Așa că mâine este suficient să ne purtăm lipsiți de blândețe cu băiatul, ca să ajungem să fierbem cu toții în oala romană!

Așa că trebuie să fim cât mai atenți și șireți ca vulpile, căci este necesar să încercăm să dregem greșelile de ieri, și procedând astfel pariez că romanul va trece cu vederea povestea cu Zaharia, pe care altfel o va folosi ca pe o armă ascuțită împotriva noastră! - Ce părere aveți de sfaturile mele? -

Superiorul sinagogii, cel veșnic treaz a spus: Da, da, sunt absolut de acord cu tine, așa ar trebui să facem! Trebuie deci să lăsăm băiatul să vorbească și să-i răspundem, pentru că și-a cumpărat acest drept, și acum n-avem ce face! Dar sunt de părere că pentru mâine să alcătuim - dintre noi un alt colegiu, care să-i fie mai favorabil în discuții decât i-am fost noi ieri! - Ce părere aveți?

Vorbitorul cel tânăr a spus: Nu sunt de aceeași părere! Un alt colegiu ar trebui să fie informat, pentru a înțelege corect cine se află de fapt în fața lor. Noi, însă, îl cunoaștem acum pe băiat și știm ce vrea, așa că vom putea conversa ușor cu el. Un alt colegiu ar sta mâine ca vițelul la poarta nouă și nu ar fi în stare să-i facă față, oricât l-am informa noi. Apoi mai este ceva foarte important, ce trebuie luat în considerație, anume: putem noi ști, dacă băiatul nu se încapățânează să discute tocmai cu noi? S-ar putea atunci să fim chemați de Simeon și de judecătorul roman, să facem față întrebărilor acestui băiat îngrozitor de viclean și abia în asemenea caz ne-am trăda față de roman, că în lupta noastră cu băiatul am ales calea cea mai scurtă!

Eu nu vreau și nu pot susține, că părerea însă este cea mai justă, dar este totuși sigur că ne putem aștepta la așa ceva, și cred că nimeni dintre noi nu dorește acest lucru!

Superiorul sinagogii a spus: Sunt absolut de acord cu tine și ne vom orienta chiar după sfatul tău cel bun; dar tu ce crezi, fiul meu, despre acest băiat îngrozitor de viclean?

Să-ți vină să înnebunești! Noi, demnitarii superiori din întreaga țară a iudeilor să fim nevoiți să ne lăsăm mânați de la spate de un porcar din Galileea! Să trebuiască să tremurăm în fața unui asemenea vierme ieșit din praful uliței și să facem tot posibilul, ca să scăpăm de el într-un mod onorabil. Nu, nu, așa ceva nu s-a mai întâmplat de când a fost făcută omenirea!

Deci, spune-mi, te rog, tu ce crezi despre băiat? Cum și de unde a putut acest băiat de 12 ani să-și însușească atât de deplin știința?

Tânărul vorbitor a spus: Iubitul meu stăpân și protector, după Maimarele Preot cel mai important! Așa ceva nu este o noutate în

Galileea! Toți în Galileea fac comerț și vin astfel în contact cu toate țările lumii, având astfel mii de experiențe de toate felurile, ei învață limbi străine și sunt în relații cu grecii, cu armenii, cu egiptenii și cu o mulțime de alte popoare. Este, deci, ușor de înțeles, că în orașele, târgurile și satele Galileii întâlnești adeseori copii cu o minte pătrunzătoare, care îi uimește pe mulți dintre oamenii din Ierusalim care vin cu treburi pe-acolo.

După cum se știe, și eu sunt născut în apropiere de Nazaret și la vârsta de doisprezce ani cunoșteam Sfânta Scriptură mai bine decât acum, când am mai uitat câte ceva, plus o mulțime de alte scrieri și învățături. Atunci, de ce nu ar fi la fel și acest băiat cu bucle blonde?! Pe mine să știți că nu mă uimește îndrăzneala lui, deși inteligența este atât de pătrunzătoare.

Superiorul spuse mai departe: Da, și eu cred că pentru un băiat talentat și instruit din timp nu este ceva cu totul deosebit, dar oare cum ajung oamenii aceștia în posesia scrierii sfinte, care este păstrată în sanctuarul Templului, și care nu poate fi citită decât de superiorul sinagogii, de înalți preoți și de cărturari?

Tânărul vorbitor a spus: Prea-bunule stăpân, acest lucru nu mai este adevărat încă de când romanii au cucerit imperiul nostru! Toate bunurile Templului și toate cărțile sale au fost prezentate cuceritorului. Trei ani la rând s-au făcut copiile cele mai fidele de pe tot ce există aici. Iar acum există la romani și la greci o mulțime de asemenea copii în toate limbile, astfel că pentru câțiva arginți oricine își poate procura o copie, în orice limbă dorește. Așa stând lucrurile, de ce n-ar fi posibil să descoperi într-un băiat talentat din Galileea un adevărat cărturar non plus ultra?

Superiorul a spus: Îmi vii cu citate romane, când știi că sunt adversar de moarte a tot ceea ce este roman! - Ce înseamnă non plus ultra?

Tânărul vorbitor a spus: Prea-bunule stăpân, eu, ca locuitor al Galileii, cunosc pe lângă limba ebraică și pe cea a grecilor, și pe cea a romanilor, deci înțeleg vorbele din Siria, Chaldeea, Armenia, Persia, ca și araba veche, pe care trebuie s-o cunoști ca emisar - de aceea, uneori, în cursul vorbirii, îmi vin pe limbă cuvinte străine!

Expresia non plus ultra este folosită printre noi, iudeii, datorită laconicității sale, pentru că altfel ne vine destul de greu să folosim expresia ebraică, care este lungă și plictisitoare. Ea ar însemna cam așa: acest băiat este un foarte bun cunoscător al Scripturii și nu poate fi întrecut de nimeni.

Superiorul a spus: Bine, bine, nu face nimic; din motive ușor de înțeles, eu nu sunt un prieten al romanilor, deci nici al limbii lor; dar să lăsăm asta; spune-mi acum ce știi despre acel băiat-minune din Nazaret, pe al cărui tată îl cunosc, ca și pe mama sa!

Tânărul vorbitor a spus: Da, prea-bunule stăpân, aceasta este o problemă foarte delicată! Cred că l-am văzut acum câțiva ani în tovărășia mai multor copii, care semanau între ei de parcă erau

gemeni.

Mi s-a spus atunci câte ceva despre ei, dar copiii se zbenguiau veseli și vioi, așa că mi-a fost greu să rețin pe vreunul dintre ei în centrul atenției mele. Pot spune, deci, că l-am văzut și totuși nu l-am văzut! Băiatul, care ne dă nouă acum de furcă, a fost precis în grupul acela și era însoțit de un altul care-i semăna leit, dar - după cum îmi aduc acum aminte - avea o mină mult mai serioasă, și nu sărea la fel de vesel ca ceilalți. Părea că cei doi ar fi fost mai degrabă stăpâni peste ceilalți, deoarece ceilalți copii păreau să acționeze după dorința acestora. Ce joc jucau atunci acei copii n-am putut să înțeleg, deoarece nu mai văzusem până atunci ceva asemănător. Oricum, jocul nu părea să se desfășoare la întâmplare, deoarece, dacă îi urmăreai mai mult timp, nu putea să-ți scape o anumită ordine. Dar ce semnificație avea nu a putut explica nimeni din cei prezenți. Mi s-a spus doar că băieții se jucau adeseori în acest fel, necunoscut până atunci în Nazaret; dar nimeni nu a înțeles ce înseamnă, de fapt, acest joc.

Aceasta ar fi cam tot ce pot spune din proprie experiență despre acel băiat. Însă am auzit povestindu-se despre el lucruri extraordinare, aproape incredibile! Ca să povestesc tot mi-ar trebui cel puțin zece zile, de aceea voi spune doar câte ceva:

Toate elementele naturii ascultă de acest băiat, mai bine zis de băiatul acela; chiar soarele, luna și stelele se supun voinței lui; este destul ca el să vrea, ca soarele și luna să nu mai lumineze! Și dacă apoi spune cu seriozitate soarelui sau lunii: luminați mai departe, lumina lor reapare imediat.

Printr-un singur cuvânt el poate face pe un orb din naștere să vadă la fel de bine ca o pisică ce-și caută prada într-o noapte întunecoasă. Pe un băiat, care zăcea mort, deoarece în timp ce se juca s-a urcat plin de îndrăzneală pe un acoperiș, de unde a căzut, făcându-se zob, l-a readus la viață doar prin cuvântul său, astfel că băiatul respectiv și-a revenit, fiind apoi sănătos și vesel, de parcă n-ar fi pățit nimic. Bineînțeles că băiatul-minune l-a dojenit serios pe cel înviat din morți, pe viitor să nu mai fie așa de neastâmpărat și neascultător, că n-o să-l mai ajute.

Se vorbește mai ales de minuni, de moralitate și despre cea mai înțeleaptă elocință care vine din partea acestui băiat. Doar un singur lucru pare puțin ciudat: el nu roagă niciodată pe nimeni pentru ceva, iar dacă cineva îi dă ceva, el nu mulțumește niciodată. Este întotdeauna foarte serios și adesea este văzut rugându-se, uneori plângând în timp ce se roagă pe tăcute, dar niciodată nu a fost văzut râzând!

Acestea ar fi, pe scurt, lucrurile mai deosebite pe care le-am aflat despre acel copil-minune. Mai mult nu cunosc; cum și prin ce mijloace reușește el să facă toate aceste minuni depășește puterea mea de înțelegere și știința mea. Aceste lucruri puteți să le explicați voi, cei mai bătrâni și mai înțelepți conducători ai Templului, eu am spus ce

aveam de spus!

Preotul Superior a spus: Cu ce alte mijloace decât cele diavolești?! Căci DUMNEZEU nu face niciodată minuni prin intermediul unor copii și băieți oarecare, ci doar foarte rar și prin oameni coțți la minte, pioși și devotați lui, cum suntem noi! Dacă la Nazaret un băiat de doisprezece ani poate face asemenea lucruri, este clar că diavolul și-a vârât coada! - Aceasta este părerea mea, iar dacă cineva poate da o explicație mai bună, să se ridice și să vorbească!

Un bătrân s-a ridicat și a spus: După părerea mea, acorzi prea multă putere diavolului! Între noi fie spus, diavolul (Belzebut) este doar un personaj alegoric, care întruchipează tot ceea ce este rău și stricat, datorită pervertirii sufletului omenesc.

Că apoi, prin acțiunea concertată a unui grup de oameni, ce sfidează bunele noastre legi, apare câte un așa-zis Belzebut, care împiedică manifestarea a tot ceea ce este bun, este un lucru arhicunoscut! Căci un astfel de spirit al răului este un fel de epidemie de ciumă morală, care otrăvește continuu inimile oamenilor ce trăiesc într-o asemenea societate, până nu mai rămâne aproape nimic bun în ei.

Dar nici în acest caz nu-i vorba de un spirit al răului, întruchipat de Belzebut, ci de educația greșită și dăunătoare a copiilor încă din leagăn. Acești oameni n-au idee de existența lui DUMNEZEU cel Atotputernic și înțelept, chiar și în alte probleme, de știință și cunoaștere, sunt cu mult în urma popoarelor civilizate, ceea ce face să fie ușor cucerți de alții.

Dacă ne gândim acum la instruirea extraordinară a băiatului în discuție, la părinții lui, foarte pioși și instruiți - pe care îi cunoaștem destul de bine - și dacă ținem seama de Spiritul lui de binefacere, n-aș putea - eu, cel puțin - nici în cele mai negre coșmaruri ale mele, să-mi închipui și să susțin că un asemenea băiat s-ar afla în legătură cu maimarele diavolilor, care n-ar permite niciodată să încolțească în cineva cel mai mic gând luminos!

Sau, poate, considerați că prin Spiritul răului se poate realiza și un lucru bun? Eu, cel puțin, n-am auzit până acum de așa ceva! Sau, poate, cunoaște careva dintre voi fapte bune și demne de laudă făcute de oameni răi? Sau că prin mijloacele cele mai rele și mai condamnabile se poate realiza ceva cu adevărat bun?

Prin urmare, dacă acest copil-minune, prin puterea pe care o are - chiar dacă ea este de neînțeles pentru noi, poate să facă fapte benefice, nobile și mărețe, cu urmări dintre cele mai bune, cum ar putea el atunci să se servească de mijloacele rele? La această situație vă rog să-mi dați o explicație plauzibilă!

Mai mulți dintre bătrânii și cărturarii prezenți au fost atunci de acord cu vorbitorul - numai Preotul Superior și cei câțiva susținători ai lui nu. Și la scurt timp după aceea Preotul Superior s-a ridicat, adresându-se apărătorului băiatului:

(Preotul Superior a spus): Vezi, din cuvântarea ta reiese că tu negi atât

personalitatea lui Belzebut, cât și personalitatea diavolilor ce-i stau în subordine! Dacă ceea ce susții tu este adevărat, atunci explică-mi și mie, cine s-a luptat pe muntele Horeb trei zile la rând cu arhanghelul Mihail pentru corpul lui Moise, obținând chiar victoria! Cine a fost acea făptură care a îndrăznit să se înfățișeze în fața tronului lui DUMNEZEU, cerând permisiunea de a-l tenta și a-l pune la încercare pe părintele Iov? Cine a fost șarpele tentator al Evei? Cine este duhul cel rău al lui Saul, care a alungat pe copilul David cu cântecul lui din harfă? Mai există de asemenea o mulțime de date în Scriptură, în special la Daniel, care pomenesc adeseori de marele dragon și de târfa cea mare a Babilonului! Tu, care ești un mare înțelept, cum îți explici toate acestea?

Bătrânul cărturar cel înțelept de mai înainte a spus: Pentru mine ar fi foarte ușor să explic toate acestea, dacă mintea ta ar avea nivelul de pătrundere necesar pentru a înțelege, dar în întunericul din mintea ta constat că nu pătrund deloc asemenea lucruri luminoase. Ar însemna să țin o predică zadarnică unuia care este orb și surd, fără ca aceasta să aibă nici un efect, așa că mai bine mă lipsesc.

Cine a vrut cu adevărat și a putut să mă înțeleagă, acela m-a înțeles deja. Dar să ții predică înțeleaptă unui încăpățânat e ca și cum ai pune o piatră de bazalt la înmuiat. N-ai citit oare niciodată marea Kabbală, care este opera unui mare spirit? În ea se găsesc explicații ample și pline de înțelepciune privind corespondențele tainice dintre imaginile scrise sau cuvintele vorbite și realitatea pe care acestea o reprezintă! Preotul Superior a spus: Pe cea mică da, dar pe cea mare trebuie să recunosc că nu!

Vorbitorul a spus: Atunci află că îmi este imposibil să vorbesc cu tine, deoarece cea mică are un alt autor și nu poate fi considerată nici măcar un extras de calitate proastă al celei mari și vechi!

În fața lui DUMNEZEU nu există Satană și diavol, deci nici vreun alt spirit absolut rău, pentru că în realitate Lui trebuie să i se supună toate forțele, energiile și elementele, și așa cum le-a rânduit cu înțelepciune DUMNEZEU pe toate, nici unul nu poate acționa dincolo de sfera lor proprie de influență.

Nu este, după cum știm cu toții, focul un element ce include în cel mai înalt grad o forță rea și distructivă? Să-l considerăm oare un produs al Satanei, pentru că uneori distruge orașe întregi și le transformă în cenușă, când de fapt atunci ACȚIUNEA lui este rezultatul unei intenții rele sau al unei neglijențe demne de pedepsit?

Sau putem noi oare spune că Satana se află în apă, pentru că omoară oamenii și animalele ce cad în ea? Sau că se află Satana în pietre, ori în înălțimile munților, ori în animalele și plantele otrăvitoare, deci, pe scurt, în orice ne poate provoca moartea, dacă nu suntem înțelepți și foarte atenți asupra proporției utilizate și a modului cum le folosim? -

Reține: tot ceea ce există în aer, în apă, pe pământ sau în pământ poate fi pentru noi binecuvântat sau blestemat, după cum omul

folosește tot ceea ce există cu înțelepciune sau cu ignoranță!
Ce a fost de fapt vestita luptă a Satanei cu arhanghelul Mihail pentru
corpul lui Moise?

O parte dintre evrei, și anume cei pioși, care îi venerau pe Moise ca pe
un DUMNEZEU, considerau că Moise ar trebui să fie și trupește
nemuritor, deoarece se spune: Cei care respectă cu strictețe legile lui
DUMNEZEU, aceia niciodată nu vor muri, ci vor trăi în veci, iar trupul
lor nu va fi devorat de viermi! Dar Moise a fost în cele din urmă slab și
de aceea el a murit ca orice muritor de rând. .

Printre evrei se aflau în acele vremuri un înțelept și un doctor.

Înțeleptul a spus: Duceți corpul neînsuflețit pe vârful unui munte înalt
unde adie vantul cel mai curat și atunci sigur Moise va învia și-și va
conduce poporul în Țara Făgăduită și mult lăudată!

Dar medicul fiind mai realist a spus: Nici un corp care a fost părăsit de
sufletul său n-a înviat vreodată!

Înțeleptul a spus: Dacă trupul lui Moise, care va fi dus pe vârful
muntelui, nu învie în termen de trei zile, ci rămârie mai departe mort,
atunci tu ai repurtat o victorie asupra mea și asupra credinței mele, iar
eu voi deveni după aceea sclavul tău pentru tot restul vieții mele.

Medicul, însă a spus: Știu dinainte că voi învinge. De aceea nu accept
să-mi promiți așa ceva, astfel eu voi rămâne ceea ce sunt, iar tu vei fi
mai departe ceea ce ești, și vei vedea că prințul sau duhul morții își
păstrează victima și n-o lasă niciodată să-i scape.

Și apoi Moise a fost dus cu mare pompă pe vârful muntelui Horeb. Multe
mii de israeliți dintre cei mai distinși, au însoțit atunci mortul. Iar când,
cu multă greutate, vârful muntelui a fost atins, Moise a fost expus în
bătaia vânturilor și timp de trei zile la rând sau făcut tot felul de
încercări spirituale și materiale pentru a-l readuce la viață, dar în final
s-a constatat că totul a fost zadarnic: ochii marelui profet nu s-au mai
deschis pentru a vedea lumina acestei lumi.

În a patra zi înțeleptul fiind foarte dezamăgit, s-a adresat poporului:
Privește, popor ales de DUMNEZEU, ce înseamnă puterea Satanei! Trei
zile la rând s-a luptat Mihail (puterea cerească) cu Satana (puterea
morții) pentru corpul profetului și iată că în final Satana l-a învins;
atunci s-a auzit glasul arhanghelului Mihail care a spus: DUMNEZEU te
va judeca pentru aceste cuvinte!

Aceasta a fost o cuvântare rostită în fața poporului, ce-i drept
simbolică, dar totuși necesară și care, în fond, era în felul ei foarte
adevărată.

Când medicul s-a aflat între patru ochi cu înțeleptul și-a amintit că a
avut dreptate, înțeleptul a spus:

°Din păcate am constatat că ai avut dreptate. Dar, oricum, este trist
pentru noi, oamenii, că DUMNEZEU nu face nici o excepție, nici măcar
pentru cel mai mare profet al său și îl lasă să moară, ca pe orice
vietate! Pe Moise măcar ar fi putut să-i păstreze viu, ca să arate astfel
poporului că Satana nu are nici o putere asupra celor sfinți!

Medicul însă a spus: Tu nu-L judeci acum corect pe DUMNEZEU! El a trasat un drum pentru tot ceea ce este trup și un alt drum pentru Spirit: drumul trupului trebuie respectat cu strictețe, pentru ca drumul Spiritului să fie liber în veci.

În timp ce cei doi stăteau astfel de vorbă, a apărut între ei Spiritul lui Moise, care a spus: Pace vouă! Să știți că în realitate ordinea Domnului este intangibilă și tot ce face El este foarte bine! Chiar dacă corpul moare, Spiritul rămâne mai departe viu. Respectați Legile lui DUMNEZEU și nu vă faceți probleme pentru trupul meu, căci iată eu, Moise, trăiesc în veci, chiar dacă trupul, pe care l-am avut, ar muri de o mie de ori. După aceea Spiritul a dispărut imediat, lăsându-i pe cei doi împăcați.

Și acum să vedem, iubitul meu frate în Abraham, Isaac și Iacob, ce spui de toate acestea, unde este de fapt acea personalitate a Satanei? Căci ceea ce ți-am spus eu acum este adevărul adevărat, iar cel descris în carte este doar o imagine, asemenea multor informații care sunt cuprinse în creațiile poetice, ce pot fi înțelese doar cu ajutorul științei corespondențelor (analogiilor) din natură. - Ei, ce-ai de spus acum, ca un cărturar mare ce ești?

Superiorul sinagogii a spus: Da, da, problema aceasta are multe aspecte și este plăcut să o ascuți, dar să știi că ea se bazează, totuși, pe credință și nu prezintă nici o dovadă palpabilă. Dar eu cred că ceva tot trebuie să fie la mijloc, căci, chiar dacă se bazează doar pe credință, nu este atât de important, pentru că, în cele din urmă, este mai aproape de natura noastră să credem în ceva, decât să nu credem. - Dar eu zic să punem punct acum la această discuție! Noaptea aproape că a trecut și în curând va trebui să mergem în sala de adunare!

Tânărul semifariseu a spus: Sunt foarte curios să văd ce întorsătură vor lua astăzi lucrurile! Pentru binele nostru aș vrea să vă rog să țineți seama de sfatul meu, de a lua în considerație ceea ce susține romanul; căci nu are de fapt prea mare importanță dacă acceptăm de formă ceea ce susține băiatul, atunci când suntem între noi, căci de vom proceda altfel, mai mult ca sigur că ne vom face din romani niște dușmani mai mari decât sunt acum!

Superiorul sinagogii a spus: Fii fără grijă, fiul meu! Nimic din ceea ce putem face nu va fi neglijat, căci astăzi punctul nostru de vedere ne este mult mai clar decât era ieri.

După aceste cuvinte un slujitor de la Templu a venit să anunțe -bineînțeleș cu toată smerenia - că în sala de adunare se află deja comisarul roman cu băiatul, Simon din Betania și alte câteva persoane.

Întrunirea colegiului de examinatori în ziua următoare, în sala de adunare. Încercarea fără succes a slujitorilor Templului de a întrerupe ședința

La această veste întreg colegiul s-a grăbit spre sala de adunare, unde au fost salutați, după datină, de către cei prezenți, lucru ce a plăcut foarte mult fariseilor, dar câțiva dintre ei au observat pe dată că băiatul nu a schițat nici cea mai mică încercare de salut.

Tocmai de aceea un bătrân a venit la Mine și M-a întrebat, cu multă modestie, de ce Mă arăt așa de îndărătnic și nu salut pe nimeni.

Eu, însă i-am răspuns atunci scurt: Acest lucru se cuvine să-l faceți voi între voi, sau cu alții asemenea vouă, dar ce obligație are în această direcție un băiat de doisprezece ani?! De altfel nu uitați că nimeni dintre voi nu M-a salutat pe Mine, și atunci întreb cum aș putea Eu oare să întorc ceva, ce n-am primit niciodată?!

Și, de altfel, la noi în Galileea nici nu există acest obicei, iar pentru Mine nici atât! Căci voi vă lăsați tot timpul salutați și cinstiți peste măsură, pentru că lumea a făcut din voi niște stăpâni. Dar și Eu în felul Meu, sunt un stăpân deosebit, și atunci vă întreb de ce pe Mine nu M-ați salutat la fel de îndatoritor?!

O, credeți-Mă, Eu, care sunt un copil, știu prea bine pe cine trebuie să salut, dar aflați acum că vouă nu vă sunt dator nici un salut! Motivul adevărat - dacă vreți să-l aflați - vi-l poate spune romanul Meu. Dar să nu uităm că astăzi suntem după Sabat, când, ca și în ziua Sabatului, după regulile voastre, toate salaturile și onorurile sunt strict interzise, deoarece ele ar necinstit Sabatul și ar macula pe oameni pentru întreaga zi. De ce, dar, Îmi cereți ceva, care în realitate contravine regulilor voastre?

La aceste cuvinte templierii au tăcut, privindu-se unii pe alții cu ochi mari, iar tânărul levit a spus: Onorată asistență, este imposibil să faci față acestui băiat extraordinar! Partea frumoasă a situației este că el are răspuns la toate și nu poate fi deloc combătut!

Superiorul sinagogii s-a adresat atunci comisarului roman: Mărite judecător, de drept și după merit! Acest băiat te-a indicat pe tine să ne vorbești despre unul dintre motivele pentru care nu ne-a salutat. Ai vrea să fii amabil, să ni-l spui și nouă?

Judecătorul a răspuns: De ce nu? Poate chiar mai mult! Dar mă îndoiesc că ceea ce veți auzi vă va face plăcere.

Toți au strigat: Poți să vorbești, căci astăzi suntem bine dispuși și putem suporta multe lucruri pe care altfel nu le-am suporta!

Judecătorul a spus: Cum credeți, și dacă spuneți că este așa atunci ascultați! Acest băiat este chiar acel copil-minune din Nazaret, pe care ieri el doar se făcea că-l reprezintă! Cum vă place acum această poveste? Cine va îndrăzni să se atingă de el va avea de-a face cu mine!

La auzul acestor cuvinte, membrii colegiului s-au speriat foarte tare, și au început să tremure!

După o tăcere îndelungată, Preotul Superior a spus: De ce nu ne-ai spus chiar ieri acest lucru? Dacă am fi știut asta de ieri, am fi vorbit, desigur, altfel cu Tine și ți-am fi dat cu totul alte răspunsuri, care,

poate, ți-ar fi plăcut mai mult decât cele de ieri!

Eu am răspuns: O, sunt sigur de asta. Dar pentru că Eu nu doresc să fiu lingușit, ci vreau să aflu adevărul, M-am purtat așa cum ați văzut! Și dacă aș mai fi și astăzi cel care am fost ieri, din nou n-aș obține de la voi nici un cuvânt adevărat, pentru că voi vă temeți de roman și atunci v-ați sfătuit peste noapte să vă prefaceți că acceptați cele povestite de mine despre existența lui Mesia, încercând astfel să Mă îmbunați și, prin Mine, și pe judecător, din cauza întâmplării cu Zaharia. Dar, pentru că acum Eu nu mai sunt apărătorul băiatului-minune, ci chiar băiatul-minune în persoană, vă simțiți dezorientați de această întorsătură a lucrurilor, care vă zădărnicește planul și iată că stați în fața Mea plini de teamă și spaimă, neștiind încotro s-o luați. Acum, spuneți, cum vă place această poveste?

Toți stăteau ca împietriți, iar Preotul Superior a spus cu o mină aparent prietenoasă: Ei, tu, băiat-minune, care pari să știi răspunsul la toate, aș vrea să mai aflu acum de la tine, cui anume dintre noi i-a venit în minte un asemenea sfat?

Eu am răspuns: Chiar cel căruia Eu i-am șoptit sfatul! Este cel mai tânăr dintre voi și este născut de asemenea în Galileea: numele lui este Barnabe!

Și acest răspuns a fost ca un trăsnet printre farisei, pe care i-a prins o mare teamă: căci mulți aveau conștiința pătată și se temeau că păcatele lor ascunse vor fi date la iveală în fața romanului.

Preotul Superior a șoptit atunci la urechea unui fariseu: Să-i dăm lui Simon banii înapoi și să punem capăt discuției cu băiatul-minune care este susținut de DUMNEZEU, și care ne mai poate prilejui multe neplăceri! Sau să nu-l mai întrebăm nimic! Iar dacă el ne întreabă pe noi, să-i dăm un asemenea răspuns, ca nici dracul să nu-l priceapă! Nu, băiatul acesta nu poate fi mai deștept ca noi! Privește cu ce ne-am pricopsit! Ieri era unul și astăzi este cu totul altul!

La aceste cuvinte, un fariseu, care se credea foarte șiret, l-a tras deoparte pe Preotul Superior spunându-i: știi ceva? Acestui travestit nu-i suntem datori cu nici un fel de discuție sau cu vreun răspuns! Cel de astăzi nu mai este aceeași persoană cu cel pentru care s-a plătit ieri, pentru cel de astăzi n-a plătit nimeni, așa că noi nu-i suntem datori cu nici o discuție și nici cu un răspuns! - Ce părere ai?

Preotul Superior a spus: Prietene, numai DUMNEZEU putea să-ți dea un asemenea gând! Când nevoia este stringentă, ajutorul venit de sus este cel mai potrivit. Așa că acum putem declara sistarea conferinței și a concesiunii (permisiunii de a discuta), deoarece am aflat că băiatul de astăzi nu este același cu cel de ieri, pentru care s-a plătit!.

După care salvatorul Templului a pășit înainte și apoi a rostit cu un patos foarte oficial: Având întreaga împuțernicire din partea conducerii Templului lui DUMNEZEU, declar sistate discuțiile, pe motiv că băiatul de astăzi nu este același cu cel pentru care s-a plătit ieri acea taxă mare, prin urmare, noi nu vom mai sta la discuții cu acest băiat-minune

pentru care nu s-a plătit nici o taxă.

La aceste cuvinte judecătorul s-a ridicat în picioare și a rostit plin de gravitate: ședința continuă, iar voi veți rămâne în continuare la discuții! Băiatul de astăzi este exact același pentru care s-a plătit o taxă atât de mare, numai personalitatea lui este, alta pentru voi, pentru că n-ați bănuțit acest lucru. Dar după legile noastre, această împrejurare fericită nu schimbă nimic din drepturile băiatului, așa că sentința mea definitivă este: ședința continuă, fără nici o schimbare astăzi și mâine, indiferent ce se va întâmpla! Că întrebați sau că răspundeți nu contează! Dixi!

***Continuarea ședinței. Întrebarea copilului Iisus către slujitorii Templului:
Ce-ați face dacă totuși Eu aș fi Mesia?
Răspunsul precaut al talmudistului Joram referitor la Mesia.***

La această replică energică a judecătorului roman toți și-au reluat locurile, vizibil nemulțumiți și au tăcut o vreme.

Deoarece nu Mi s-a mai adresat nici o întrebare m-am dus Eu la ei și le-am spus: Ascultați, pentru că nu vreți să Mă mai întrebați nimic, Mă consider liber să vă pun Eu o scurtă întrebare: Spuneți-mi - dar absolut sincer - ce ați face dacă Eu aș fi într-adevăr făgăduitul Mesia, în jurul căruia s-a purtat ieri toată discuția!

Băiete, băiete, fii atent la ce vorbești, și asta pentru că ești chiar în Templul lui DUMNEZEU, un lăcaș care este atât de sfânt! Ferește-te de a face o asemenea fărădelege!

Atunci Eu i-am replicat: Mai bine ai grijă tu și voi toți să nu faceți din casa Domnului un mormânt ucigaș! Dacă vă întreb ce-ați face dacă eu aș fi totuși acel Mesia făgăduit, nu înseamnă că profanez Templul, pentru că orice om poate să vă pună o asemenea întrebare, fără sfială și fără a păcătu! - Iar voi puteți acum să-mi dați un răspuns condiționat, așa cum și întrebarea mea pentru voi a fost una condiționată!

Atunci se ridică bătrânul talmudist și cabalist cu numele de Joram, care a spus: La DUMNEZEU orice este posibil: dar noi, oamenii, trebuie să fim cu mare atenție și să considerăm ca împlinită o prorocie atât de însemnată, doar dacă toate condițiile privind realizarea făgăduinței sunt îndeplinite și clare pentru toată lumea.

Iar tu, dragă băiatule, ai găsit la profetul Isaia câteva versuri care se potrivesc cu nașterea ta; dar câte lucruri a prorocit acest profet în legătură cu venirea acelui făgăduit Mesia și care ți se potrivesc ție la fel de puțin ca și mie, deși și eu pot susține că sunt un descendent al lui David, înrudit pe departe chiar cu tatăl tău, Iosif, și mai pot să spun că datorită mie Maria, care se afla atunci la Templu, a devenit soția lui. Eu n-am mai văzut de 11 ani pe soții aceștia, pe care-i prețuiesc foarte mult, iar pe tine chiar nu te-am văzut niciodată și presupun că ești

primul născut al lui Iosif din cea de-a doua căsătorie. Așa că eu nu știu despre tine decât ceea ce am auzit ieri din gura ta și de la levitul nostru Barnabe, care este el însuși din Nazaret, ceea ce privește puterea ta deosebită, care, după unele relatări demne de toată încrederea, depășește cu mult tot ceea ce s-a realizat vreodată prin puterea voinței și a credinței, ea este desigur de natură să atragă în mod special atenția asupra ta: dar că această putere neobișnuită ar fi dovada a ceva, nu se poate spune cu precizie, deși - după cum s-a spus - ea nu poate trece nebagată în seamă atât de oameni, cât și de preoți.

În orice caz, noi știm că Mesia va fi un om ca și noi, doar calitățile și aptitudinile sale vor fi de natură divină, în ceea ce privește aptitudinile tale încă de la această vârstă, ele sunt de asemenea natură că ar putea să facă pe cineva să creadă că vei deveni cu timpul ceva deosebit. Dar, privește, eu sunt deja un om bătrân și am aflat multe în viața mea; de multe ori am descoperit copii cu trăsături și aptitudini ieșite din comun, care mă făceau să zic: Iată, prin acest copil DUMNEZEU ne-a trimis, precis, un nou mare profet. - Dar, pe măsură ce copiii respectivi înaintau în vârstă, toate aceste aptitudini deosebite dispăreau ca și cum n-ar fi existat niciodată, ori se pierdeau pur și simplu, iar copilul respectiv ajungea până la urmă un om absolut obișnuit, ca noi toți, care cunoaștem doar ceea ce am reușit să învățăm și să ne însușim, cu multă osteneală, în ani mulți de muncă obositoare! Astfel, în cazul meu, ca și în cazul multor alți semeni ai noștri, s-au adeverit cuvintele: Îți vei câștiga pâinea cu sudoarea frunții tale și este posibil ca și ție să-ți se întâmple la fel, iubitul meu văr - după cum s-ar putea și să nu ți se întâmple, noi, oamenii, nu putem ști, nici nu putem hotărî aceasta dinainte. Omului îi trec multe gânduri prin minte, dar să nu uităm că DUMNEZEU este cel care dirjează totul! - Ei, acum iubitul meu văr mai tânăr, poți să-ți continui mai departe observațiile, iar eu îți voi sta cu plăcere la dispoziție!

Eu am răspuns: Dintre toți membrii colegiului, tu îmi ești cel mai simpatic, și știu că azi-noapte ai spus părintelui superior câteva cuvinte frumoase și cinstite despre Mine, ceea ce a deschis puțin ochii părintelui superior în ceea ce privește personalitatea Satanei, făcându-l astfel să înțeleagă - ce-i drept pentru prima dată în viața lui, și destul de vag - teoria atât de importantă a corespondențelor tainice precum și ideea că asemenea fapte bune nu sunt niciodată posibile cu ajutorul unei forțe malefice!

Tu vezi acum că Mie nu-Mi este străin ce ai discutat în secret cu Preotul Superior, așa că poți să-ți închipui, că știu de asemeni foarte bine ce gânduri îi trec acum prin cap Preotului Superior, care se teme că voi da la iveală unele lucruri neplăcute pentru el. Teama lui este, însă, nefondată.

Dacă faptele Mele ar fi săvârșite cumva cu ajutorul lui Belzebut, ei bine, atunci el ar fi fost demult trădat, ba chiar judecat, dar pentru că

Eu sunt ajutat în faptele Mele bune de puterea și forța lui DUMNEZEU, care vrea întotdeauna doar binele și niciodată ceva rău, Preotul Superior n-are de ce se teme de Mine, căci, să știți, din partea Mea nu o să i se clinească nici un fir de păr!
Dar, uitate, că am pierdut timpul pălăvrăgind tot felul de lucruri inutile, în loc să continuăm să discutăm problema de bază!
Joram a întrebat: Și care ar fi aceasta? Spune tot ce ai de spus, și noi vom încerca să dăm o sentință ușoară pentru că și în spusele tale am descoperit multă. ușurință!

Mărturia copilului Iisus despre sine, ca fiind adevăratul mesager al lui DUMNEZEU.

Atitudinea lui Joram care susține: să așteptăm ca timpul să decidă!

Iisus arată că în el se află mereu prezentă Atotputernicia lui DUMNEZEU.

Refuzul lui Joram.

Eu am spus: Aici în fața voastră se află, în persoana Mea, adevăratul "mesager - un nume al fiului unei femei-profet despre care vorbește Isaia. Ieri am vorbit despre venirea lui Mesia. Eu însumi v-am fost prezentat ca atare, pe baza textelor din profetul Isaia, care mi se potrivesc întocmai. Voi, însă, ați negat acest lucru.

Ieri am vorbit despre Mine ca despre o altă persoană. astăzi, însă, stau în fața voastră fără urmă de teamă, nici față de voi, nici față de oricine altcineva din lume, pentru că sunt pe deplin conștient de puterea și forța invincibilă ce sălășluiesc în Mine, nu ca forțe străine, ci ca forțe proprii Mele, și abordez din nou aceeași temă, de aceea te întreb pe tine, Joram, ce părere ai!

Dar și tu să vorbești fără sfială și teamă, absolut sincer! Este adevărat că nici ție nu o să ți se clinească nici măcar un fir de păr pentru asta!
Joram a spus: Da, prea-iubitul meu văr (să nu-mi iei în nume de rău, că te numesc astfel, pentru că sunt, într-adevăr, înrudit îndeaproape cu tatăl tău) a fost și rămâne o problemă foarte delicată să spui: Tu ești cel făgăduit! Ar fi fost foarte îndrăzneț din partea noastră să afirmăm acest lucru, pentru că au mai existat asemenea copii, care au dat dovadă din fragedă copilărie de talent și de unele aptitudini extraordinare, care au uimit mase întregi de oameni, însă mai târziu ei au devenit niste oameni obișnuiți, la care n-a mai rămas nici urmă din talentul și puterea lor de mai înainte!

Prin urmare noi considerăm că și acum, cu un asemenea personaj, ne-am putea confrunța în cazul de față, deși nu neapărat, așa că mi se pare că ne-am pripi, dacă am susține imediat că în tine se află acel făgăduit Mesia, lucru pe care tu, cu inteligența ta deosebită, ar trebui să-l înțelegi! Pentru că mie mi se pare la fel de lipsit de înțelepciune să afirm sau să neg în mod apodictic (de necontestat) că tu ai fi cel

făgăduit, plecând doar de la nașterea, originea ta și de la capacitățile tale ieșite din comun! De aceea, eu recomand, atât pentru tine, cât și pentru noi, să așteptăm și să vedem ce ne mai aduce viitorul! Spuneți-mi acum dacă am sau nu dreptate!

Eu am răspuns: Da, după logica pământenilor ai perfectă dreptate! Dar totodată în inimile oamenilor se mai află un focar care este etern, profund și luminos; acesta ar putea să-ți indice chiar acum dacă Eu fac parte din rândul acelor copii care își pierd talentele și puterea în anii maturității. Atâta vreme cât în Mine se află puterea de a crea orice sau de a distruge la voință, cum aș putea atunci să vreau să Mă distrug pe Mine însumi?

Tot atunci l-am spus: De puterea Spiritului Meu nemuritor depinde existența tuturor lucrurilor. Eu pot să fac imediat să se producă tot ceea ce Eu vreau, așa cum ți-am mai spus deja prin gura altor martori, nu numai prin Mine. Și dacă tu ai aflat deja de calitățile și puterile Mele, cum crezi că o să le pierd vreodată?!

Dacă vreodată ar fi astfel, ce-aș mai fi atunci Eu?

Joram a spus: Da, dar asta este deocamdată doar o presupunere, nu o dovadă! Același lucru, pe care-l spui tu despre tine, aș putea la fel de bine să-l spun și eu despre mine; dar pentru că așa ceva ar fi prea îndrăzneț, tocmai de aceea oricum n-o să auziți așa ceva de la mine, pentru că atunci aș fi considerat nebun și luat în răs sau dus la închisoare! Tu ești un băiat isteț, la o vârstă încă crudă, și, se pare, ești dotat cu un mare talent poetic încă din naștere, de aceea noi doar zâmbim ascultându-te!

Gândește-te acum și tu, iubitul meu copil! Unde s-a mai pomenit ca un om să spună despre sine: Tot ce vedeți este creat prin puterea Spiritului meu?! Așa ceva poate spune doar Spiritul Atotputernic al lui DUMNEZEU, care după cum știm este prezent în tot ceea ce există! Cred că te-ai lăsat furat prea mult de imaginația cu Mesia! Să rămânem mai bine cu picioarele pe acest pământ, pe care să-l cultivăm cu străduința cuvenită, ca să culegem de pe el hrana care ne este necesară! În acest fel o vom duce cu siguranță mai bine decât dacă ne dăm drept ceea ce nu suntem și nici nu putem ajunge vreodată!

Dacă Mesia va veni vreodată, atunci El va veni ca un om desăvârșit, nu ca un DUMNEZEU! Dar există la voi, iudeii pe jumătate greci, deci și pe jumătate păgâni, obiceiul de a spune imediat despre cineva cu niște aptitudini mai deosebite, c-ar face parte dintre zei, și chiar pe voi înșivă vă considerați uneori ca atare. Acest lucru n-ar trebui să se întâmple, căci încalcă porunca lui DUMNEZEU, care spune: Numai eu sunt DUMNEZEUL și stăpânul vostru și alți zei în afară de mine să nu aveți! Dar se pare că în Galileea nu se prea ia în seamă această poruncă, altfel nu ți-ar fi dat prin minte să te crezi DUMNEZEU!

Așa că, în cele ce urmează, noi te sfătuim, mai bine lasă-te de asemenea idei și rămâi credincios lui DUMNEZEU, cu toate talentele și

aptitudinile pe care le ai, lasă pe păgâni să fie păgâni și o să-ți meargă bine pe acest pământ! Căci ce poate să însemne forța cea mai mare a unui om - chiar uriaș - în comparație cu forța reunită a mii de oameni și cu atât mai puțin înseamnă atunci forța unui copil? Când chiar David spune: "Ca nimicul sunt toți oamenii în fața Ta, Doamne!" cum -poate să-i treacă prin minte unui puști să spună că el ar fi DUMNEZEU prin Spiritul său, prin care au fost create toate lucrurile?! Vezi și tu că ai sărit cam mult peste cal!

Preotul Superior a spus: Da, iată o nouă lecție sănătoasă, care a fost ținută cu multă măsură! - Este drept și adevărat ceea ce s-a spus pentru că stă scris, că din țara Galileii nu se va ivi niciodată un profet, tocmai de aceea acești semipăgâni au ajuns să se declare ei singuri direct zei! Iar acest băiat pare să aibă o anumită predilecție în acest sens! Da, dragul meu copil, să știi că nu este așa de ușor să ne faci să-l luăm pe alfa drept omega! Așa ceva se poate întâmpla la Nazaret doar la voi, în Ierusalim!

Obiecțiile lui Joram și ale profetului la convingerea că este Mesia a copilului Iisus și combaterea lor.

Eu am spus: În felul vostru și în conformitate cu gradul vostru de înțelegere voi ați vorbit foarte bine, pentru că, în realitate mintea și noțiunile voastre nu ajung mai departe de-o aruncătură de băț. Dacă ați fi în stare să gândiți mai profund și la un nivel superior, atunci M-ați privi cu totul altfel, cu alți ochi și M-ați judeca într-un alt mod. Dar, pentru că vi se pare scandalos ceea ce am spus despre Spiritul Meu interior, atunci explicați-Mi ce Spirit a fost de fapt acela care vorbea prin intermediul profeților!

Joram a spus: Acela a fost Spiritul lui DUMNEZEU, același prin care au fost făcute toate lucrurile și ființele!

Bun, am spus Eu, dacă Spiritul care vorbea prin intermediul profeților a fost Spiritul lui DUMNEZEU, de ce atunci Spiritul meu interior nu ar fi tot Spiritul lui DUMNEZEU, de vreme ce Eu pot realiza fapte cu mult mai deosebite decât toți profeții de la Enoch încoace?! Căci sfera lor de acțiune era limitată la un anumit domeniu, Eu însă iată că sunt nemărginit, fac ceea ce vreau și imediat se realizează ceea ce Eu vreau! Dacă toate acestea sunt pentru Mine posibile, atunci cum puteți spune voi că Spiritul Meu interior este altul decât cel care a vorbit prin profeți?!

Joram a spus: Bine, bine, foarte bine, toate astea ar fi posibile, dacă tu n-ai fi din Galileea! Dar în carte stă scris că din Galileea nu va ieși nici un profet, așa că, îți place, nu-ți place, trebuie să accepți, că noi nu putem pune semnul egalității între Spiritul tău interior și acela al profeților!

Eu am spus: Sunt Eu oare născut în Galileea?! Nu este Betleem vechiul oraș al lui David, locul unde M-am născut?! Căutați în registrele

voastre, să vedeți dacă nu este așa! Sau puteți spune despre Isaia că n-a fost un profet adevărat, doar pentru că a venit în Galileea, prorocind acolo, în apropierea vechiului oraș Casarea Pilippi?! - Vedeți, dar, ce orbi sunteți și cât de lipsită de temeinicie este judecata voastră!

În Scriptură scrie că nici un galilean nu poate ajunge profet. Dar atât tatăl meu adoptiv, cât și mama mea Maria, și cu atât mai puțin Eu, nu suntem galileeni prin naștere, părinții mei trăiesc acolo ca emigranți doar de nouă ani, așa că, de ce nu s-ar putea ca Spiritul lui DUMNEZEU să sălășluiască în Mine, la fel ca în oricare alt profet?!

Preotul Superior a spus: Dar nu stă scris, de asemenea: <Privește, îngerul meu va merge înaintea ta ca să-ți pregătească drumul și să-ți netezească potecile!, iar mai înainte va veni Ilie, care va pregăti oamenii în vederea măreței sosiri a lui Mesia?!" Poți tu spune că este așa și în cazul tău? Unde este atunci îngerul Domnului și unde este Ilie? Eu am răspuns: Pentru oamenii ca voi, care nu văd pădurea din cauza copacilor, desigur că n-au venit nici îngerul domnului, nici profetul Ilie; dar pentru cei care văd, acest lucru s-a împlinit deja acum doisprezece ani! Dar voi n-ați văzut și n-ați recunoscut nici îngerul, care a vorbit lui Zaharia, nici pe fiul lui, conceput în mod miraculos, căci voi nu observați decât ceea ce vine cu foc, cu fulgere și cu tunete asurzitoare! Când Ilie, care se afla în peștera sa, a primit poruncă să fie atent că va trece DUMNEZEU prin fața peșterii sale, el a văzut trecând mai întâi o pală de foc, dar DUMNEZEU nu se afla în ea. Apoi a trecut o furtună puternică, dar nici acolo nu se afla DUMNEZEU. În cele din urmă prin fața peșterii a trecut un foșnet și o boare abia perceptibilă - și exact acolo se afla DUMNEZEU!

Vedeți, în acest fel indică marele profet sosirea lui Mesia!

Voi v-ați așteptat la foc și la furtună, situații care s-au și întâmplat, fără ca DUMNEZEU să se afle în ele. Acum prin fața voastră trece un foșnet și o boare lină, în care cu adevărat se află DUMNEZEU, dar iată că urechile voastre surde și ochii voștri orbi nu-L sesizează, și nici nu-L veți sesiza - decât la sfârșitul vieții voastre, dar atunci nu vă va mai fi de prea mare folos! Dați-mi la toate acestea un răspuns, după înțelepciunea voastră de slujitori ai Templului!

Întrebarea batjocoritoare a lui Barnabe.

Răspunsul dojenitor și replica Domnului.

Jena și scuzele lui Barnabe.

Minunea cu apariția urechilor de măgar și cu materializarea măgarului viu.

Barnabe a cerut atunci de la înalții farisei permisiunea de a vorbi cu Mine, deoarece i-a venit o idee grozavă: I s-a dat permisiunea și el a început să vorbească în felul următor:

Ascultă aici, micuțul meu Mesia ceresc din Nazaretul Galileii ceea ce,

desigur, nu spune prea mult! Ne-ai prezentat aici câteva minuscule dovezi, dintre care noi, cu urechile noastre înfundate și cu ochii noștri legați, am început în cele din urmă să înțelegem, că tu ești totuși făgăduitul Mesia, dar abia acum ne aflăm ca vițelul la poarta nouă! Ce vom face acum? Sau ce trebuie să facem noi acum?

Ziua de astăzi este pe sfârșite și tu, conform sumei achitate, mai ai drept la cuvânt doar mâine, chiar dacă ești Mesia! De aceea, eu consider că ar fi timpul să începi să dai dispoziții, ce să se facă în continuare cu noi și cu Templul, acum când te-am recunoscut! Rămâne totul cum a fost sau trecem la reorganizare? Tu ești acum Mesia cel făgăduit și trimis la noi printr-un foșnet și o boare, ceea ce nu mai putem tăgădui: dar ce va fi de acum încolo? - Vorbește și acționează chiar de-acum, tinere Mesia - humano ceresc - bineînțeles de la înălțime!

Eu am spus:, Pentru niște glume atât de proaste nu era nevoie să-și caști botul atât .de tare, ca să demonstrezi că îți dorești tare mult ceva, dar că îți lipsesc mijloacele materiale și spirituale care îți sunt necesare în acest sens! Ai înțeles: hamal al lui Bileam?! Dar, pentru că M-ai întreat ce se va întâmpla de acum încolo cu voi și cu Templul, trebuie să-ți dau un răspuns corect!

Privește, este scris: "Când Mesia va veni, el nu va anula Legea lui DUMNEZEU - și nu va modifica nici un firicel din ea - ci o va respecta și o va pune în aplicare cu o exactitate maximă!" El nu va înlătura Templul, nici pe slujitorii săi, dar le va tempera îndărătnicia care este contrară Legii lui DUMNEZEU, iar pe leviții care se cred foarte destepti, îi va însemna, ca să fie recunoscuți pentru glumele lor proaste!

Pentru tine, discuția referitoare la Mine, chiar atunci când este bazată pe texte ce trimit incontestabil la Mine, este o nebunie, da? Fii atunci bun și dovedeste-Mi, că n-aș fi Eu cel prorocit de profeți! Dar, de vreme ce nu ești în stare să-Mi dovedești acest lucru, pentru ce Mă batjocorești?! - Ei, așteaptă - o să-ți pun acum o întrebare, la care va trebui să-Mi răspunzi! Dacă răspunsul tău nu-Mi va apărea ca fiind satisfăcător, atunci află că o să joci pentru Mine rolul unui Midas al păgânilor! (Midas a fost regele Frigiei. Tot ce atingea el se transforma imediat în aur; pentru că, la o întrecere muzicală, l-a preferat pe Marsyas lui Apollo, și atunci i-au crescut urechi de măgar.)

Spune-Mi, glumețule superficial ce ești, ce înseamnă numele: Ierusalim?! Ce se ascunde în el? Ca levit care este pe cale de a deveni fariseu, ar trebui să știi, din cărțile lui Moise, ca și din cartea lui Enoh, pe care Noe a salvat-o de la înec, și care are drept titlu Războaiele lui DUMNEZEU (vezi lucrarea intitulată Haushaltung Gottes); Eu am acum dreptul să-ți pretind o explicație, căci multe lucruri depind de înțelegerea corectă a acestui nume! Vorbește!

Tânărul levit n-avea idee de limba ebraică veche. De aceea el Mi-a cerut să-i las puțin timp de gândire, ceea ce Eu am și făcut. El s-a strecurat atunci până la un învățat bătrân, rugându-l să-i explice, dar

nici acesta nu știa, și l-a trimis la cabalistul Joram. Iar acesta, la rândul lui, a ridicat neștiutor din umeri, șoptindu-i după o vreme:
(Joram a spus:) Da, în cărțile foarte vechi există un fel de explicație etimologică a cuvântului, de asemenea în Kabbala este dată o explicație, dar ea este expusă prin formulări atât de mistice, încât în comparație cu ele Cântarea Cântărilor a lui Solomon este un joc de copii! Eu, personal, n-am înțeles nici pe una, nici pe cealaltă, așa că îmi este imposibil să te ajut să ieși din această situație!

De altfel, trebuie să-ți fac observația că ar fi trebuit să vorbești mult mai indulgent cu băiatul acesta, având în vedere atât inteligența lui eminentă, cât și pe protectorul său roman, mai ales că tu ești acela care ne-a atras atenția asupra felului cu totul ieșit din comun al acestui băiat! N-ai văzut cum știa cuvânt cu cuvânt, tot ce-am discutat în timpul nopții în cel în cel mare secret?! Eu n-am spus nimic, dar acest lucru deja m-a convins că în acest băiat sălășluiește un Spirit înalt pentru care este o nimica toată să afle până la cele mai mici amănunte tot ceea ce ascundem în noi. De aceea, te sfătuiesc să ceri scuze băiatului, pentru ofensa adusă, altfel nu garantez că n-o să-ți joace o festă de toată frumusețea ! Du-te la el și urmează-mi sfatul!

Barnabe a spus: Da, dreptul de a vorbi și l-a dobândit, dar iată că de glumă nu prea înțelege, așa nu-mi rămâne altceva de făcut decât să merg și să-mi cer scuze! Dar că nimeni de aici nu poate explica etimologia denumirii orașului, mi se pare totuși ciudat pentru niste slujitori ai Templului!

După care Barnabe a venit din nou la Mine și Mi s-a adresat cu o mină prietenească: Copil drag și minunat! Mi-am dat seama ce greșeală grosolană am făcut cu glumele mele proaste și necuviincioase, de aceea te rog din inimă să mă ierți: de asemenea te mai rog să ne explici chiar tu de unde provine numele de Ierusalim! Căci nimeni dintre noi nu poate s-o facă. El este tradus de obicei cu expresia Orașul sfânt sau Orașul lui DUMNEZEU - dar cum anume este această expresie cuprinsă în cuvântul Ierusalim nu știe nici unul dintre noi!. Se spune că ar fi existat aici o localitate cu numele Saleni unde locuia un rege mare și puternic, căruia totii prinții de atunci îi plăteau zeciuială - căci regele Melchisedek era atunci pentru toți oamenii de pe pământ singurul și adevăratul Preot Superior al lui DUMNEZEU -clar, altfel, se știe prea puțin despre acest Preot Superior, despre înălțăturile și faptele sale, ca și despre personalitatea sa! Dacă tu știi mai mult de atât, fii bun și spune-ne și nouă!

Eu am spus: Norocul tău este că acum te prezinți astfel la Mine altfel ai fi fost însemnat într-un anume fel care ți-ar fi făcut prea puțină plăcere! Semnele cu care urma să fie împodobit capul tău se află la picioarele tale. Ridică-le și învață tot ceea ce ai de învățat de aici, căci Eu strunesc ironia ușuratecă la orice om și, cu atât mai mult, când acesta se află într-un lăcaș, unde se pune problema celei mai mari seriozități de pe pământ, unde glumele proaste și ieftine n-au ce căuta! - Privește

mai întâi gluma pe care ți-o pregătisem pentru ironia ta de prost gust, apoi îți voi onora și cea de-a doua rugămintă!

La aceste cuvinte, Barnabe a privit în jos și apoi s-a aplecat și a ridicat de jos, de lângă picioarele sale două urechi de măgar absolut naturale, care erau executate desăvârșit, și, firește că atunci s-a speriat foarte tare, mai ales că ele erau atât de reale de parcă atunci ar fi fost tăiate de la un măgar adevărat.

Câțiva dintre cei prezenți - în special Simon al nostru și judecătorul roman - au izbucnit atunci în râs, dar slujitorii Templului nu s-au simțit deloc în largul lor, și au început să se întrebe unii pe alții, cum se poate întâmpla așa ceva în realitate. S-au tot sfătuit între ei, dar n-au reușit în final să găsească o explicație plauzibilă.

Atunci Barnabe a spus: Degeaba ne tot sfătuim, este clar că întâmplarea aceasta este o adevărată minune și nimic altceva! Căci, ca să presupunem că băiatul le-ar fi avut dinainte la el, ar însemna să presupunem că știa dinainte că voi face o glumă proastă împotriva lui! Și asta ar fi atunci o minune și mai mare! Dar băiatul a vrut să ne dea o dovadă a priceperii sale chiar înainte de aceasta, când ne-a redat cuvânt cu cuvânt discuția noastră secretă din timpul nopții și a vrut să dezvăluie gândurile cele mai ascunse ale Preotului Superior! Cine poate așa ceva, acela fără îndoială poate face și alte lucruri în același mod de neînțeles pentru noi! În acest băiat se ascunde, incontestabil, ceva extraordinar! Eu am început deja să cred că el va ajunge cândva Mesia!

Preotul Superior a spus: Vorbești exact ca orbul care laudă culorile! De câte ori nu ne-au surprins magii persani cu vrăjitoriile lor, iar ghicitul gândurilor nu este ceva nou pe la noi! Cine nu cunoaște oracolul grecesc?! Acolo, ghicitul gândurilor devenise o practică curentă, astfel că, în cele din urmă nimeni nu mai îndrăznea să se apropie de el! Da, dragul meu, când este vorba de o problemă atât de importantă trebuie să privim lucrurile cu alți ochi și să reflectăm mai mult asupra aparențelor! Abia după ce toate aspectele au fost analizate cu toată atenția, putem începe să ne facem o părere, dar întotdeauna cu multă precauție! Despre o părere definitivă nu poate fi vorba, decât dacă toate semnele și împrejurările constatate nu mai permit nici un fel de dubiu.

Aceasta este spre învățătura ta, dragul meu Barnabe, căci este un defect mai vechi al tău să crezi cu ușurință ceva, deși altfel ai cunoștințe foarte solide!

Barnabe a spus: Nu este adevărat! Dacă aș crede cu ușurință orice, n-aș fi ajuns la acest nivel de cunoștințe, care nu se pot dobândi dacă tratezi superficial lucrurile. Mă pricep să analizez atent o situație sau un fenomen, pot să deosebesc pe alfa de omega, dar vă mărturisesc că acest caz depășește puterea mea de înțelegere și toate cunoștințele și consider că experiența mea de până acum s-a dus pe apa Iordanului! Cunosc foarte bine vrăjitoriile persanilor, ca și multe altele, dar până

acum n-am mai văzut ca cineva să poată scoate așa, din senin, o pereche de urechi de măgar absolut reale. De asemenea, îmi sunt cunoscute maximele inteligente ale oracolelor, atât cele ale vechiului oracol din Dodona, cât și acelea din Delphi, ca și faptul că uneori putem ghici gândurile cuiva. Dar nimic din tot ceea ce știam nu cu cazul de față. Acest băiat a prezentat cuvânt cu cuvânt, ceea ce am vorbit noi între noi în cel mai mare secret!

De aceea, rămân la părerea pe care mi-am exprimat-o și repet fără reținere: în acest băiat se ascunde mai mult decât am putea noi înțelege vreodată! Nu vreau să susțin că, datorită aptitudinilor sale extraordinare, el este incolectabil Mesia: dar, oricum, mai degrabă poate fi El decât oricare dintre noi, cei care suntem prezenți aici! Dar, acum, dragul meu compatriot mai tânăr, aș vrea să auzim explicația promisă despre Ierusalim și Melchisedek, înainte de a se face seară!

Eu am spus: Voi face acest lucru pentru tine, pentru că ai vorbit atât de bine în favoarea Mea. Dar, mai întâi, apucă strâns cu mâna cele două urechi de măgar de partea lor cea mai ascuțită și ține-le cu degetele la oarecare înălțime și o să vedem acum dacă și magicienii persani pot face acest lucru!

Barnabe a ascultat, iar Eu am zis: La aceste urechi de măgar o să se adauge imediat și un corp de măgar, viu și sănătos!

În aceeași clipă, în mijlocul adunării se și afla un măgar zdravăn! Atunci, toți cei prezenți s-au speriat foarte tare de puterea Mea și se vedea pe fața lor că voiau s-o ia la fugă. Dar, judecătorul roman și Simon n-au permis acest lucru și au zis: Trebuie să respectăm termenul stabilit, iar acum acest copil-minune ne va explica cele două cuvinte! Slujitorii Templului s-au așezat din nou, privind stupefiați la măgar și nici unul nu îndrăznea să scoată o vorbă sau să-și dea cu părerea cum de este posibil așa ceva.

Dispariția miraculoasă a măgarului.

Minunea cu piatra.

Uimirea judecătorului roman în fața puterii băiatului. Cuvintele lui Iisus despre venirea Împărăției lui DUMNEZEU.

Eu, însă, am spus: Pentru a vă demonstra acum ce putere am, și pentru a vă elibera de teama pe care o aveți față de acest animal nenatural, am să fac imediat ca el să dispară tot așa cum a și apărut! În aceeași clipă animalul respectiv a dispărut complet, că n-a mai rămas din el nici măcar un firicel de păr. Toți cei de față s-au mirat atunci și mai tare, neștiind ce să zică.

Doar foarte inimosul judecător roman a spus: Dragul meu, este evident că în tine trebuie să se afle însuși DUMNEZEU sau vreo altă zeitate mare! Dacă ai vrea, ai putea distruge și un animal natural sau chiar oameni adevărați?

Eu am spus: O, da, nu numai oameni și animale, ci chiar pământul întreg! Dar aflați că în realitate menirea mea, pe care nimeni nu a recunoscut-o, este: să mențin tot ce există și să nu distrug nimic. Dar, ca să-ți dai seama, că nu sunt un lăudăros și că tot ceea ce spun sunt în stare să și fac, aduceți-Mi chiar acum o piatră, cât vreți voi de mare și de grea, și așezați-o pe masă!

Destul de repede a fost adusă pentru Mine o piatră dură, mai grea de 100 de funți, care a fost așezată cu grijă pe masă.

Când piatra a fost pe masă Eu am zis: Dizolvă-te imediat și transformă-te în eter, care este elementul tău original!

Și instantaneu piatra a dispărut, de n-a mai rămas din ea nici măcar un firicel de praf.

Judecătorul roman a spus: Este clar că asemenea lucruri le poate face numai DUMNEZEU și în nici un caz un om, oricât de talentat ar fi el, de aceea eu am ajuns la concluzia, prea iubite copil, că ești mult mai bine să fim cu tine în relații de prietenie, decât de dușmănie. La ce ne-ar folosi toate legiunile noastre, cu cei mai viteji soldați, într-o luptă împotriva ta? Căci este destul ca tu să vrei, ca toate să aibă soarta acestei pietre și să se transforme în aer și eter chiar în momentul vrerii tale! Așa că eu declar că pentru mine, tu ești negreșit un adevărat Mesia al poporului tău și nici o altă putere nu trebuie să se mai lase antrenată într-o luptă cu tine, căci atunci va este sortită de la început eșecului!

Eu am spus: Să nu-ți faci nici o grijă în această privință! Căci Eu nu am venit în această lume pentru a mă declara regele ei sau pentru a întemela un imperiu lumesc al evreilor, ci pentru a aduce tuturor oamenilor cu inima bună calea care conduce la Împărăția lui DUMNEZEU, și care este viața veșnică, și să nimicesc împărăția Satanei, care este răul, suferința și moartea pe pământ. Așa că toate imperiile lumești vor putea exista și prospera în continuare, dacă vor cuprinde în ele Împărăția lui DUMNEZEU, pe care o voi crea Eu pe pământ!

Așa că acum poate să dispară frica voastră față de puterea Mea Dumnezeiască, pentru că Eu voi rămâne supusul vostru până la transformarea corpului Meu, când Mă voi întoarce la locul de unde am plecat. Acum, însă, să încheiem ziua explicând cele două cuvinte!

Barnabe, foarte bucuros a spus: Slavă Domnului! Numai cuvinte, fără alte minuni - că ți se face și frică văzându-le!

Eu l-am întrebat: De ce frică? Doar ai asistat de atâtea ori la ședințe de magie persană, indiană sau egipteană, și niciodată nu ți-a fost frică: de ce te-a apucat frica tocmai acum?

Barnabe a spus: Pentru că acelea erau realizate pe căi pe care eu mi le puteam explica, pe când acestea n-au la bază altceva decât voința ta! Deosebirea este uriașă!

Eu am spus: În acest caz trebuie să-ți mai povestesc ceva, înainte de a trece la explicarea celor două cuvinte!

***Minunile celor 27 de magicieni din Damasc, povestite de Iisus.
Jena și uimirea lui Barnabe.
Secretul atotștiinței lui Iisus.***

(Băiatul Iisus a spus:) Se împlinesc acum exact doi ani de zile de când ai fost la Damasc. Atunci au venit acolo vreo 27 de magicieni din India. Ei au anunțat cu mare vâlvă, cum că în ziua a treia după lună nouă, vor face mari minuni în dumbrava din afara orașului.

Printre aceste minuni preconizate de ei era și următoarea: Cinci dintre magicieni vor scoate din pământ, doar cu ajutorul degetelor și fără vreun efort fizic deosebit, un stâlp greu de peste 1000 de funți, care era înfipt în pământ la o adâncime de peste șapte picioare, deci mai mult din jumătatea lui, pe care apoi îl vor lăsa să plutească liber în aer timp de câteva clipe. Același lucru urmau ei apoi să facă cu o bucată de stâncă mai grea de 10.000 de funți, o greutate care, altfel, n-ar fi putut fi nici măcar clintită din loc de 300 de bărbați dintre cei mai puternici, doar cu forța mâinilor lor. La sfârșit urma să fie readusă la viață, pentru câteva clipe, o cămilă moartă, ba chiar mai trebuia să fie însuflețită o statuie, timp de câteva clipe.

Bineînțeles că, în urma acestor anunțuri, întreg Damascul se afla în dumbrava respectivă în ziua anunțată, ca să asiste la toate aceste minuni. Tu ai fost printre primii, erai în apropierea magicienilor și ai putut vedea totul foarte bine și te-ai minunat foarte tare. Multe dintre numerele cu care ei au început îți erau deja cunoscute de mult, dar când ultimele au fost executate cu o precizie surprinzătoare, ai căscat gura și ochii de uimire și-ai bătut din palme deasupra capului strigând: Este nemaipomenit - încă nu s-a mai întâmplat așa ceva! Aceștia nu sunt oameni, aceștia sunt zei, la care ar trebui să ne închinăm!" Tu te-ai exprimat astfel, mai mult pentru că de față se aflau mai mulți păgâni de vază, veniți în număr mare la această manifestare; dar de fapt te gândeași totuși la Belzebut, de aceea, în sinea ta, ți se făcuse frică! Acum spui că și în fața minunilor Mele te-a cuprins teama! Ce deosebiri găsești între minunile Mele de acum și cele văzute de tine acum doi ani în Damasc?

La aceste cuvinte, Barnabe s-a jenat foarte tare și a răspuns abia după o vreme: Dar spune-mi, băiat minunat și misterios, de unde cunoști tu toate acestea?! Tu nu te aflai atunci în orașul acela și, după câte știu, nici altcineva din ținutul tău! Și nici eu nu am povestit nimănui acea încâlceală de minune, cu excepția câtorva colegi de la Templu. Cum ai ajuns, deci, tu să cunoști un secret atât de bine ascuns al meu? Eu am spus: Poți să fii liniștit - căci nimic nu-mi rămâne necunoscut, dar nu pun nimănui bețe-n roate, căci în realitate fiecare este și rămâne liber să acționeze conform Legilor lui DUMNEZEU sau împotriva lor. Urmările faptelor lor nu depind de puterea voinței Mele, ci de ordinea și sfințenia Legilor lui DUMNEZEU care există atât în natură, cât și în sfera moralității oamenilor.

Dar felul în care eu iau cunoștință despre toate acestea rămâne deocamdată un secret asupra căruia se va arunca o rază de lumină abia peste vreo douăzeci de ani, ca, de altfel, și asupra celorlalte fapte ale Mele. Dacă veți crede că în Mine se află Spiritul lui Mesia în deplinătatea lui, atunci veți înțelege mai repede cum și de unde îmi vine o asemenea putere. Câtă vreme, însă, nu sunteți în stare să acceptați și să credeți, va trebui să așteptați timpul stabilit! Atunci veți înțelege precis, dar cu toate acestea nu veți putea fi asemenea Mie

Explicarea cuvintelor Ierusalim și Melchisedek de către copilul Iisus.

Sfânta Scriptură este cuvântul lui DUMNEZEU.

Joram atrage atenția că textele lui Isaia nu fac o trimitere clară la Mesia.

Barnabe a spus: Dar, dragul nostru copil! Am dori să aflăm de la tine - și anume chiar astăzi, ce înseamnă cele două cuvinte. Ierusalim și Melchisedek!

Eu am spus: Atunci fii atent la semnificația fiecărei rădăcini în parte în ebraica veche: Je (acesta este), ruh sau ruha (locuința), sa (pentru), lemn sau lehem (marele rege); Me sau mei (la al meu), l'chi sau lichi a se citi liți - (este chip sau lumină), sedek (sediul, loc).

Cunoașteți, cred, că cei din vechime pronunțau vocalele dintre consoane, dar, dintr-o anumită pietate, nu le scriau. (Din pietate și respect față de DUMNEZEU, al cărui nume Iehova este compus cu cinci vocale: i, e, o, u, a. Prin urmare, la aceste cuvinte vechi de milenii trebuie să te pricepi să intercalezi vocalele, iar adevărata semnificație a unui cuvânt atât de vechi rezultă, în mod firesc din rădăcinile sale. - Ei, acum ești multumit cu această explicație?

Barnabe a spus: Da. absolut, sunt peste măsură de satisfăcut! Dar cum ai ajuns tu să descoperi aceste secrete?

Eu am spus: Aici, ca și în cealaltă situație, este vorba de aceeași forță a Spiritului lui DUMNEZEU, ce se pogoară asupra Mea de sus! Dacă tu nu poți să înțelegi acest lucru, atunci nu vei putea înțelege cum este posibil așa ceva!

Vezi, și tu citești Scriptura, dar nu găsești nimic divin în ea, și asta pentru că o consideri o lucrare omenească, care a fost concepută de unii oameni pentru a și-i subordona mai ușor pe ceilalți. Probabil că așa au făcut egiptenii prin lucrările lor mistice, însă pentru instruirea cu adevărat a oamenilor din ziua de astăzi nu se mai potrivește nici prima, nici cealaltă; învățații adevărați ar fi trebuit de mult să vadă acest lucru, ba chiar să-l dovedească!

Aceasta este o mărturisire de credință foarte intimă și sinceră. Dar îți spun: Cine se apropie de Scriptură ca tine, acela nu va descoperi niciodată divinitatea din ea și va rămâne un boț materialist, care va înțelege câte ceva din lucrurile și fenomenele extraordinare ale acestei

lumi, doar dacă acestea i se perindă prin fața ochilor săi. Fiind și rămânând mai departe în acest fel mintea sa nu va câștiga nimic, deoarece, pentru el orice minune înseamnă doar ceva care ajunge să-i desfășoare simțurile!

Adevărat vă spun, acești oameni se aseamănă foarte mult cu porcii, care înghit totul de-a valma, rămânând în continuare tot porci, fiind incapabili să deosebească o balegă de pâinea cea mai fină.

De aceea, oamenii care sunt lipsiți de credință în DUMNEZEU și de o aspirație spirituală superioară nici nu trebuie să citească scrierile comunicate omenirii prin .Spiritul lui DUMNEZEU, pentru că pur și simplu le profanează, deoarece stă scris: "Să nu iei numele Domnului DUMNEZEU în deșert!"

Eu, însă, spun și adaug: Orice cuvânt care provine din Spiritul lui DUMNEZEU echivalează cu numele Lui! Cine-l citește ca pe o operă omenească, acela merită a fi pedepsit, pentru că a luat în derâdere numele Domnului. Cine, însă, îl citește cu un respect adevărat și este convins că este de natură divină, acela va găsi repede și ușor Dumnezeirea, spre trezirea și însuflețirea minții sale!

Dacă tu - dacă voi - ați fi considerat în sinea voastră, că în realitate Scriptura este de origine divină, atunci de mult M-ați fi luat drept ceea ce sunt de fapt și ați fi înțeles în scurt timp cum reușesc să fac minuni. Dar pentru că voi considerați Scriptura o operă omenească oarecare și total nefolositoare, vă este imposibil să Mă recunoașteți drept ceea ce sunt - și pentru că nu vreți să Mă recunoașteți ca atare, și faptele Mele vă par de neînțeles în cel mai înalt grad.

Joram a spus: Scumpul meu, mergi cam departe cu presupunerile tale! Căci, dacă printre noi sunt câțiva care nu cred în originea cu totul divină a Scripturii, tot așa există alții, care cred cu tărie acest lucru, drept care și așteaptă sosirea lui Mesia și a Împărăției lui, iar aceștia nu se vor așeza împotriva recunoașterii tale ca făgăduitul Mesia, despre care a prorocit în special marele profet Isaia, dar asta va fi numai după ce te vor cunoaște cât mai bine.

Precizarea lui Isaia este făcută într-un fel foarte mistic, care nu prezintă prea clar persoana lui Mesia, dar, în general, se potrivește cu persoana ta! Unele lucruri nu se potrivesc însă deloc, nici cu persoana ta, nici chiar cu cea a unui adevărat Mesia - chiar de-ar coborî el direct din ceruri! Așa că tu, ca un băiat deosebit de inteligent ce ești, vei înțelege, că și celor mai pătrunși credincioși le vine greu să creadă și să se orienteze într-o problemă atât de dificilă!

Problema aceasta rămâne mai mult o legendă populară, care este născută dintr-o năzuință îndelungată a oamenilor, așa că romanii au dreptate când spun: *Ubinam vanis invectis superlativum tradit gens, nihil quam aquam haurire!*

Altfel spus: pe legende nu te poți baza. Cam așa este și în cazul lui Mesia! Este posibil să fie ceva adevărat la mijloc, dar este totodată cu puțință și să nu fie nimic - așa că, slabe speranțe să scoți vreun strop

de apă din vechea fântână a lui Iacob! - Ce spui despre asta, copile drag?

Eu am spus: Cum sună pasajele din prorocirea lui Isaia, care nu se potrivesc deloc cu Mesia sau cu Mine?

Joram a spus: Da, dragul meu prieten mai tânăr, trebuie mai întâi să mă duc după carte! Nu cunosc așa de bine pe de rost acele pasaje, căci arareori cineva recitește asemenea lucruri, așa că uneori se mai uită câte ceva, chiar și din profeți! - Dar așteaptă o clipă, o să avem îndată cartea!

Eu am spus: știi ceva? Pentru că s-a făcut deja seară, s-o lăsăm pe mâine. Și pentru că astăzi încă nu am reușit să luăm ceva și pentru întărirea trupurilor noastre, să punem acum capăt ședinței și să servim cina, iar mâine vom continua să discutăm problema noastră!

Cu această propunere a Mea au fost toți de acord, așa că am părăsit cu toții sala de adunare și ne-am deplasat la hanul despre care am vorbit.

A doua noapte la han.

Joram și Barnabe în căutarea pasajelor din textele lui Isaia.

Eu, judecătorul și bătrânul Simeon am plecat la hanul unde petrecuserăm deja prima noapte și unde trăgeau de obicei nazaritenii veniți la Ierusalim.

Căci exista la Ierusalim un obicei, și anume că orice oraș din întregul imperiu al iudeilor să fie reprezentat printr-un han cu același nume. Astfel că, dacă cineva din Ierusalim sau din alt oraș avea o problemă de rezolvat cu altcineva, sau, poate, doar vroia să obțină o informație despre cineva dintr-un alt oraș, era suficient să meargă la hanul cu numele respectiv, unde putea întâlni oricând o persoană sau mai multe din acel oraș, venită (venite) aici cu vreo afacere.

Acest obicei s-a extins cu vremea și în Europa. În timpurile mai vechi firmele atârinate afară aveau aceeași misiune; în ziua de astăzi aproape că n-a mai rămas urmă de așa ceva.

Am făcut această paranteză ca să înțelegeți mai ușor mai târziu, cum M-au găsit părinții Mei adoptivi în ziua a treia, când urmau să se întoarcă acasă, spre seară, interesându-se la hanul cu numele Nazaret, unde Eu am tras.

Și slujitorii Templului au mers apoi să se odihnească, după ce au servit masa de seară. Numai Joram și Barnabe au luat în mână textele lui Isaia, căutând în ele pasaje care să nu se potrivească cu Mine sau cu oricare alt Mesia. După un timp, însă, și ei au fost doborâți de somn și au mers la culcare.

Pentru cei oboseți noaptea zboară întocmai ca o clipă; așa au stat lucrurile și în cazul de față. Slujitorii Templului abia au apucat să se întoarcă odată (în timpul somnului) în pat, că s-a și făcut ziuă, obligându-i să se scoale și să reînceapă activitatea, care, în ziua respectivă, nu le era deloc pe plac - mai ales lui Joram și Barnabe, care

nu găsiseră în Isaia nici un singur pasaj, cu care ar fi putut să-Mi astupe gura.

Tot căutând, Joram i-a spus lui Barnabe: Parcă-i un făcut! Îmi stăteau pe limbă câteva duzini de pasaje potrivite pentru scopul nostru - iar acum caut, de o oră întregă zadarnic, ca un corb obosit în cuibul său, și nu mai găsesc nimic!

Barnabe a spus: Dar chiar nu există nimic! Dacă băiatul acesta, bazându-se pe puterea sa extraordinară, care ar putea să se mențină și la vârsta maturității, vrea să devină Mesia, atunci așa să fie! Asta nu înseamnă mare lucru! Dacă mai târziu aceste aptitudini se pierd, va renunța singur la această idee! Ia totuși cartea cu tine, căci s-ar putea să avem nevoie de ea în cursul acestei zile! - **Acum hai să mergem și noi în sală, căci probabil că s-au adunat deja toți!**

După aceste cuvinte s-au ridicat amândoi, grăbindu-se spre sala de adunare.

Începutul discuției în cea de-a treia zi.

Încercarea nereușită a lui Joram de a pune capăt subiectului început.

Intervenția agresivă a Preotului Superior și contrazicerea lui de către copilul Iisus.

După ce cei doi au ajuns la locurile lor, au început discuțiile din ziua a treia. La semnul romanului, care s-a plecat adânc în fața Mea, am început să vorbesc, adresându-Mă lui Joram: Iată, suntem adunați din nou în această sală de dezbateri azi, în a treia zi! Era voba să-Mi prezinți pasajele din Isaia, care, după părerea ta, nu par a se referi la Mine sau la oricare alt Mesia în general!

Joram a spus: Da, dragul meu, așa ar trebui - însă eu am cam uitat cum sunau exact textele respective, și m-aș jena foarte tare să încerc să le prezint acum în fața ta, care ai o memorie ieșită din comun și cunoști întreaga Scriptură cuvânt cu cuvânt. Așa că mai bine să renunțăm, iar eu zic: având în vedere tot ce am văzut și am auzit de la tine, să te considerăm Mesia cel făgăduit și deja sosit! Căci pentru ca să căutăm acum toate acele texte în Scriptură, ne-ar costa prea mult timp și osteneală.

Eu am spus: Nu, prietene, așa nu merge! Acum voi vreți să scăpați de Mine într-un mod onorabil, când, de fapt, vă este tot una dacă sunt sau nu Mesia, câtă vreme puteți trăi liniștiți și puteți acumula grămezi de aur, arginți și tot felul de pietre prețioase! Problema se pune astfel: Sunt Eu acela sau așteptați un altul?

Dacă Eu sunt acela, înseamnă că împărăția lui DUMNEZEU a venit deja la voi și atunci trebuie să știți din Scriptură ce aveți de făcut, dacă sunteți de bună credință! Dacă însă nu sunt, după părerea voastră sau dovedind cu texte din Profet - atunci puteți persista în viciile voastre până când moartea le va pune capăt! - Dar, pentru că vouă căutarea

textelor respective vă răpește prea mult timp, dați-Mi Mie cartea și Eu vă voi scuti de această osteneală!

Preotul Superior a spus: Înseamnă că acum tu vei alege acele pasaje, care ți se potrivesc ție cel mai bine!

Eu am spus: Atunci caută tu pe acelea, care mi se potrivesc prea puțin!

Preotul Superior a spus: Asteaptă atunci! - Dați-mi cartea!

Luând cartea în mână, Preotul Superior a început să caute cu o mină importantă, dar mult timp n-a reușit să găsească nimic. Până la urmă i s-a părut că a găsit ceva, căci se citea pe fața lui un fel de satisfacție, apoi a început să crească în el o înfumurare de Preot Superior, mai ceva ca la un curcan înfuriat. Cu un gest ostentativ de stăpân a pus cartea deschisă pe masă și, arătând victorios cu degetul spre un text, a spus:

(Preotul Superior:) Poftim, tinere Mesia din Galileea, vino și citește, și apoi să-mi spui dacă și aceste rânduri ți se potrivesc!

Eu am spus: De ce Mă chemi să citesc din cartea ta?! Spiritul care se află în Mine cunoștea aceste date înainte ca Isaia să le noteze în carte! Și tu ai ales tocmai ceea ce trebuie să întărească victoria Mea, nici Eu nu aș fi ales ceva mai bine!

Preotul Superior s-a ridicat atunci mânios și a vorbit cu un patos plin de furie: Ce tot spui? Ai avut tu cunoștință de acest text înainte de a-l fi scris profetul?! Te avertizez, copil din Galileea, să nu întreci măsura! Tu n-ai decât doisprezece ani și pretinzi că ai cunoscut textul înaintea profetului?! Ești nebun?!

Când vorbești despre sufletul sau despre Spiritul tău - ceea ce pentru mine este de fapt unul și același lucru - gândește-te că el nu poate fi mai vechi decât trupul tău, care, chiar după spusele lui Moise, trebuie mai întâi să existe, pentru ca sufletul să poată intra în el!

Nu, spune oare Moise: DUMNEZEU l-a făcut pe om din lut, apoi a suflat asupra lui și i-a dat și suflet?! Nu reiese de aici clar, că mai întâi trebuie să existe trupul, în care trebuie apoi să se instaleze sufletul?!

Ce și unde poate fi sufletul, dacă nu există un trup?! - Așa că gândește-te bine, băiete, care ți-e locul!

Eu am spus: Lăsând la o parte faptul că ai ajuns Preot Superior prin protecție lumească și nu printr-o chemare superioară, spirituală, și făcând abstracție de faptul că ne aflăm în sala de discuții a Templului, îți spun totuși de-a dreptul în față, că în problemele de spirit judecata ta este mult mai proastă decât aceea a unui orb care vorbește despre culori!

Când DUMNEZEU, după ce a terminat corpul lui Adam, a suflat asupra lui dându-i viață, sufletul se afla deja în DUMNEZEU și nici nu putea să se afle în altă parte, pentru că DUMNEZEU este infinit și în afara Lui nu mai există nimic!

Și pentru că DUMNEZEU este veșnic, ceea ce este cuprins în El nu poate fi momentan sau trecător sau incipient, căci acolo totul este veșnic ca și El. El își manifestă gândurile și ideile sale mărețe și veșnice

prin fenomene vizibile, care dobândesc independență; și când face acest lucru, aceasta înseamnă din partea Lui un act de creație, iar pentru părticica de gând Dumnezeiesc care este astfel eliberată (din DUMNEZEU) începe atunci perioada sau, mai bine zis, starea de autonomie care este acordată de DUMNEZEU pentru a-și dobândi și omul ființarea proprie, aparent în afara lui DUMNEZEU, dar, de fapt, chiar în El.

Așa stând lucrurile, cum puteam Eu să nu exist în Spirit și în DUMNEZEU, înainte ca profetul să-și scrie textele care au fost inspirate chiar de DUMNEZEU?!

În plus, tu faci o mare greșală, considerând că Spiritul și sufletul sunt unul și același lucru! Sufletul la oameni este un produs spiritual rezultat din materie, deoarece în materie există un Spirit dispersat, dar Spiritul pur nu a fost niciodată dispersat, și fiecare om posedă partea lui de Spirit (ATMAN - Sinele Etern Suprem - n.t.) care provine din Spiritul lui DUMNEZEU, care se îngrijește de tot, acționează și conduce totul, dar care în realitate se unește cu sufletul propriu-zis abia atunci când omul, din proprie voință, acceptă și respectă ordinea stabilită de DUMNEZEU, devenind astfel pur din punct de vedere spiritual.

Că această transformare nu s-a produs încă la tine ne-ai demonstrat acum, de vreme ce tu nici nu ai idee de propriul tău Spirit, fără de care n-ai putea trăi nici măcar o clipă!

Eu însă îmi cunosc Spiritul Etern (ATMAN -n.t) și sunt demult una cu el, de aceea eu pot dispune de tot ceea ce există, pentru că acest Spirit Nemuritor este cu adevărat Spiritul cel Veșnic și Atotputernic al lui DUMNEZEU și nici nu poate exista altul în veci, căci nimic nu poate exista în afara lui DUMNEZEU, nimic care să nu fie Spiritul lui DUMNEZEU. Reflectează tu și toți ceilalți, și apoi urmăriți să pricepeți și abia după asta vom trece la textul care tu zici că nu Mi se potrivește! Pe tine, însă, Preot Superior, te sfătuiesc să fii ceva mai temperat în ceea ce Mă privește, altfel s-ar putea să faci cunoștință într-un mod neplăcut cu puterea Spiritului Meu! Ai aflat deja ieri cam ce sunt în stare să fac - așa că știi ce te așteaptă dacă depășești limitele! Căci Eu am un drept, cumpărat cu bani grei și acceptat de toată lumea, ca să vorbesc despre prezența lui DUMNEZEU. Este și așa destul de rău că cineva a trebuit să cumpere acest drept de la voi, care vă pretindeți slujitorii lui DUMNEZEU, iar acum îl mai și măsurați în ore; și ar fi culmea acum să nu-Mi mai permiteți să fac uz de acest drept!

Cuvintele judecătorului roman de recunoaștere a lui Iisus, urmate apoi de cuvântarea lui despre legile statului privind ordinea și Legea lui DUMNEZEU.

Unele considerații privind dragostea față de aproapele tău.

Aici judecătorul a intervenit: Tu, copil minunat, care ești fără îndoială pogorât din ceruri! Tu ești deja mai înțelept decât toți înțelepții care au

existat vreodată pe pământ! Ce vei deveni tu oare?! - Da, acum am realizat că tu ești un adevărat Mesia (mijlocitor între DUMNEZEU și oameni), căci nicicând până acum un înțelept nu a explicat mai clar și mai concis diferența dintre materie, suflet și Spirit! Cu adevărat, consider că această lecție merită o răsplată, căci așa ceva n-a mai existat vreodată!

Eu am spus: Să lăsăm asta, nobile prieten! Ce răsplată ai putea tu să-mi dai, pe care Eu n-aș putea să ți-o întorc înmiiit?

Adevărat îți spun, cel care, din dragoste curată față de DUMNEZEU și față de semenii săi, face o faptă bună, acela o face pentru Mine și i se socotește înmiiit! Dar tot la fel stau lucrurile și cu răul pe care îl facem semenilor noștri!

Judecătorul a spus: Care este, după părerea ta, principalul rău pe care noi nu trebuie să-l facem niciodată semenilor noștri? Mă interesează mult să aflu acest lucru, deoarece eu, ca judecător, sunt adesea pus în situația de a declara pe cineva rău și vinovat, contrar voinței mele. Dar legea noastră este foarte rigidă și nu cunoaște anumite circumstanțe, nici măcar pentru propriii noștri copii! - De aceea, te rog acum să-mi dai un reper!

Eu am spus: Dacă tu ai fi făcut legile, ai fi putut imediat să le și schimbi, dar ele reprezintă de fapt o hotărâre veche și bine chibzuită a poporului, iar misiunea ta este să-i sancționezi pe cei care o încalcă. Atâta vreme cât tu respecti cu strictețe legea și acționezi în mod just în virtutea ei, nu poți face un lucru rău, ci unul bun!

Căci oricine trăiește într-o societate trebuie să se supună legilor ei și să-și facă din respectarea ordinii un mod de existență. Dacă, însă, n-o face, atunci trebuie să suporte consecințele amare ale slăbiciunii sale, de persoană care a încălcat ordinea socială.

Iar judecătorul, ca persoană aleasă de popor, sau de conducătorii săi, de exemplu de un rege sau de împărat., care își exercită atunci funcția în spiritul strict al legii, nu poate face decât bine, curățând ogorul societății de buruieni. Făcând acest lucru tu îți faci corect și bine datoria și ești un binefăcător pentru oamenii care iubesc ordinea și dreptatea.

Dar dacă tu, ca judecător, ajungi la concluzia că un om este rățacit, și că, mai degrabă el trebuie să fie îndreptat decât pedepsit, înseamnă că în inima ta se află o virtute cerească, pentru că judeci mai degrabă după principiul etern al dragostei de oameni, care sună astfel: Ce ție nu-ți place, altora nu le face! Acționând mereu în acest fel tu ești drept în fața lui DUMNEZEU, ca și în fața oamenilor, și nu mai ai nevoie să te tot întrebi, ce este bine și ce este rău!

Dacă acești oameni, care stau pe scaunul lui Moise și al lui Aaron ar acționa sau ar fi acționat în acest fel, ei nu ar fi fost niciodată subjugăți de voi, romanii. Dar, pentru că ei nu mai acționează după vechile legi, date odată pentru întreaga omenire, ci și-au făcut legile lor proprii, care sunt hotărâte după bunul lor plac, DUMNEZEU și-a întors fața de la

ei, lăsându-i sub stăpânirea păgânilor, pentru ca astfel să plătească pentru încăpățănarea și grosolănia lor. Iată, tu ești un păgân și Mă recunoști, iar aceștia sunt evrei și fiii lui DUMNEZEU și nu Mă recunosc, și nici nu Mă vor recunoaște ușor! Cum vine asta?! Îmi vine în minte, cum a vorbit odată profetul, tot așa unor surzi: "El a mers la ai săi, în zona sa, iar aceștia nu l-au recunoscut și nu l-au primit la ei!" - Dar fie ce-o fi, Eu ți-am prezentat cum stau lucrurile de fapt, iar acum cred că a venit timpul să auzim care sunt textele care au fost descoperite de Preotul Superior, care nu s-ar potrivi cu persoana Mea.

Citirea și explicarea lui Isaia (9, 5-6) de către judecătorul roman

La aceste cuvinte Preotul Superior mi-a împins în față cartea, spunând: Poftim, citește și analizează singur!

Eu am luat atunci cartea și apoi am dat-o judecătorului, indicându-i pasajele pe care să le citească și l-am rugat să citească cu voce tare ca nimeni să nu poată spune că Eu aș fi ales pasajele ce-Mi erau favorabile. Judecătorul a făcut asta cu ușurintă, deoarece el cunoștea majoritatea limbilor orientale și, mai ales textele ebraice vechi le putea citi mai bine decât oricare dintre slujitorii Templului.

Judecătorul a primit cartea bucuros și a citit din ea cele ce urmează: Căci prunc s-a născut nouă, un fiu ni s-a dat nouă, a cărui stăpânire este pe umărul lui: și se cheamă numele lui Minune, Sfat, Putere, Erou, Tatăl-cel-veșnic, Drum-al-păcii; și mare va fi stăpânirea lui și pacea lui nu va avea hotar, pe tronul și peste împărăția lui David, ca astfel s-o întemeieze prin judecată și dreptate, de acum în vecii vecilor! Aceasta va face râvna Domnului Savaot! - Apoi judecătorul a întrebat pe Preotul Superior, dacă-textul a fost bine ales.

Preotul Superior a aprobat cu o plecăciune adâncă.

Apoi judecătorul a continuat să vorbească în numele Meu spunând: După părerea mea ați ales un text care se potrivește mai bine decât oricare altul acestui băiat minunat și înțelept!

Cum fecioara va naște un fiu, pe care-l va numi Emanuel, am discutat deja, într-un mod, care, după părerea mea, nu mai lasă nici un dubiu asupra faptului că acest băiat este tocmai acel fiu prevestit de profet, născut dintr-o fecioară cu numele Maria, pe care, după mărturisirile voastre, o cunoașteți foarte bine.

Și dacă nu mă înșel îmi amintesc că acum câțva timp, într-o împrejurare oarecare, căpitanul Cornelius mi-a povestit despre o naștere miraculoasă a unui băiat la Betleem, într-o iesle goală - pentru că n-a găsit un adăpost mai bun -și anume cu mult entuziasm, dar și compasiune pentru soarta precară a acelei. familii memorabile, și că s-a tot interesat de ei, dar după plecarea lor din Egipt nu le-a mai dat de urmă! Din păcate el a trebuit să, plece la Tyrus cu niște probleme, altfel

ar fi fost și el cu mine aici.

Deci, în ceea ce privește nașterea profetică a copilului suntem de acord și cred că un for cu mintea sănătoasă și curată nu poate veni cu nici un contra-argument!

Poate doar afirmația că va mânca lapte și miere, ca să înțeleagă și să aleagă numai binele și să respingă răul, pe care eu o interpretez simbolic - după părerea mea ea putând însemna el va fi plin de dragoste și înțelepciune și va putea recunoaște binele adevărat și curat, deosebindu-l de rău!

Căci El poate face acest lucru mai bine ca oricare alt înțelept sau învățat al acestei lumi și deja v-a arătat-o clar, deci în El se află miera și untul (a se înțelege spiritual), lucru pe care vi l-a dovedit din plin și vouă, cei mai înzestrați slujitori ai Templului, care ați mai avea multe de învățat de la el, în schimb el nu are nimic de învățat de la voi! Această situație arată destul de limpede câtă miere și lapte (spiritual) a acumulat el până acum?!

Toate acestea dovedesc foarte clar că El este acel Emanuel care a fost prezis de bătrânul profet și născut de Fecioară, și nici o altă fecioară nu va mai putea vreodată să nască pe lume un asemenea fiu!

În întreg imperiul eu n-am mai cunoscut un băiat de doisprezece ani, care să-i semene, fie și de departe, făcând abstracție de puterea lui de a face minuni, de aceea consider, că și cel de al doilea text din profet, propus de voi, i se potrivește ca și primul, pe care El ni l-a propus sub forma acelei întrebări de la început.

Adevărat, prin El ni s-a născut un copil mai presus de alți copii și un fiu din poala zeilor - cum obișnuim noi, romanii, să spunem - ne-a fost dat nouă, oamenilor muritori, purtând povara stăpânirii pe proprii lui umeri, fără vreun alt ajutor!

Prin numele enumerate mai sus profetul a vrut să sublinieze calitățile sale și spuneți-mi, dacă este vreuna care să-i lipsească!

Nu este El minunat în mintea sa, în vorbă și în faptele sale?!

Ce înțelept de pe pământ poate să-mi dea un sfat mai înțelept, decât acest adevărat și curat fiu al lui DUMNEZEU?!

Că El este atotputernic în toate - fizic sau spiritual - cred că nu vă mai puteți îndoii, după ce L-ați auzit vorbind și L-ați văzut acționând!

Prin curajul său neînfricat de a vă înfrunța pe voi, preoți înfumurați, cărora vă place să fiți preaslăviți și adulați mai presus de zei, și-a arătat clar eroismul său!

Că Spiritul său este veșnic și una cu Spiritul lui DUMNEZEU v-a demonstrat atât de clar și concis, că ar trebui să fii mai orb decât toate nopțile, care au existat vreodată pe pământ, să-L contești sau să nu simți din prima clipă, dincotro bate vântul!

Apoi, că doar El poate aduce oamenilor adevărata pace interioară și vie, că doar el este adevăratul rege al tuturor regilor de pe pământ și că poate aduce pacea pe acest pământ mai bine decât oricare alt rege, acest lucru eu l-am simțit deja!

Doar El poate să reîntemeieze vechea împărăție a lui David, clarvăzătoare și plină de credință, care a fost distrusă de voi demult, și să întemeieze astfel o domnie, căreia să i se supună toți regii pământului, indiferent ce sceptru sau coroană poartă: căci împărăția celei mai luminate recunoașteri a lui DUMNEZEU este și rămâne cea mai puternică de pe pământ, și nici o altă putere nu o va întrece. Căci acolo unde este multă lumină și acțiunea ei pătrunzătoare, acolo este și judecata dreaptă și cea mai deplină corectitudine.

Iar la sfârșit se mai spune: Aceasta va face râvna Domnului Savaot! Cine altcineva este Savaot, decât Spiritul lui DUMNEZEU, care se află în acest băiat, ceva ce eu recunosc că am simțit de la bun început! Atunci voi de ce nu recunoașteți aceasta, când problema vă privește mai mult pe voi, decât pe mine, un biet păgân?!

O, zei, și oracole din lumea întreagă! Cât de orbi, proști și răi până în adâncul inimii trebuie să fiți, ca să nu vedeți de la prima privire și să nu simțiți dincotro a început să bată vântul!

Eu, un păgân, trebuie să vă spun vouă, că așa este!

Oare ce-ar spune profetul, care a făcut aceste prorociri, dacă s-ar scula din mormânt și ar vedea rigiditatea voastră morocănoasă?

Chiar nu vă năpădește deloc rușinea, cum stați așa, mulți și proști, în fața celui, care vă face favoarea, de a vă lăsa viața voastră, leneșă și păcătoasă, și domnia voastră bicisnică? Nu credeți că ar putea face cu voi aceeași demonstrație ca ieri, cu măgarul sau cu piatra?!

Iată-i reflectând, cum ar fi mai bine - să se plece în fața unui DUMNEZEU, pe care nu-l cunosc și în care n-au crezut niciodată, sau în fața lumii, de pe urma căreia s-au îngărașat și ar vrea să se îngrașe și mai tare - iar în fața lor se află un DUMNEZEU adevărat, dotat cu toate calitățile pe care fantezia omenească le-a imaginat vreodată despre un DUMNEZEU, bineînțeles în modul cel mai deosebit!

Și acum aș vrea să aflu de la voi, bătrâni proști, cum vi-l imaginați voi pe DUMNEZEU?! Căci o idee trebuie să vă fi făcut?!

Vorbiți, dar - căci eu doresc să-mi dați un răspuns chiar acum!

Cuvântul lui Joram despre esența lui DUMNEZEU, ca răspuns dat judecătorului roman.

Această cuvântare aspră a judecătorului i-a intrigat rău pe slujitorii Templului și i-a speriat foarte tare, astfel că ei au început să se bâlbâie, în loc să vorbească clar și încheșat. Cel mai stăpân pe el s-a dovedit Joram, care s-a ridicat de pe scaunul său, s-a aplecat adânc în fața judecătorului, și apoi a spus:

(Joram a spus): Onorat judecător, foarte sever, dar foarte drept, care ești stăpân peste întreg Ierusalimul și mult în afara lui! Tema privind fața lui DUMNEZEU este pentru noi o problemă dificilă, pentru că în Moise este interzis categoric să ne creem despre el o noțiune concretă sau o imagine! De aceea tu nu vei găsi în Templul nostru nici un tablou,

care să permită oamenilor să-și facă o imagine concretă despre DUMNEZEU, ca despre o zeitate care este perceptibilă cu simțurile omenești!

Cu toate acestea, strămoșii noștri - precum Abraham, Isaac și Iacob - au avut deseori vedenii, în care DUMNEZEU l-i s-a înfățișat cu chip omenesc și le-a vorbit, deși, mai târziu, la Moise, se spune: Nimeni nu-l poate vedea pe DUMNEZEU și trăi totodată; căci DUMNEZEU este un foc mistuitor și locuiește într-o lumină de neatins!

Cu toate acestea Moise i-a cerut odată lui DUMNEZEU să-l vadă, chiar dacă asta ar fi însemnat moartea sa în aceeași clipă.

Atunci DUMNEZEU s-a adresat lui Moise pe muntele Sinai: Ascunde-te în această grotă și eu voi trece prin fața ei! Si când te voi striga, să ieși din grotă, iar tu îmi vei vedea spatele!

Este, deci, foarte greu de spus ceva despre aceasta, căci ba se vorbește despre o formă a lui DUMNEZEU, ba nu mai există nici una, ba uneori chiar te așteaptă o pedeapsă, dacă vrei să-ți faci o imagine concretă despre DUMNEZEU, așa că acest lucru nu este posibil, cu toate că sufletul omenesc tânjește mereu după un DUMNEZEU concret, așa că nu poți lua prea mult în nume de rău ideea păgânilor, că și l-au imaginat pe Zeus exact ca pe un om. Noi avem doar cuvântul DUMNEZEU, mai mult de atât nu prea avem!

În ceea ce mă privește pe mine, personal, eu consider că acest băiat este destul de bun și de puternic, ca să fie un zeu. Dar, gândește-te la poporul care respectă învățătura lui Moise și a profeților! Templul reprezintă pentru oameni centrul spiritual, către el își îndreaptă ei dorințele, speranțele, în Templu ei se simt aproape de DUMNEZEU, care le vorbește prin gura Preotului Superior, și tot prin el și ajutoarele sale le ascultă DUMNEZEU rugăciunile! la poporului toate acestea și pune în locul lor pe acest băiat divin, și în curând vei avea o revoluție în întreaga țară!

Suntem proști, pentru că suntem nevoiți să fim astfel. Dacă nu așa ar sta lucrurile și dacă viața noastră, ca și bunăstarea și liniștea poporului, nu ar depinde de această stare, noi n-am mai fi fost de mult proști! Sau îți închipui că este chiar așa de ușor să prezinți poporului ceva ce nu se vede și despre care nu-ți poți face o imagine, oricâtă bunăvoință ai avea?!

Eu, din partea mea, cred despre acest băiat același lucru ca tine, dar în fața poporului trebuie să continui cu prostia veche și să nu las să se întrevadă nici cea mai mică urmă, că în sinea mea aș crede cu totul altceva, decât ceea ce așez în exterior!

Dacă băiatul, cu puterea sa, reușeste, cu timpul, să atragă atenția asupra lui, cum a făcut acum cu noi, astfel ca lumea să-l recunoască și să-l accepte drept cel care este, atunci va putea termina ușor cu Templul. Dar o stare veche, de fapt, în care se întretaie așa de multe interese, nu poate fi înlăturată pur și simplu, ca o mobilă, pe care poți s-o arunci sau s-o distrugi, fără prea multe menajamente, ca să pui

după aceea alta în locul ei.

Aceasta este părerea mea și cred că toți slujitorii Templului sunt de acord cu mine, și mă îndoiesc că cineva m-ar putea contrazice! Judecătorul a spus: Desigur, contra acestei păreri nu sunt prea multe de spus. Dar o observație poate fi făcută și anume: dacă voi credeți cu adevărat în menirea băiatului acesta ați putea găsi atunci o cale de a atrage atenția poporului asupra băiatului și de a-l arăta că a venit pe lume?!

Joram a spus: Această cerință poate fi considerată modestă și noi credem că în această direcție se poate face ceva! Dar trebuie să ne gândim, că este vorba de un demers destul de îndrăzneț, care ar putea să ne pregătească atât nouă, cât și acestui copil bun, multe neplăceri! În primul rând că băiatul, mai mult ca sigur că nu va rămâne la Templu, pentru că astăzi sau mâine părinții lui îl vor duce din nou la Nazaret, care se află la o distanță considerabilă de aici, așa că dată fiind această situație, noi nu vom putea să-i trimitem acolo pe toți cei care au de pus întrebări.

În al doilea rând, cred că sute de mii de oameni își vor pune întrebarea, din care motiv băiatul, prorocit de profeți, nu locuiește la Templu, care atunci ar fi singura casă care i se cuvine!

Si ce motiv putem noi atunci invoca în fața poporului, pentru faptul că el preferă Galileea și Nazaretul orașului lui DUMNEZEU? În curând poporul ar spune: Orașul și Templul s-au făcut vinovate de o mare vină: ea trebuie judecată și ispășită!

Deci, pe scurt, oricum am potrivi de atent lucrurile, problema va declanșa o mare agitație printre oameni, care ne-ar da foarte mult de lucru. De aceea, cred eu, că cel mai bun lucru este să nu pomenim deocamdată nimic oamenilor despre asta, și să lăsăm ca băiatul și timpul să rezolve lucrurile.

Orice s-ar mai întâmpla, noi suntem acum deja pregătiți, datorită discuțiilor din aceste trei zile, și ne vom mai pregăti și în continuare, mai bine și mai temeinic! - De altfel, văd că băiatul vrea și el să vorbească și să ne spună ce are de gând, iar voinței lui este greu să te opui!

***Cuvântarea severă a băiatului Iisus adresată slujitorilor
Templului,
pe care El îi consideră ipocriți și cei mai înverșunați adversari
ai săi.
Abuzurile existente în Templu.***

Eu am spus: Mă aflu aici, ca să vă dau o veste, și anume că am venit, ca să îndeplinesc opera Celui ce m-a trimis, pe care voi, după cum ați mărturisit, nu-L cunoașteți, dar pe care Eu îl cunosc, pentru că El sălășluiește în Mine în deplinătatea Lui!
Moise l-a cerut să-L vadă și l-a putut vedea doar din spate, dar pentru

asta a fost orb timp de trei zile, în schimb fața îi strălucea atât de tare, încât a trebuit s-o acopere când mergea printre oameni, iar după aceea ochii lui n-au mai putut niciodată suporta lumina soarelui.

Voi, însă, Mă puteți privi direct în față și nu vă orbește nici o lumină extraordinară! De ce? Pentru că, la Mine, corpul ascunde pe Cel care se află în Mine! Dar, făcând abstracție de asta, aici se află mai mult decât a fost acolo! Dar voi nu observați, pentru că privirea voastră se lovește de pânza întreită a lui Moise, care va continua să vă împiedice să vedeți, câtă vreme nu veți vrea să recunoașteți pe Cel care a venit la voi din ceruri.

Cu judecătorul ați vorbit destul de bine, pentru că el nu aude decât cuvintele ticluite frumos de voi, cu Mine însă, este ceva mai greu de discutat, pentru că eu percep și gândurile ascunse în inimile voastre, care sună cu totul altfel decât cele exprimate prin viu grai! De aceea vă găsesc absolut respingători, pentru că voi doar pe afară vă spălați, dar înăuntru, adică în sufletele voastre, rămâneți plini de murdărie! Atunci când judecătorul, care are inima absolut curată, v-a cerut, să atrageți atenția poporului asupra Mea pentru a-l bucura cu vestea, că speranța i-a fost împlinită, pentru ce oare căutați tot felul de pretexte, ca să demonstrați că acest lucru n-ar fi posibil?! Eu, însă, vă spun absolut deschis: voi -nu poporul - sunteți cei care nu doriți acest lucru, voi de fapt sunteți adversarii Mei cei mai înverșunati! Atâta doar că aceasta nu prea contează: pe de o parte pentru că vremea Mea încă nu a sosit, iar pe de altă parte pentru că Templul a fost prea pângărit de voi, ca să-Mi mai poată servi drept locuință! Adevărat este că prestigiul vostru nu trebuie să fie ridicat cu sprijinul Meu!

Faceți pe supărații, că Moise v-a interzis să faceți lui DUMNEZEU chip cioplit. Dar, acest lucru vă deranjează, de fapt, prea puțin, pentru că v-ați declarat voi singurii dumnezei în fața oamenilor, pe care îi învățați că DUMNEZEU nu mișcă nimic fără ajutorul vostru și nu aude decât ceea ce voi îi transmiteți, prin gura voastră. Răspundeți, tot Moise a stabilit toate acestea?

Da, da, voi trebuie în realitate să conduceți poporul pe căile ce duc spre cer - căci aceasta este voința lui DUMNEZEU, și de fapt asta au cerut și Moise cu fratele său Aaron; voi faceți, însă, exact contrariul, considerând poziția voastră, pe DUMNEZEU, poporul și Templul doar ca pe o vacă grasă, bună de muls, pe care doar voi ați avea dreptul - lăsat după cum credeți voi chiar de DUMNEZEU - de a o mulge!

Eu, însă, vă spun absolut deschis, că DUMNEZEU, pe care voi îl renețați cu fiecare suflare a voastră și la fiecare pas, nu v-a dat în realitate niciodată acest drept și n-a ascultat niciodată rugăciunile voastre mecanice, nu le ascultă nici acum și nici nu le va asculta vreodată!

Căci, dacă DUMNEZEU ar auzi pălăvrăgeala voastră neghioabă și cărâitul vostru de ciori, atunci ar trebui să am și Eu cunoștință despre ele! Căci, ceea ce știe Tatăl, trebuie să știe și Fiul, sau, ceea ce știe

inima Mea, trebuie să știe și mintea Mea! Dar în realitate nici inima și nici mintea n-au auzit vreodată ceva din rugăciunile voastre! Cu toate acestea voi spuneți: Dacă voi, oamenii, vă rugați la DUMNEZEU, atunci rugăciunea voastră nu vă este de nici un folos, dar dacă ne aduceți nouă ofertă și ne rugăm noi pentru voi, atunci rugăciunea-voastră vă va ajuta! Doar noi, preoții, putem să ne rugăm cu folos, poporul poate doar să aducă jertfe bogate, asta însemnând că, prin ele, se roagă și ei alături de voi!

În acest fel voi exploatați poporul de două ori, odată pentru că le luați zeciuială din toate roadele pământului și primul născut din toate animalele, iar pentru primul copil din familie le cereți o danie considerabilă: în al doilea rând pentru că îi păcăliți, cerându-le neîntrerupt tot felul de jertfe, pentru care le promiteți rugăciuni îndelungate, pe care, însă, nu le faceți niciodată!

Căci adeseori voi spuneți în sinea voastră: Că ne rugăm sau că nu ne rugăm, este tot una, fiindcă nu ajută la nimic. Ceea ce îl ajută este faptul că a adus această jertfă cu cea mai curată intenție! Procedând astfel, voi nu faceți nimic din ceea ce omul v-a cerut și pentru care ați fost plătiți!

Cu cine ar trebui să vă compar? - Sunteți tot timpul împotriva lui DUMNEZEU și vă asemănați cu lupii cei lacomi, care se îmbracă în blana oilor, pentru ca oile să nu fugă de ei, ca să poată apoi să le prindă fără osteneală și să le sfâșie cu dinții lor ascuțiți! Dar așa cum este munca voastră, tot așa în final va fi răsplata voastră în ceruri! Vă atrag deci atenția - și puteți fi siguri - că o să am grijă să-Mi țin făgăduiala!

***Replica mânioasă a Preotului Superior.
Proorocirea lui Ișus referitoare la chemarea păgânilor în sânul
lui DUMNEZEU,
în locul iudeilor, și la distrugerea Templului și a orașului
Ierusalim.
Adevărul despre moartea lui Zaharia.***

Auzind cuvântarea Mea, Preotul Superior s-a mâniat tare și a spus.: Băiete, cine ți-a dat ție dreptul să ne ameninți, pe noi și Templul?! Noi am alcătuit textele după care trebuie să acționăm?! Pe cât au fost de inteligente intervențiile tale de până acum, pe atât de proastă a fost aceasta din urmă! Oare tu nu știi, că nici un copac nu cade dintr-o singură lovitură, și că este o înfumurare să vrei să schimbi ceea ce nu poate fi schimbat? Transformă tu poporul, dacă ești în stare! Poporul iudeu este un copac bătrân, pe care nu poți să-l îndoii la fel de ușor ca pe o tufă bătrână!

Nu ne îndoim, că tu ai o chemare specială de la DUMNEZEU: dar asta nu înseamnă să distrugi instituții vechi, care se trag de pe vremea lui Moise - chiar dacă acum ele prezintă și lucruri adăugate pe parcurs,

care au fost impuse de împrejurări - nici să le calci în picioare, iar pe noi, administratorii lor, să ne compari cu niște lupi în blană de oi! Căci noi n-am sfâșiat pe nimeni; dar dacă noi am strunit pe cei care comit adulter, înseamnă că n-am făcut altceva decât ceea ce Moise ne-a poruncit. Poți spune atunci că am acționat incorect și împotriva Legilor lui DUMNEZEU?!

Așa că, atunci când vorbești cu noi, cântărește-ți mai bine cuvintele. Căci, dacă ceva ți se pare în neregulă cu noi sau în Templu, atunci spune acest lucru cu cuvinte cumiști, așa cum stă bine unui copil, iar noi vom vedea ce este de făcut! Dar, să știi, cu amenințări nu vei obține mare lucru de la noi!

Eu am spus: Cu felul vostru de a fi, nimeni nu a reușit să obțină ceva de la voi, nici cu vorbe bune, nici cu vorbe aspre. De aceea veți rămâne mai departe așa cum sunteți, până la sfârșitul lumii! De aceea trebuie să știți că vi se va lua starea de grație, care va fi dată păgânilor! (Aici Iisus NE REVELEAZĂ ÎN MOD INDUBITABIL CĂ STAREA DE GRAȚIE DUMNEZEIASCĂ VA FI DATĂ (ACUM EA DEJA ESTE DATĂ) POPORULUI ROMÂN - n.t)

Priviți dincolo de mare, la continentul care se cheamă Europa! El este locuit doar de păgâni, rareori găsești acum vreun evreu printre ei. Acolo să știți că va fi răsădită grația cerească a lui DUMNEZEU, care vă va fi luată vouă. (ÎNCĂ O DOVADĂ ÎN PLUS CĂ ȚARA ÎN CARE VA FI RĂSĂDITĂ GRAȚIA LUI DUMNEZEU ESTE ROMÂNIA -n.t.)

Iar peste un anumit număr de ani, cei care vor căuta Ierusalimul și Templul nu vor mai găsi nici măcar locul unde au fost și vor spune: Ei, ce ne pasă nouă de locul unde se afla Templul?! Să ne alegem noi acum locul cel mai bun și să înălțăm acolo Templul lui Solomon, și să-l construim așa cum a fost el odinioară! (ACESTE CUVINTE PROFETICE ALE LUI IISUS SE REFERĂ LA PLANURILE DIABOLICE DE DOMINAȚIE PLANETARĂ ALE FRANCMASONERIEI MONDIALE - n.t.)

Așa vor vorbi ei și așa vor face! Dar, de îndată ce vor începe să lucreze la el, din pământ va țâșni un foc puternic, care va distruge atât materialele, cât și constructorii.

După câteva asemenea încercări nereușite, vor năvăli seminții păgâne din răsărit și din apus, care vor pustii țara și în cele din urmă voi veți fi distruși de pe fața pământului, dar înainte de aceasta veți fi urmăriți de la un capăt al lumii la celălalt!

Așa se va întâmpla în final cu voi, pentru că v-ați depărtat de Legile Domnului DUMNEZEU, pe care le-ați înlocuit cu legile voastre lumești, hrăpărețe și v-ați îngrășat din câștigurile obținute prin impunerea lor. Citiți cu atenție cronică Templului și consemnările sale secrete, și veți descoperi în timpurile cele vechi ale profeților lucruri, de care oricărui om cu mintea întregă i se face părul măciucă!

Căci nu o dată au fost sacrificați toți preoții sau profeții care își puseseră serios în gând să elimine din casa lui DUMNEZEU toate obiceiurile omenești murdare, ca să instaleze din nou pe cele divine și

curate!

Cât timp s-a scurs, de când Preotul Superior Zaharia a fost sugrumat de mâinile voastre chiar aici în Templu, pe când aducea o jertfă curată lui DUMNEZEU?!

În momentul în care voi ați numit un alt Preot Superior în locul lui, poporul, care l-a iubit și l-a respectat foarte mult pe Zaharia v-a cerut să-i spuneți ce s-a întâmplat cu omul lui DUMNEZEU.

Atunci voi ați mințit cu nerușinare poporul, spunându-i cu o mimă plină de smerenie ipocrită, că, în timp ce Zaharia se ruga în Templu pentru întreg poporul său, i-a apărut dintr-o dată îngerul Domnului, care strălucea mai tare ca soarele amiezii.

Și îngerul ar fi vorbit omului care-l privea uimit: O, servitor credincios al Domnului! Tu ți-ai încheiat misiunea ta pe pământ și te-ai arătat vrednic în fața lui DUMNEZEU! De aceea vei părăsi acum acest pământ și, asemenea lui Enoh și lui Ilie, mă vei urma în ceruri, așa cum te afli, cu trupul și sufletul, în fața lui DUMNEZEU cel Atotputernic, unde vei fi răsplătit pentru toate faptele tale.

Atunci Zaharia ar fi privit cu ardoare spre cer și, în aceeași clipă, îngerul l-ar fi cuprins în brațele sale, ducându-l din Templu și de pe acest pământ.

Iar în locul inventat de voi ați pus o stelă albă cu inscripția:

Transfigurarea lui Zaharia, omul ales de DUMNEZEU! Și cu asta v-ați salvat obrazul în fața oamenilor și, odată cu ei, ați început să-l venerați în slujbele voastre pe acel om al Domnului, căruia în realitate i-ati fost cei mai aprigi dușmani, și pe care l-ați atacat ca niște tâlhari și l-ați sugrumat aici, între altarul pentru jertfe și sfânta sfintelor, în timp ce el era așezat în genunchi și se ruga!

Aceeași soartă asemănătoare cu aceea a lui Zaharia au avut-o și alți profeți și preoți adevărați ai lui Aaron! După care, pentru a fi în grația poporului, le-ați ridicat monumente și i-ați cinstit, până în ziua de astăzi!

Spuneți dacă nu este așa! - Tăceți și ați amuțit de teamă, pentru că am scos la iveală asemenea fapte! Ați considerat de multe ori că posturile pe care le dețineți vă tin departe de balanța judecății drepte; da, da, voi considerați că brațul dreptății nu vă poate atinge, pentru că, în afară de Mine, nu există nici un martor al faptelor voastre! Dar este bine să știți că Eu nu am nevoie de brațul acestei dreptăți lumești. Eu nu o să întind niciodată mâna asupra voastră să vă strunesc. Dar dacă veți persista să rămâneți mai departe în pervertirea voastră, atunci puteți fi siguri că veți păți ceea ce v-am anunțat eu mai înainte! Ei, Eu am vorbit, acum este rândul vostru!

Judecătorul avea o mimă supărată și Mi-a spus: Dacă dorești, deschid imediat un proces acestor larve ce se intitulează slujitorii Domnului!

Căci mie îmi e suficientă mărturisirea ta!

Eu am zis: S-o lăsăm baltă! Eu am suficientă putere și aș fi putut să-i distrug cât ai clipi. Dar atât tu, cât și poporul și, cu atât mai puțin Eu,

nu avem nimic de câștigat de aici. Este suficient dacă am reușit să fac puțină lumină în întunericul din capul lor, pentru că în cazul lor o lumină prea puternică i-ar putea zăpăci de tot și odată cu ei, s-ar zăpăci întreg poporul evreu. Lucrurile se vor limpezi treptat acum, dacă tu vei veghea, ca aceste păcate groaznice să nu se mai repete. - iar aceștia de aici vor pieri singuri, încurcați în propriile ițe!

Există totdeauna o măsură dreaptă (RĂSPLATĂ) pentru toate faptele omului pe acest pământ, atât pentru cele bune, cât și pentru cele rele; la fel stau lucrurile și în ceea ce privește un popor sau o instituție. Dacă faptele respective sunt preponderent bune și pline de dragoste, atunci poporul și țara respectivă primesc fără îndoială binecuvântarea lui DUMNEZEU; dacă, însă, un popor se face vinovat de fapte rele, el va fi supus unei judecăți severe; iar țara sa va fi schimbată într-un pustiu, așa cum se va întâmpla în cele din urmă și cu această țară, nu peste multă vreme!

Cine poate și vrea să priceapă, s-o facă! Se apropie momentul când o să dăm la iveală duhul cel rău, care vă îndrumă și atunci o să dați socoteală pentru faptele voastre! Iar școala la care Eu am dobândit ceea ce știu va fi școala la care vor merge mulți ucenici ai mei plini de dragoste, care vor ști astfel ceea ce Eu știu și vor face la rândul lor ceea ce și Eu fac! Dar să știți că acest timp încă nu a sosit complet. Când va sosi pe deplin, o să vă dați singuri seama și vă veți putea orienta în funcție de împrejurări.

Eu am terminat de vorbit! Cine mai are ceva de spus, să spună! Căci nu voi mai rămâne aici printre voi decât puțină vreme, pentru că cei care m-au pierdut vor ajunge în curând la Ierusalim și Mă vor găsi aici! (N.t. Pierdut de părinții săi, Maria și Iosif, la praznicul Paștelor din Ierusalim. Iisus a fost apoi găsit după trei zile la Templu.)

Joram îl recunoaște pe copilul Iisus drept Mesia și îi cere un sfat și explicarea cât mai clară a versetelor 52, 14 și 53, 3 din Isaia.

Răspunsul amănunțit care a fost oferit de Iisus.

Joram a spus: Dragul meu, ne pare sincer rău dacă te-am ofensat cumva, și că vrei să ne părăsești atât de repede! Ascultă-mă, copil drag și divin! Căci vreau să-ți spun câteva cuvinte, pe care sper să nu mi le iei în nume de rău, apoi aș dori să-ți cer un sfat și sper să te ostenești să-mi răspunzi.

Eu i-am spus: Vorbește, căci, deși cunosc ceea ce vrei să-Mi spui, cât și sfatul de care ai nevoie: totuși trebuie să vorbești cu voce tare, ca să audă cei de față, care au mai multă nevoie decât noi să afle și ei ceea ce vrei să spui.

La aceste cuvinte Joram a venit mai aproape de Mine spunând:

Nu mai am nici o îndoială că tu esti, incontestabil, cel Făgăduit, pe care îl așteaptă toți iudeii și, odată cu ei, și alte popoare, iar ceea ce mi-a

deschis ochii a fost în primul rând faptul că tu cunoști atât de bine rânduiala cea mai secretă a Templului din cele mai vechi timpuri! Căci și eu știu că situația se prezintă precum ai spus, și, din păcate, ea este așa de multă vreme, acesta fiind și motivul pentru care, o țară atât de importantă ca Samaria s-a separat complet de noi și nici cu Galileea nu stăm mai bine. De spirit nici cu mai poate fi vorba la noi. Puținul prestigiu pe care îl mai are Templul, îl menținem doar prin impunerea unei anumite politici.

Eu am fost obligat să particip la ritualul negru al masonilor lui Solomon și chiar când am sesizat răul, nu am putut întreprinde nimic, pentru că eram unul singur, iar la noi orice decizie se ia în marele consiliu, unde totul se hotărăște prin majoritate de voturi. În situații ca acelea, pe care tu le-ai descoperit, eu am votat întotdeauna împotriva, dar votul meu n-a servit la nimic.

Eu îmi dau seama destul de limpede, că procedând în acest fel Templul nu se mai poate menține mult timp, totuși eu consider că este păcat, că această instituție veche și respectabilă se îndreaptă spre pieire, lucru ce ne apare și mai clar, dacă observăm cum în imediata noastră apropiere esenienii și caduceii încep să se facă tot mai remarcăți. Aflându-ne în această situație am avea foarte multă nevoie de un sfat, anume ce s-ar mai putea face, pentru a menține Templul pentru secolele următoare! Si cred, copil divin, că doar în Tine se găsește cea înțelepciune care ar putea să ne furnizeze sfatul de care avem atâta nevoie.

Și acum, în încheiere, vreau să mai adaug încă ceva deosebit de curios despre Mesia care apare la profetul Isaia, pentru că tu trebuie să fii cel Făgăduit, lucru de care eu, după cum am mai spus, nu mă mai îndoiesc!

Iată, aici, capitolul 53 - în care se arată că Mesia și cu DUMNEZEU sunt una și aceeași ființă! Aici se vorbește despre chipul său omenesc, și despre faptul că mulți se vor mânia pe el, pentru că înfățișarea lui va fi mai urâtă decât a celorlalți oameni și că chipul lui va fi atât de altfel decât al celorlalți (Isaia 52, 14).

Iar mai departe se spune din nou: Disprețuit va fi el și va fi considerat cel din urmă dintre oameni, fiind chiar chinuit de dureri și de boli. Și el va fi atât de disprețuit, încât ei își vor acoperi fața înaintea lui și de aceea îl vor desconsidera! (Isaia 53, 3).

De aceea, când privesc înfățișarea ta atât de sănătoasă, care în plus, are și mult farmec, și când văd cât ești de apreciat, mă gândesc cât de puțin se potrivesc toate acestea cu vorbele profetului! Sau, nu reușesc eu să înțeleg ce anume a vrut profetul să spună prin cuvintele sale? Eu am spus: Da, tocmai aceasta este dovada de netăgăduit, că Eu sunt cel Făgăduit! Căci cu Mine se vor întâmpla toate acestea, exact așa cum se spune acolo. Iar în ceea ce privește chipul Meu, nu la el se referă acolo profetul, ci el se exprimă într-un mod figurat în ceea ce privește modul de gândire și genul de credință deformată a oamenilor

din ziua de azi, care vor trata modul Meu de a gândi și credința Mea ca pe ceva respingător, plin de boli și suferință.

De aceea, Eu voi fi foarte disprețuit atât de persoanele de vază, cât și de bogătașii acestei lumi, și oamenii vor fugi din fața Mea ca de un hoit pentru că așa a fost lăsat de sus, Mă vor urmări ca pe un răufăcător, așa cum încercați și voi să faceți. Căci, dacă nu M-aș afla înaintea voastră sub protecție romană, și aș fi venit dar ca un copil oarecare, și dacă timpul, care Mi-a fost acordat rămânerii Mele pe pământ, ar fi expirat, atunci n-aș mai scăpa acum viu din mâinile voastre.

Căci voi veți rămâne mai departe așa, cum vă prezentați acum, până vă va ajunge judecata cea mare, despre care a prorocit profetul Daniel când se afla în locul sfânt!

Dar să știți că ar putea fi și altfel, dacă ați recunoaște sincer rătăcirea voastră, și căindu-vă v-ați întoarce cu adevărat către DUMNEZEU! Dar să știți că va fi destul de greu cu voi, de aceea, sfatul pe care Mi-l cereți și pe care chiar vi l-am dat va rămâne fără rezultat! Căci voi țineți prea mult la poziția voastră în societate și la bogățiile voastre lumești, care în final vă vor târî în fața judecății lui DUMNEZEU!

Nu Eu vă voi pedepsi pentru faptele voastre deși aș putea oricând s-o fac, cu puterea pe care o am, ci voi singuri vă veți îndrepta spre pieire, cu felul vostru păcătos de a trăi!

Iar tu ești de părere, că ar trebui să vă dau acum doar un mic indiciu - ca apoi voi să vă sfătuiți, cum ați putea să aduceți toate acestea la cunoștința poporului cât mai pe neobservat! Da, desigur, veți ține sfat, cu care ocazie vă veți aminti de banii voștri și de prestigiul vostru și veți sfârși prin a spune: Rămânem ceea ce suntem și să mai așteptăm să vedem dacă va sosi acea judecată peste noi: căci o asemenea instituție, așa de veche și de solidă n-o să se lase măturată de un puștan din Galileea! - și atunci sfatul Meu va fi respins cu majoritate de voturi, iar voi veți rămâne mai departe precum sunteți, poate chiar mai rău!

Aruncați banii vostri cei mulți și arginții vostri, aruncați pietrele voastre prețioase și costisitoare și grămezile de perle. Împărțiți neîntârziat cu săracii ceea ce aveți, iar o bună parte dați-o împăratului, singurul care are dreptul de a strânge bogățiile pământului, pe care el este dator să le folosească în vremurile de restriște. Trăiți doar din ceea ce v-a lăsat Moise, căiți-vă pentru fărădelegile voastre și ispășiți-vă păcatele secrete care au fost făcute față de poporul vostru și fiți cinstiți, drepti și sinceri în tot ceea ce faceți și spuneți, perseverați în toate acestea și nu mai fiți închistați față de oamenii care sunt pătrunși de Spiritul lui DUMNEZEU: procedând astfel judecata cea mare se va opri pentru voi pe drum, iar Templul va dăinui până la sfârșitul lumii!

Căci trebuie să știți că totdeauna DUMNEZEU nu vrea ca fiii săi să devină niște mașini ale puterii sale, ci să fie copiii săi liberi, independenți și cu voință! El nu are nevoie în veci de jertfele și de rugăciunile voastre, căci înainte de toate El (DUMNEZEU) vrea să-L

recunoașteți plini de dragoste cu inimile voastre, să-L iubiți mai presus de orice, iar pe aproapele vostru să-l iubiți ca pe voi înșivă. Purtați-vă totdeauna cu ceilalți așa cum v-ar place ca ei să se poarte ei cu voi, și acționând mereu astfel veți căpăta din nou grația lui DUMNEZEU, și atunci DUMNEZEU vă va iubi ca pe copilul lui preferat, și vă va apăra întocmai așa cum îi apăra o leoaică pe puii ei și se va îngriji de voi, întocmai așa cum se îngrijește o cloșcă de puii ei! Puteți voi face toate acestea? - O, da, bineînțeles că ați putea face toate acestea dacă ați avea voința necesară, dar nu trebuie să pierdeți din vedere că tocmai aceasta vă lipsește, și v-a lipsit întotdeauna, așa că, iată, am vorbit și Eu, ca și ceilalți profeți și proroci dinaintea mea, pentru urechi care n-aud!

***Dovada lui Iisus că Templul și țara întreagă nu se mai pot
purifica și salva.
Noul chivot al legii și apa blestemată.***

Joram a spus: Eu aș considera că nu mai este nimic de făcut! Căci cu timpul omul devine mai înțelept, și Solomon are dreptate când susține, că totul pe lumea asta este deșertăciune, așa că și cele revelate de tine se pot dovedi în final deșarte chiar și atunci când noi vom urma întrutotul sfatul tău atât de înțelept! Privește, acum suntem deja mai mulți de aceeași părere cu tine! E drept că suntem încă puțini în comparație cu numărul total al celor ce se află în Templu, dar suntem dintre cei mai însemnați și vom avea un cuvânt de spus! - Nu crezi? Eu am spus: S-a mai întâmplat și altă dată acest lucru, ba, uneori erați chiar mai mulți și totuși, nu grupul celor buni s-a impus, ci grămada cea mare, care a știut întotdeauna să facă și gălăgia cea mai mare! Dar îți spun ție și celor care gândesc ca tine și acționează în consecință, că oricât ar fi de mulți cei răi, DUMNEZEU îl vede doar pe cel bun și drept. Voi ați pus să vă facă un nou chivot și v-ați procurat un vas nou pentru păstrarea apei blestemate, la care nu v-a îndrumat nici un profet, și care este cea mai rea invenție a epocii mai recente! Adevărat, vă spun, să știți că nu au fost câtuși de puțin necesare atât chivotul cât și vasul! De ce nu v-ați înnoit mai degrabă inimile voastre prin căința în fața lui DUMNEZEU și nu v-ați transformat simțirea voastră în dragoste adevărată și îndurare? Adevărat vă grăiesc vouă: vechiul chivot al legii, care este plin de Spiritul lui DUMNEZEU, se află în fața voastră, prin persoana Mea și vă spune verde în față, că în chivotul legii voastre nu se găsește nici măcar o fărâmbă din Spiritul lui DUMNEZEU, în schimb el este plin cu spiritul răului, clocit de voi, iar apa blestemată este formată din lacrimi fără rost care apar după pierderi lumești, când voi v-ați pus nădejdea în câștiguri mari, iar cei care v-au trădat în fața romanilor și pe care ați reușit să-i prindeți în ghearele voastre, au murit într-un mod jalnic de apa blestemată!

Dar să știți că de acum încolo apa blestemată, chiar de mii de ori, nu vă va mai sluji la nimic! Cândva, exista obiceiul, ca cei care erau bănuți că au trădat secretele Templului, care erau legate de cultul divin, în fața dușmanilor lui DUMNEZEU - ca de exemplu filistinii sau alți păgânii răi și dușmănoși - să fie puși să bea din apa Mării Moarte, iar dacă apa nu le făcea rău, trebuiau să fie considerați nevinovați, iar dacă după aceea aveau dureri de burtă, erau considerați vinovați și abandonați să moară de urmările și efectul apei moarte. Dar, de câțeva vreme această datină s-a schimbat în cu totul altceva! Câte mii de oameni au murit de pe urma noii voastre ape otrăvite, fără să fi trădat cel mai mic secret al Templului în fața vreunui păgân dușman! De ce nu beți voi înșivă din apa moartă, pentru că tocmai voi sunteți cei care, pe ascuns, dați posibilitate păgânilor să vă cunoască tainele cele mai sfinte și mai înalte ca să obțineți în schimb cât mai mult aur?!

Asta se întâmplă la Templu și mai sunt de asemeni multe alte asemenea lucruri, încât casa care ar fi trebuit să fie un lăcaș sfânt, a ajuns acum un adevărat cuib de tâlhari. Nu există nici o oroare, care să nu se fi întâmplat și la Templu! Credeți voi că un asemenea loc mai este suficient de bun, ca să servească drept lăcaș Domnului DUMNEZEU?! Adevărat este că niciodată cu paloșul mânjit de sângele fratelui tău nu trebuie să pornești la luptă, căci atunci de el atârnă un blestem și nu vei putea câștiga nici o bătălie!

Așa că, înainte de toate, inimile voastre trebuie să le purificați, dacă doriți cu ardoare acest lucru, însă aceste ziduri niciodată! Voi înșivă aveți o lege, în conformitate cu care o țară întreagă, un ogor, un animal domestic sau un om se pot macula pentru totdeauna printr-o faptă reprobabilă contra Spiritului lui DUMNEZEU, atunci cum credeți voi că ar putea fi altfel cu acest Templu, în care de mai multe ori s-au comis orori dintre cele mai mari și strigătoare la cer?!

Eu însă vă spun acum: Nu numai acest Templu, ci întreaga țară au fost maculate peste măsură și ireversibil, de aceea, în viitorul cel mai apropiat veți fi călcați în picioare de păgâni, iar aici vor hălădui tâlharii și animalele de pradă.

Iată că v-am dezvăluit fără menajamente părerea Mea, iar acum puteți face ce doriți. Căci vă voi părăsi în curând, iar ceea ce am spus, v-am spus doar vouă și nimănui altcuiva și, deși am știut dintotdeauna cum stau lucrurile cu voi, nu voi dezvălui aceste lucruri și altora, deoarece ar fi lipsit de sens! Voi ați mai putea, dacă ați vrea, cu adevărat, să modificați această stare de lucruri, căci dacă nu o veți face, aceste ziduri nu vă vor mai servi la nimic! - Ați înțeles?!

Întrebarea zeflemitoare a Preotului Superior.

Replica înțeleaptă a lui Iisus.

Rugămintea lui Barnabe de a i se explica din Isaia versetele 54, 49, și îndeplinirea ei de către Domnul Iisus.

Preotul Superior a spus iar: Răspunde-mi tu., băiat semizeu și semiom din Galileea, unde ai de gând să pleci, atunci când ne spui că nu te vom mai putea vedea multă vreme? - Căci îmi închipui, că atâta vreme cât ești un nazaritean, anume fiul cunoscutului tâmplar Iosif și al soției lui Maria, iar eu sau altcineva dintre noi vom veni sigur de câteva ori pe an în acea localitate din Galileea, nu va fi cine știe ce problemă să dăm de tine, de vreme ce tu ești acolo o personalitate atât de cunoscută, ca să nu mai discutăm câte ceva despre reorganizarea Templului?! - Care-i părerea ta, tu tânăr profet din Galileea?

Eu am spus: Dacă în cuvintele tale zeflemitoare aș fi găsit și ceva din inima ta, ți-aș fi dat un răspuns; dar așa, eu consider că nu meriți altceva decât ceea ce ai obținut deja!

Tu poți să vii, o dată sau chiar de mii de ori la Nazaret, dar cu toate acestea nu Mă vei mai putea vedea vreodată, și cu atât mai puțin nu vei mai putea vorbi cu Mine. Căci atunci când tu vei veni, Eu voi ști cu mult înainte, și astfel nici tu și nici vreunul dintre slujitorii Templului tău, nu veți putea afla unde voi pleca!

Trebuie să știi, că este foarte greu să cauți și să găsești pe cineva care este atotștiutor! Când va veni timpul care este îngăduit de Spiritul care se află în Mine, abia atunci Mă veți regăsi! Sau, dacă Îmi urmați cu toții sfatul, atunci nu mă voi mai lăsa multă vreme așteptat și voi veni Eu însumi la voi, altfel, doar atunci când V-am spus!

După această explicație a mea, Preotul Superior n-a mai spus nimic, căci, în sinea lui, se mâniase foarte tare că Eu nu-l tratam cu considerația ce se cuvenea față de un înalt slujitor al Templului.

Ceilalți, însă, asistau la această discuție cu oarecare satisfacție, pentru că el se dovedise a fi un mare tiran al Templului.

După aceasta, Barnabe a venit din nou la Mine și Mi-a spus: Spune-mi, copil înțelept! Cum înțelegi tu următoarele texte din capitolul 52 din Isaia? Ele au unele cuvinte de consolare pentru Sion și sună astfel: Nu te înfricoșa, că vei ajunge de ocară: nu te teme, că tu nu vei mai avea de ce să te rușinezi, căci tu vei uita rușinea tinereții tale, iar de ocară văduviei tale nu-ți vei mai aminti! Căci bărbatul tău este Făcătorul tău și numele lui este Domnul Savaot; și izbăvitorul tău este sfântul din Israel, care se cheamă DUMNEZEU a tot pământul. Căci DUMNEZEU te-a lăsat în suferință, părăsită și cu inima întristată de durere, ca pe o tânără nevastă alungată de acasă, spune Domnul.

O clipă te-am părăsit, dar cu mare îndurare te iau la mine.

Într-o izbucnire de mânie, mi-am întors pentru o clipă fața de la tine: dar în îndurarea mea cea veșnică mă voi milostivi de tine, zice Domnul, izbăvitorul tău.

Și va fi ca în vremea lui Noe, când m-am jurat că apele potopului nu vor mai inunda pământul. Tot așa mă jur acum să nu mă mai mâni împotriva ta, și nici să te mai cert.

Vezi, în ciuda tuturor amenințărilor tale privind Ierusalimul și Templul, aceste versete foarte importante din Isaia, îmi sună foarte favorabil și

promițător. Dacă poți să arăți, că aceste versete se referă la tine atunci te vom crede, că ești într-adevăr acel făgăduit Mesia, și atunci Templul va fi în întregime demolat și vom construi unul nou pe muntele curat al Libanului, pentru a dăinui în vecii vecilor!

Eu am spus: A fost posibil să vă fac să înțelegeți ceea ce se află deja scris de Mine; în schimb, în ceea ce privește persoana Mea și acțiunile Mele de acum încolo, va fi foarte greu, sau mai bine-zis imposibil, să vă fac să înțelegeți!

Căci acea fecioară, care nu trebuie să se înfricoșeze că va ajunge de ocară, nici să se teamă că va fi batjocorită, și care trebuie să nu se mai gândească la rușinea tinereții și să uite ocară văduviei, nu simbolizează nici Ierusalimul, nici Templul, căci, este perfect adevărat că metaforele folosite, atât fecioara și, cu atât mai puțin văduva, nu li se potrivesc câtuși de puțin!

Fecioara despre care este vorbim acolo se va naște abia prin Mine; este noua Mea învățătură, adusă din ceruri pentru oameni, care este numită "fecioara", pentru că ea nu a fost maculată de preoții avari și depravați, în scopurile lor lumesti.

Aceasta nouă învățătură a Mea va fi numită - pentru o scurtă vreme - și văduvă, deoarece Eu îi voi fi răpit de mânia voastră și de răzburarea voastră, dar numai cu consimțământul celui care se află în Mine, nicăieri în afara Mea. Acestei fecioare și văduve îi voi fi soț chiar Eu, căci ea există prin Mine. Însă cine este acel bărbat, care a făcut-o fecioară și văduvă, veți afla citind profetul, ca și promisiunile care i s-au făcut: căci Eu sunt acela, iar promisiunile o privesc doar pe misterioasa fecioară.

Mult mai târziu vor veni și vremurile, de care vorbește Daniel, când se va abuza de această învățătură atât de curată; dar nu de fecioara însăși, ci de copiii copiilor fecioarei prea-curate și văduvei mioape.

Firește, aceștia nu vor face parte din făgăduințele Mele, ci numai acea fecioară izvorâtă din gura Mea, ca și copiii ei cei mulți și curați!

Prin urmare, întâmplarea de acum va lua sfârșit și ecourile ei se vor stinge treptat și nu va fi altfel! Eu nu voi mai fi niciodată în mijlocul vostru sau în Templul vostru. Eu am venit la voi, ca să vă salvez: voi însă, nu M-ați recunoscut și nu M-ați primit la voi. De-acum înainte n-am să vă recunosc nici Eu pe voi și n-o să vă primesc la Mine! - M-ați înțeles?

Barnabe a spus: Adevărat este că multă răbdare trebuie să aibă cineva, ca să te asculte în liniște, căci devii tot mai insistent și mai grosolan! Dar fie ce-o fi, nu mai avem de așteptat prea mult! Apariția ta printre noi este asemenea unui fulger care în momentul apariției sale produce o lumină puternică, iar tunetul care-l însoțește face pământul să se cutremure, dar totul se încheie pe loc, iar după el se face și mai întuneric decât înainte!

Vezi, tu ești, în felul tău desigur, un fenomen care caută pe ceva pe măsura lui, așa că întâlnirea cu tine ne-a făcut plăcere, cu toată

încăpățânarea de care ai dat dovadă! Talentele pe care ni le-ai dovedit aici, ar fi foarte utile, dar ar trebui să primești o educație mai deosebită și mai liberă și să însoțești puterea ta, cu adevărat formidabilă și nemaîntâlnită și de ceva umanism, procedând astfel vei putea mai târziu să ajungi un om, cum n-a mai fost altul pe lume! Dar cu rigiditatea de care dai dovadă este greu să-ți faci prieteni printre oamenii acestei lumi. Dacă puterea ta naturală și ciudată va crește, încât să nu te temi de nici un dușman, vei fi probabil temut de toți, dar nimeni nu te va iubi sau stima. Mie îmi place mai mult ca oamenii să mă iubească, decât să se teama de mine! - Ce părere ai tu sau altcineva?

Eu am spus: Da, tu ai avea dreptate, dacă toți oamenii ar fi curați și buni. Dar, pentru că pe pământ există oameni atât de diferiți, unii buni, alții răi, unii invidioși și alții dușmănoși, ar fi foarte greu pentru cineva care este drept și corect să se comporte în așa fel, încât să fie iubit de toți! Ar trebui să fii rău cu cel rău și bun cu cel bun, dar acest lucru este la fel de imposibil de realizat, precum găsirea unei lumânări care să împrăștie pe același petec de loc cea mai puternică lumină și cel mai adânc întuneric!

Eu însă vă spun: Prietenii cei adevărați ai adevărului veșnic care există în DUMNEZEU, aceia Mă vor iubi, și încă mai presus de orice, însă oamenii care calcă în picioare Legile și adevărurile dumnezeiești și trăiesc ca și cum n-ar exista nici un DUMNEZEU, aceia o să se teamă de Mine! Căci asemenea oameni și indivizi, care-l contestă pe DUMNEZEU, vor face cunoștință cu Mine și vor vedea că eu nu înțeleg de glumă, iar în final fiecare va primi EXACT ceea ce merită: căci Eu singur am puteri depline în acest sens.

Barnabe a spus zâmbind: Băiete, ce tot vorbești tu acolo de veșnicie când nu ai decât doisprezece ani?! Unde te va duce încăpățânarea ta de a te crede Mesia?! Rămâi la ceea ce este firesc și te vom asculta cu plăcere!

Eu am spus: Pleacă, acum te întorci și tu împotriva Mea! Crezi cumva că Eu mă refer la acest trup care există abia de doisprezece ani?! Oare nu v-am explicat îndeajuns ieri despre eternitatea acelu Spirit care se află și acționează în Mine! Atunci cum îmi reproșezi zelul Meu de a fi Mesia?! Încearcă să înțelegi ceva, și după aceea vezi dacă poți vorbi cu Mine despre lucruri care îți sunt mai îndepărtate și mai necunoscute decât cel mai îndepărtat pol al pământului!

Întrebarea lui Nicodim despre polii pământului.

Răspunsul lui Iisus.

Legământul de prietenie dintre Nicodim și copilul Iisus.

Atunci s-a ridicat un alt bătrân și a spus: Ei, ce poți tu să știi despre polul cel mai îndepărtat al pământului?! Vino și spune-mi ceva despre poli, căci am auzit odată câte ceva de la un grec foarte umblat.

Eu am spus: Eu știu o mulțime de lucruri, nu numai despre polul cel mai îndepărtat al pământului, ci despre toți polii tuturor cerurilor lui DUMNEZEU! Dar ca să-ți faci o imagine clară ar trebui să-ți găsești un profesor pentru mii de ani! Deci așa ceva nu este posibil; de aceea îți voi spune cu totul altceva:

Cei care vor urma cândva învățătura mea vor primi de la Mine Spiritul Meu, care va face din ei adevărați copii ai lui DUMNEZEU și-i va îndruma în adevăr și înțelepciune, ca nimic din ceea ce, în mod natural și Spiritual, ține de veșnicie să nu le rămână străin!

Dacă dorești să devii un apostol al învățăturii Mele, atunci și tu te vei putea bucura de binefacerile Spiritului lui DUMNEZEU și vei cunoaște astfel polii pământului mai bine decât i-ai cunoscut până acum.

Cel care pusese întrebarea a făcut ochii mari auzind răspunsul Meu, pe care și l-a notat bine în minte, căci, deși nu era foarte în vârstă, era totuși unul dintre cei mai înțelepți bătrâni ai Templului. Căci titlul de bătrân îl primea adesea chiar și un om foarte tânăr, dacă avea destulă avere, respectiv aur, și destulă minte! Iar omul Meu le avea pe amândouă din belșug. Numele lui era Nicodim, care, mai târziu, a și devenit, în secret, discipolul Meu, după cum se știe deja.

Acest bătrân își notase în inima sa, în ascuns, toate cuvântările Mele, pe care mai întâi le ascultase cu multă atenție. El s-a ridicat atunci de pe scaunul său, a venit la Mine și Mi-a strâns mâinile cu prietenie, spunându-mi într-un mod confidențial: Copil drag și minunat! Când vei mai veni din nou la Ierusalim, să mă vizitezi, căci sunt sigur că amândoi ne vom înțelege de minune! Iar dacă părinții tăi au nevoie de ceva, să mi se adreseze doar mie! Numele meu este Nicodim.

Atunci Eu i-am strâns mâna la fel de călduros și i-am spus: Dacă vii vreodată la Nazaret, vei fi singurul din colegiul vostru care Mă va găsi. Iar dacă ai vreodată vreo problemă, vino la noi, iar Eu te voi ajuta oricând vei avea nevoie! Astfel, să știi că prețuiesc buna ta intenție. Dar pentru că ești totodată și un șef de seamă al cetățenilor din Ierusalim, ai grijă ca Preotul Superior, care n-a vrut să-Mi arate cinstea cuvenită, să nu întreprindă tot felul de nelegiuri în Templu sau în afara lui, căci altfel Mă voi vedea silit să trimit paloșul dreptății peste acest oraș, chiar înainte de vreme.

Amintește-ți de Mine! Numele Meu este Iisus Emanuel, iar Spiritul Meu se cheamă DUMNEZEU Savaot! Acum știi cum stai! Încrede-te și bazează-te pe Mine și nu vei mai vedea niciodată Moartea!

Când Nicodim a înțeles ceea ce-i transmiteam, s-a bucurat foarte tare în sufletul lui, dar în așa fel, ca cei din jurul lui să nu observe nimic.

***Cuvântul de încheiere al judecătorului roman.
Întrebarea lui privind locul unde se află părinții lui Iisus și
răspunsul acestuia.***

Judecătorul roman s-a frecat pe frunte și apoi a vorbit ridicând vocea: Ascultați-mă încă o dată cu toții! - În aceste trei zile am urmărit cu multă atenție pe acest băiat și după tot ce am auzit și văzut, cred că este deosebit de clar faptul că el este o ființă cu totul deosebită față de noi, bieți muritori de pe acest pământ!

După nașterea Sa produsă pe acest pământ, el aparține neamului evreilor și, deci, se află parțial sub jurisdicția Templului, parțial sub jurisdicția noastră, asemenea oricărui evreu. Dar am putut să-mi dau seama, că, de fapt, Spiritul acestui copil se află la baza tuturor legilor, atât a legilor statului și a altor forme obștești de organizare, cât și la baza tuturor Legilor lui DUMNEZEU după care se orientează întreaga materie și sunt conduse toate spiritele din natură, Legi care nouă nu ni se vor revela niciodată! El este în același timp un judecător extrem de înțelept și de drept, iar în ființa sa nu există nici cel mai mic atom de răutate! Ce să-i mai facem noi cu legile noastre, când în realitate el este stăpân peste toate legile?!

De aceea, eu îl declar ca fiind liber și mai presus de toate legile noastre romane, ca și față de legile Templului vostru și declar aici cu convingere că acest Templu nu este demn să primească între zidurile lui o personalitate așa de sfântă și, de câte ori va dori să viziteze acest Ierusalim viciat, el va fi primit cu cea mai mare căldură și cu toată cinstirea pe care muritorii o pot aduce unui nemuritor și DUMNEZEU atotputernic, în palatul meu oficial, care este mai puțin profanat. Iar dacă vei vrea vreodată să vii la mine, eu voi striga să audă toți: Ascultați, popoare, casei mele și stăpânitorului roman i s-a adus cea mai mare binecuvântare!

El vă va retrace binecuvântarea pe care ne-o va da nouă, păgânilor, iar noi vă vom călca în picioare și vă vom strivi și vom presăra cenușă și praf peste acest lăcaș unde v-ați lăsat slăviți ca zei, fiind adorați și preaslăviți de un popor pe care l-ați prostit!

Eu, am vorbit, acum dintr-o adâncă convingere și sunt de părere să ridicăm această ședință, pentru că, ați dovedit, că este foarte greu să vă schimbe cineva părerea! De ce să mai risipim cuvinte atât de sfinte pentru niște urechi surde și pentru inimi mai tari ca pietrele?!

Eu am spus: Să mai rămânem încă vreo câteva clipe, până ce vin aici cei care Mă caută de trei zile! Ei vor afla la hanul Nazaret, care aparține de Templu, unde Mă găsesc și vor veni să Mă caute aici. Cu ei voi pleca înapoi la Nazaret. Căci cu trupul Eu trebuie să rămân la cei pe care Eu însumi Mi i-am ales și care îmi sunt credincioși!

Judecătorul a spus: Dar cum s-a întâmplat că părinții tăi naturali te-au pierdut? Căci, după părerea mea, ei ar fi trebuit să te însoțească încă și acum îmi amintesc, că la intrarea în marea sală comună de examen a Templului te aflai între un bătrân cu o ținută demnă și o femeie foarte tânără, cu înfățișarea pioasă! Probabil că după ce au achitat mica taxă ei au plecat din Templu împreună cu ceilalți, după care nu i-am mai văzut; dar ei trebuie să fi știut că tu nu poți fi în altă

parte decât aici?!

Eu am spus: Dragă prietene, este foarte simplu: Eu am vrut să fie astfel, pentru că se află în voința Mea și ordinea Mea veșnică! Căci așa cum ți-am spus: această scenă a fost prevăzută în Mine din veci. De aceea ea s-a putut desfășura într-un mod absolut natural!

Părinții mei naturali M-au așteptat, ca și ceilalți, la hanul de care am mai vorbit, știind că n-avem cum să ne pierdem. Dar pentru că tatăl Meu adoptiv Iosif avea de luat de la un fierar din Damasc o serie de unelte, iar mama Mea naturală a trebuit să-l însoțescă și, bănuind că s-ar putea să mai întârzie, au rugat mai multe rude și nazariteni cunoscuți ca, în cazul când el și Maria se întorc prea târziu, să mă ia cu ei până la prima stație, ca ei să nu mai fie nevoiți să vină până la Ierusalim, care nu se afla în drumul lor.

Așa a fost aranjat și așa s-a făcut. Părinții mei au întârziat cam mult și când au ajuns la stația respectivă au întâlnit o mulțime de nazariteni cunoscuți sau rude, dar Eu nu eram cu ei. Atunci și-au închipuit că am plecat mai devreme cu alți însoțitori până la hanul următor - ceea ce nu i-a îngrijorat deloc, așa că au pornit liniștiți la drum și au ajuns la hanul cu pricina abia după miezul nopții. Dar Eu nu eram nici acolo! Dis-de-dimineată ei s-au sculat și au pornit-o din nou la drum, la un han situat la o distanță considerabilă; dar și acolo au constatat că nu era nici urmă de Mine! Atunci au hotărât să se întoarcă aici și acum au sosit deja la hanul nostru, unde s-au interesat și au aflat de Mine, așa că în curând vor apare aici să mă dojenească!

Judecătorul roman a spus: Nici pomeneală de dojană, eu am să mă opun categoric!

Eu am spus: Ei, lasă, vei vedea că totul o să se întâmple exact așa cum a prezis profetul, Eu le voi spune atunci părerea Mea, care va fi benefică pentru ei, ca oameni!

Preotul Superior a vrut atunci să mai spună câteva cuvinte, dar judecătorul roman și Simon al nostru n-au mai admis și au declarat încă o dată ședința închisă.

***Întâlnirea lui Iisus cu Iosif și Maria la Templu.
Întrebarea părinților și răspunsul Fiului,
Discuția amicală dintre judecătorul roman, Nicodim și părinții
lui Iisus.
Palatul judecătorului roman.
Întoarcerea la Nazaret.***

În acel moment părinții Mei au intrat în sala de discuții fiind conduși de un servitor de la Templu și s-au minunat găsindu-Mă în mijlocul unei societăți atât de distinse și de înțelepte.

Judecătorul i-a întrebat imediat dacă Eu sunt fiul lor.

Atunci părinții Mei au confirmat aceasta cu o bucurie vizibilă. Dar Maria - nu atât ca să Mă dojenească, ci mai ales pentru ca înalta asistență să

nu o considere ca fiind lipsită de autoritate părintească, a spus - totuși cu cea mai dulce voce din lume: Dar bine, dragul meu copil, de ce ne-ai făcut una ca asta? De aproape trei zile te căutăm speriați!

Eu am spus: De ce-ați făcut-o? Eu v-am spus încă de acasă că trebuie să împlinesc aici voința tatălui Meu din cer!

Auzind răspunsul cei doi au tăcut notându-și cuvintele Mele în adâncul inimii.

Apoi judecătorul roman le-a explicat în mod detaliat ce fel de ființă sunt, câte am spus și ce am făcut, cum s-au minunat cu toții de înțelepciunea Mea și puterea cuvintelor Mele, ca și de forța inimaginabilă a voinței Mele și cum el, ca reprezentant al puterii romane la Ierusalim, M-a îndrăgit pentru toate aceste cuvinte și i-a felicitat pe ei ca părinți ai Mei.

Drept care, în special Iosif, a mulțumit cu multă recunoștință și s-a oferit să-i fie tâmplar și arhitect, de aceea foarte curând judecătorul roman l-a pus să înalțe construcții însemnate atât în Ierusalim cât și în împrejurimi, ba chiar l-a rugat să-i facă un tron nou pentru judecător, după model roman, așa că, Iosif a câștigat foarte mulți bani.

Și Simon cel bogat din Betania i-a asigurat de toată prietenia lui, apoi ne-am ridicat cu toții pregătindu-ne de plecare.

Atunci și slujitorii Templului s-au ridicat și, după ce au făcut o plecăciune adâncă în fața romanului, s-au retras cu toții, cu excepția lui Nicodim, Acesta ne-a însoțit cu multă amabilitate până la marele palat al judecătorului roman, care a ținut neapărat să ne fie gazdă pentru noaptea umătoare. Eu i-am binecuvântat soția și pe toți copiii lui, după care el mi-a spus:

(Judecătorului roman:) Abia acum casa mea este binecuvântată și cinstită; pentru că Domnul domnilor, Regele regilor și Împăratul împăraților m-a vizitat și ne-a binecuvântat!

Părinții Mei au fost foarte impresionați de această situație și n-au uitat niciodată acest moment.

Apoi am fost conduși în sala de mese, unde ne așteptau mâncăruri extraordinare care au fost foarte bine venite, mai ales pentru părinții Mei, care erau obosiți și flămânzi.

La masa care a fost luată în tihnă, Maria a trebuit să povestească judecătorului roman o serie de lucruri despre zămislirea, nașterea și copilăria Mea, iar acesta s-a minunat și s-a entuziasmat, strigând din când în când:

Cum slujitorii Templului cunosc toate acestea - și totuși nu cred!? După masă am plecat să ne odihnim, iar a doua zi judecătorul ne-a procurat un mijloc de transport foarte confortabil până la Nazaret și i-a dat lui Iosif o sumă însemnată de bani pentru drum, iar Simon ne-a însoțit până în Galileea, unde el avea de rezolvat o problemă personală.

După aceasta, până la vârsta de treizeci de ani, Eu n-am mai lăsat să se întrevadă nimic din divinitatea Mea, lucru care, de altfel, este

cunoscut. Cu aceasta ia sfârșit singura relatare adevărată și corectă despre cele trei zile petrecute de Mine la Templu, Bindecuvântat să fie cel care o crede și nu se mânie! Cine o primește cu o credință de nezdruncinat în inima sa, acela va avea parte doar de binefaceri! Amin. Atâta spun Eu, Domnul Iisus CRISTOS. Amin, amin, amin.

***Cuvântul de încheiere al lui Jakob Lorber.
Consemnările unui servitor care au fost făcute la data de 13
ianuarie 1860.***

O Doamne, IISUSE HRISTOASE, Eu, un biet păcătos, îți mulțumesc pentru această comunicare plină de o grație nemaîntâlnită până acum, pentru care nu suntem demni, atât eu cât și întreaga lume! Și pentru că, Doamne, ne-ai arătat o grație extraordinară și nemeritată, binecuvântează-ne în continuare să Te iubim și să credem mereu în Tine din toată inima! Iartă-ne multele noastre greșeli, fă-ne tari în dragostea noastră pentru Tine și pentru frații noștri sărmani și ajută-ne ca în numele tău cel sfânt să alinăm inimile fraților necăjiți și suferinzi! Și Doamne, în marea Ta dragoste, amintește-ți și de bietul Tău servitor de pe pământ și primește întreaga mea recunoștință pentru bunăta Ta pe care mi-o arăți în orice moment! Și fă, Doamne, ca la binecuvântarea Ta să se adauge și binecuvântarea mea pentru cei mulți și năpăstuiți și săraci și pentru toți prietenii Tăi adevărați și Binefăcătorii mei, în numele Tău cel sfânt! Pentru Tine este toată cinstirea și toată dragostea noastră, facă-se voia Ta, în vecii vecilor! Cu cea mai profundă smerenie al Tău servitor, nedemn de grația Ta.

Observație. În ceea ce privește pe guvernatorul roman Cornelius, el se afla totuși de facto (în realitate) în secret la Ierusalim, deși unii îl credeau plecat cu afaceri la Tyrus. Căci romanii cu funcții înalte erau oameni întetigenți și-și puneau adesea la încercare subalternii, anume: se făceau că pleacă într-o călătorie și lasau pe altcineva să le țină locul. Așa a fost și în cazul examinării băiatului IISUS la Ieru.salim. Comisarul roman care conducea examinarea nu știa nimic despre prezența lui Cornelius în sala, dar Iosif aflase printr-o sugestie interioară, de aceea i s-a alăturat discret și a obținut de la el, ceea ce ia cerut. Așa s-a făcut că, în timp ce Cornelius, travestit, asista personal la dezbaterile din Templu, șeful comisiei de examinare îl credea la Tyrus, de aceea a vorbit despre el ca despre cineva absent.

Jakob Lorber